

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Α'

Παρασκευή 24 Νοεμβρίου 2006

Αθήνα, σήμερα στις 24 Νοεμβρίου 2006, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.59' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ΑΝΝΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Αθανάσιο Μπούρα, Βουλευτή Νομού Αττικής, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιών – Βιοτεχνών και Εμπόρων Νομού Τρικάλων ζητεί τη δημιουργία περιφερειακών γραφείων του Τ.Ε.Β.Ε. στην Πύλη και Φαρκαδώνα και την επαναλειτουργία του γραφείου της Καλαμπάκας.

2) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιών – Βιοτεχνών Νομού Τρικάλων ζητεί να γίνει νέα ρύθμιση των ασφαλιστικών εισφορών του Ο.Α.Ε.Ε..

3) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΛΑΜΑΤΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η διευθέτηση ιδιοκτησιακού και οικονομικού θέματος, κατοίκων περιοχής Αδένδρου Θεσσαλονίκης.

4) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία εκπαιδευόμενοι του Σχολείου Δεύτερης Ευκαιρίας Βόλου ζητούν τη συνέχιση της φοίτησής τους σε επίπεδο γνώσεων λυκείου.

5) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Πανελλήνιες Ομοσπονδίες Γιατρών και Υγειονομικών Ι.Κ.Α. διαμαρτύρονται για τον αποκλεισμό τους από τη χορήγηση του ειδικού κινήτρου το οποίο δίδεται στο προσωπικό του Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ..

6) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Αρκάδων Ζωγράφου «Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ» ζητεί την ανακαίνιση του Ειρηνοδικείου Ελευσίνας Πελοποννήσου.

7) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί την ικανοποίηση ασφαλιστικού αιτήματος της Ομοσπονδίας Ενοικιαζομένων Δωματίων και Επιπλωμένων Διαμερισμάτων Θεσσαλίας και Βορείων Σποράδων – Πηλίου.

8) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δ/ση Επιβατικών Μεταφορών του Υπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών, προτείνει το συμψηφισμό των χρεών του Αστικού Κ.Τ.Ε.Λ. Πατρών Αχαΐας, με το Ελληνικό Δημόσιο.

9) Οι Βουλευτές Β' και Α' Θεσ/νίκης κύριοι ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γαιοκτημόνων Χερσαίας Ζώνης Αλεξανδρούπολης «Ο ΑΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝ» ζητεί την απαλλοτρίωση των ιδιοκτησιών των μελών του.

10) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Αχαΐας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Πρέβεζας ζητεί τη θεσμική και λειτουργική αναβάθμιση του Ι.Γ.Μ.Ε..

11) Οι Βουλευτές Β' και Α' Θεσ/νίκης κύριοι ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ αντίστοιχα κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο ΤΟΕΒ Τυχερού Νομού Έβρου ζητεί την οικονομική του ενίσχυση για λειτουργικές δαπάνες.

12) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΟΥΣΙΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Δημοτικού Διαμερίσματος Χορτερού Δήμου Σιδηροκάστρου ζητεί την επανεκτίμηση των ζημιών που υπέστησαν από βροχοπτώσεις οι πατατοπαραγωγοί της περιοχής.

13) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ελευθέρων Επαγγελματιών Γεωπόνων Δυτικής Μακεδονίας ζητεί την άμεση εξασφάλιση των απαραίτητων οικονομικών πόρων για την κάλυψη όλων των επενδυτικών προτάσεων της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας.

14) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Βούλας ζητεί να μη γίνουν οικοδομικές επεμβάσεις στο χώρο του νοσοκομείου «Ασκληπιείο Βούλας» και να διαφυλαχθεί ο δημόσιος χαρακτήρας της λειτουργίας του.

15) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Καθηγητών Φυσικής Αγωγής Ελλάδος ζητεί την επέκταση του μαθήματος της φυσικής αγωγής στα νηπιαγωγεία και την πλήρη απασχόληση των αναπληρωτών ωρομισθίων καθηγητών του κλάδου.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στις με αριθμό 12889/14-7-06 και 12924/17-7-06 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Χρήστου Πρωτόπαπα, Φώτη Κουβέλη και Αθανασίου Λεβέντη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 62330/7-11-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε συνέχεια της Α.Π. 42819/4-8-2006 απάντησής μας στις ερωτήσεις 12889/14-7-06 και 12924/17-7-06, που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κ.κ. Χρήστος Πρωτόπαπας, Φώτης Κουβέλης και Αθανάσιος Λεβέντης, αντίστοιχα, και αφορούν το αντικείμενο του θέματος σας στέλνουμε φωτοαντίγραφα των Α.Π. 30845/26-7-2006 και 31365/27-7-06 απαντητικών εγγράφων του ΑΣΕΠ, μετά των συνημμένων σχετικών, για ενημέρωσή σας.

Ο Υφυπουργός
ΑΘ. ΝΑΚΟΣ*

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

2. Στην με αριθμό 13981/8-9-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Άγγελου Μανωλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/6475/15-11-06 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Α. Μανωλάκης, σας γνωρίζουμε ότι, για το Υπουργείο μας, η επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι Υπηρέσεις και το σύνολο του προσωπικού, αποτελεί αντικείμενο πρώτης προτεραιότητας και καθημερινή μας επιδίωξη.

Ειδικότερα, για τη βελτίωση της οικονομικής, επαγγελματικής και κοινωνικής θέσης του προσωπικού, καθώς και των συνθηκών εργασίας του και την επίλυση των προβλημάτων που το απασχολούν, προκειμένου αυτό να επιδοθεί απερίσπαστο στο έργο του, καταβάλλουμε συνεχείς προσπάθειες.

Σε κάθε περίπτωση αντιμετωπίζουμε το ένστολο προσωπικό και τους λοιπούς εργαζομένους του Υπουργείου μας ως ανθρώπους, οικογενειάρχες, επαγγελματίες και λειτουργούς με στόχο των περαιτέρω αναβάθμιση της θέσης τους. Για την ικανοποίηση των προβαλλόμενων ρεαλιστικών και δικαίων θεσμικών και οικονομικών αιτημάτων του προσωπικού, είμαστε αποφασισμένοι, παρά τις όποιες οικονομικές δυσκολίες, να συνεχίσουμε τον ειλικρινή και εποικοδομητικό διάλογο με τις συνδικαλιστικές ενώσεις του στα πλαίσια της συνεργασίας μας με αυτές.

Επισημαίνουμε ότι, σε συναντήσεις μας με τους εκπροσώπους των συνδικαλιστικών ενώσεων του προσωπικού, συμφωνήθηκε η εκδήλωση όλων των απαραίτητων ενεργειών για την εξέταση όσων αιτημάτων δεν ικανοποιήθηκαν μέχρι σήμερα και των οποίων είναι δυνατή η άμεση ικανοποίηση, καθώς και εκείνων που θα ικανοποιηθούν μεσοπρόθεσμα.

Παράλληλα, καταβάλλουμε συντονισμένες προσπάθειες, ώστε σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία, τα ανωτέρω προβαλλόμενα αιτήματα του προσωπικού να αντιμετωπισθούν σύμφωνα, βεβαίως, με τις υφιστάμενες υπηρεσιακές και δημοσιονομικές δυνατότητες, προκειμένου οι δεσμεύσεις της Κυβέρνησης προς το προσωπικό των Σωμάτων Ασφαλείας να τηρηθούν στο ακέραιο και ό,τι υποσχθήκαμε να πραγματοποιηθεί.

Πρέπει στο σημείο αυτό να επισημάνουμε ότι τα οικονομικά αιτήματα του ένστολου προσωπικού εξετάζονται στο πλαίσιο του ενιαίου μισθολογίου των στρατιωτικών, αστυνομικών, πυροσβεστικών υπαλλήλων και λιμενικών, με βάση την κυβερνητική πολιτική για τους μισθούς και τη δημοσιονομική δυνατό-

τητα της χώρας, με κύριο γνώμονα τη διασφάλιση και βελτίωση του εισοδήματός τους.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω ρυθμίστηκαν προσφάτως τα εξής θέματα:

1) Το αναφερόμενο στην ερώτηση θέμα χορήγησης στο προσωπικό του εκλογικού επιδόματος. Σύμφωνα και με την μνημονεύμενη σε αυτή από 7-9-2006 ανακοίνωσή μας προς τις συνδικαλιστικές ενώσεις του αστυνομικού και πυροσβεστικού προσωπικού; καθώς με τις από 27-9-2006 δηλώσεις μας κατά την παρουσίαση της νέας αποκεντρωμένης δομής λειτουργίας του Γραφείου Πυρασφαλείας Αθηνών, χορηγήθηκε, με την 8002/25/120 από 25-9-2006 Κοινή Υπουργική Απόφαση, εκλογικό επίδομα, στο σύνολο του προσωπικού.

Συγκεκριμένα, με την ανωτέρω Κ.Υ.Α., στο αστυνομικό, πυροσβεστικό, πολιτικό προσωπικό, στους συνοριακούς φύλακες και στους ειδικούς φρουρούς του Υπουργείου μας, χορηγήθηκε εκλογικό επίδομα ύψους 750,00 ευρώ κατ' άτομο για την έκτακτη και πέραν των κυρίων καθηκόντων απασχόλησή του κατά την εκλογική περίοδο των Δημοτικών και Κοινοτικών Εκλογών και των Εκλογών Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης του Οκτωβρίου 2006. Το επίδομα αυτό κατεβλήθη στο σύνολο του προσωπικού την 11 και 12-10-2006.

2) Προσφάτως, προωθήσαμε την αναδιάρθρωση του Πυροσβεστικού Σώματος με βάση τις σύγχρονες ανάγκες και τα νέα δεδομένα και ήδη έχει ψηφισθεί από την Εθνική Αντιπροσωπεία στο σύνολό του την 7-11-2006 το σχέδιο νόμου «Αναδιοργάνωση του Πυροσβεστικού Σώματος, αναβάθμιση της αποστολής του και άλλες διατάξεις».

Με διατάξεις που περιελήφθησαν στον ανωτέρω νόμο, προωθήθηκαν και ρυθμίστηκαν και ειδικότερα ζητήματα του προσωπικού του Πυροσβεστικού Σώματος και της Ελληνικής Αστυνομίας.

3) Με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 23 του ανωτέρω νόμου ρυθμίζεται το θέμα του ειδικού καταδυτικού επιδόματος, το οποίο χορηγείται πλέον στους πυροσβεστικούς υπαλλήλους που υπηρετούν στις Ειδικές Μονάδες Αντιμετώπισης Καταστροφών (Ε.Μ.Α.Κ.) του Πυροσβεστικού Σώματος και είναι πτυχιούχοι υποβρύχιοι καταστροφείς ή πτυχιούχοι της Σχολής Αυτοδυτών της Μονάδας Υποβρύχιων Καταστροφών του Πολεμικού Ναυτικού. Το επίδομα αυτό, ύψους 250 ευρώ μηνιαίως, μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση.

4) Με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 25 του νόμου αυτού, κατ' εξαίρεση, και σε ποσοστό 80% των θέσεων κάθε παραρτήματος της Σχολής Αστυφυλάκων, κατανέμονται στο παράρτημα της προτίμησής τους οι δόκιμοι αστυφύλακες ειδικών κατηγοριών που κατά σειρά προτεραιότητας είναι τέκνα πολυμελών οικογενειών με τρία τουλάχιστον ζώντα τέκνα ή τέκνα θυμάτων τρομοκρατίας ή τέκνα θυμάτων από βίαιο συμβάν ή έχουν αδελφό δόκιμο αστυφύλακα, ώστε να ικανοποιούνται τόσο οι ως άνω κατηγορίες δοκίμων που χρήζουν ειδικής προστασίας όσο και οι δόκιμοι αστυφύλακες που πρωτεύουν στις γενικές εξετάσεις.

5) Με τη διάταξη της παρ. 3 του ανωτέρω άρθρου αυξάνεται το συνολικό ποσοστό εισαγωγής των υποψηφίων ειδικών κατηγοριών στις αστυνομικές σχολές από 10% σε 12%, ώστε να εξασφαλίζεται αποτελεσματικότερη κοινωνική προστασία και δικαιότερη μεταχείριση σε όλες τις επιμέρους περιπτώσεις των ως άνω ειδικών κατηγοριών.

6) Με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 24 του εν λόγω νόμου χορηγείται επίδομα φυσιολογικού τοκετού και στις περιπτώσεις καισαρικής τομής στους ασφαλισμένους και στα Ασφαλιστικά Ταμεία της πρώην Αστυνομίας Πόλεων.

7) Σε ό,τι αφορά το αναφερόμενο στην ερώτηση θέμα της μάχιμης πενταετίας, σας ενημερώνουμε ότι στη μνημονεύμενη σε αυτή ανακοίνωσή μας της 7-9-2006 προς τις συνδικαλιστικές ενώσεις του προσωπικού, πράγματι αναφέραμε ότι "υπεγράφη η διάταξη για την πενταετία και συμπεριλαμβάνεται στο συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο που κατατίθεται στη Βουλή».

Για την ικανοποίηση του χρονίζοντος αιτήματος επέκτασης των ισχυουσών σήμερα διατάξεων που αφορούν τη μάχιμη πενταετία σε όλο το ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος, ανεξαρτήτως του χρόνου κατατάξεώς του, ώστε αυτή να λογίζεται ως χρόνος πραγ-

ματικής συντάξιμης υπηρεσίας αυξημένος στο διπλάσιο, σας ενημερώνουμε ότι έχουν περιληφθεί ανάλογες διατάξεις στο σχέδιο νόμου «Τροποποίηση και συμπλήρωση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου και άλλες διατάξεις», που προώθησε προς ψήφιση από την Εθνική Αντιπροσωπεία, το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, το οποίο ήδη συζητείται.

Συγκεκριμένα, ο υπολογισμός στο διπλάσιο του χρόνου υπηρεσίας που προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 1 των ν.δ. 414/1974, 142/1974 και 179/1974 ισχύει και για υπηρεσία που έχει παρασχεθεί ή παρέχεται από 1-1-1993 και μετά. Η ρύθμιση αυτή αφορά και όσους έχουν εξέλθει της Υπηρεσίας μέχρι την ισχύ του υπό ψήφιση νόμου και η αναπροσαρμογή των συντάξεων τους με βάσει τις διατάξεις αυτές θα γίνει μετά από αίτησή τους, τα δε οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την 1η του επομένου της υποβολής της σχετικής αίτησης μήνα.

8) Με διάταξη, επίσης, του ιδίου συνταξιοδοτικού νομοσχεδίου, ικανοποιείται πάγιο και δίκαιο αίτημα του -προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας που υπηρετεί στις Ειδικές Κατασταλτικές Αντιτρομοκρατικές Μονάδες (Ε.Κ.Α.Μ.) και στο Τμήμα Εξουδετέρωσης Εκρηκτικών Μηχανισμών (Τ.Ε.Ε.Μ.), καθόσον οι διατάξεις του άρθρου 43 του π.δ. 166/2000 «Κώδικας πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων» που αφορούν την προσαύξηση της σύνταξης των στρατιωτικών που υπηρετούν στις Ειδικές Δυνάμεις, ισχύουν και για το ανωτέρω αστυνομικό προσωπικό.

9) Στο ανωτέρω, τέλος, συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο περιελήφθησαν ανάλογες διατάξεις με τις οποίες ρυθμίζεται και το θέμα της χορήγησης των επιδομάτων ανικανότητας που λαμβάνουν οι αξιωματικοί, ανθυπασπιστές και υπαξιωματικοί που τελούν σε κατάσταση πολεμικής διαθεσιμότητας και στα θύματα των τρομοκρατικών ενεργειών, καθώς και σε όσους έπαθαν από βίαιο συμβάν. Επίσης ρυθμίζεται και το θέμα της χορήγησης προσαύξησης 20% στη σύνταξη των θυμάτων των τρομοκρατικών ενεργειών, όπως ήδη ισχύει και για τους παθόντες από βίαιο συμβάν.

Περαιτέρω, έπειτα από πρωτοβουλίες που αναπτύξαμε και συντονισμένες προσπάθειες που καταβάλλαμε μέχρι σήμερα, σε συνεργασία με τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, η Κυβέρνηση, πιστή στις εξαγγελίες και δεσμεύσεις της για το προσωπικό των Σωμάτων Ασφαλείας, αποφάσισε την ικανοποίηση παγίων, δικαίων και ώριμων προς επίλυση, αιτημάτων του προσωπικού, από την οποία με ελάχιστο κόστος θα προκύψει μεγίστη κοινωνική και διοικητική ωφέλεια.

Ειδικότερα, στο πλαίσιο της συνεργασίας μας με τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, κατά την πρόσφατη συνάντησή μας την 10-11-2006, εξετάσαμε με θετικό πνεύμα και αίσθημα ευθύνης προς την εισοδηματική πολιτική και τις δημοσιονομικές δυνατότητες μία σειρά από αιτήματα του προσωπικού. Καταλήξαμε και συμφωνήσαμε σε ένα σύνολο ρυθμίσεων, που αφενός μεν, αντιμετωπίζουν δίκαια αιτήματα του προσωπικού, αφετέρου δε, σέβονται απόλυτα τους δημοσιονομικούς περιορισμούς της χώρας.

10) Κατόπιν τούτου, συμφωνήσαμε όπως με σχετικές διατάξεις που θα προωθηθούν με την εισοδηματική πολιτική στις αρχές του επομένου έτους, να αντιμετωπισθούν προς τη θετική κατεύθυνση και να ικανοποιηθούν τα ακόλουθα αιτήματα:

α. Η ρύθμιση του θέματος της αναπροσαρμογής και του προσδιορισμού στο 8% του εκάστοτε ισχύοντος μισθού του ανθυπολοχαγού του επιδόματος ειδικών συνθηκών της παρ. 5 του άρθρου 9 του ν. 3408/4-11-2005, που χορήγησε η Κυβέρνηση στο ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος, του Λιμενικού Σώματος και στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων σε ανταπόδοση της επικινδυνότητάς του επαγγέλματός του, επιλύοντας έτσι το χρονίζον αυτό πρόβλημα και ικανοποιώντας ένα πάγιο αίτημα του προσωπικού αυτού, το οποίο οι προηγούμενες Κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. αρνήθηκαν να ικανοποιήσουν παρά τις κατά καιρούς δεσμεύσεις τους. Επισημαίνεται ότι το επίδομα αυτό με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 7 του ως άνω νόμου, λαμβάνεται υπόψη για τον κανονισμό της σύνταξης του εν λόγω προσωπικού.

Συγκεκριμένα με τη ρύθμιση που θα προωθήσουμε, το ανωτέρω ειδικό επίδομα, το οποίο χορηγείται τμηματικά από 1-9-2005, αναπροσαρμόζεται την 1-9-2007, από 43,20 σε 45 ευρώ,

την 1-9-2008, από 57,60 σε 65,5 ευρώ περίπου και προσδιορίζεται στην ολοκλήρωση της τμηματικής καταβολής του στο ύψος του 8% στον εκάστοτε βασικό μισθό του ανθυπολοχαγού, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις μας προς το προσωπικό.

β. Η αποκατάσταση τριών συνδικαλιστών, σκαπανέων του αστυνομικού συνδικαλισμού που αποτάχθηκαν το 1985 για τη συνδικαλιστική τους δράση, καθόσον με τις διατάξεις της παρ. 12 του άρθρου 1 του ν. 2265/1994 δόθηκε η δυνατότητα μόνον στους εν ενεργεία αστυνομικούς, οι οποίοι ήταν μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων Αστυνομικών Ενώσεων να ζητήσουν την επανεξέταση των πειθαρχικών τους υποθέσεων. Με τη σχετική ρύθμιση που θα προωθηθεί, για λόγους ίσης μεταχείρισης και δικαιοσύνης, παρέχεται η δυνατότητα επανάκρισης των πειθαρχικών υποθέσεων και των τριών αποταχθέντων αστυνομικών για συνδικαλιστική δράση, ώστε αυτοί να αποκατασταθούν υπηρεσιακά.

γ. Η αναπροσαρμογή του μηνιαίου επιδόματος ειδικών συνθηκών που προβλέπεται από τις διατάξεις της 2/9276/0022 από 2-7-2002 Κ.Υ.Α. και χορηγείται στο προσωπικό των Διευθύνσεων Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής και Θεσσαλονίκης. Το επίδομα αυτό το οποίο παρέχεται στο ανωτέρω προσωπικό ως αντιστάθμισμα για την εκτέλεση υπηρεσίας υπό ιδιαίτερα δυσμενείς συνθήκες, οι οποίες χαρακτηρίζουν τις αστυνομικές επιχειρήσεις, με σχετική ρύθμιση που θα προωθηθεί, αυξάνεται από 1-1-2008 σε 80 ευρώ.

δ. Η χορήγηση μηνιαίου επιδόματος ύψους 100 ευρώ στους αστυνομικούς, συνοριακούς ρυφάκες και ειδικούς φρουρούς που μετατάσσονται στην κατάσταση της υπηρεσίας γραφείου συνέπειας τραυματισμού τους κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας και ένεκα ταύτης, καθώς και στο προσωπικό αυτό που για τους ίδιους λόγους απέχει από την εκτέλεση των καθηκόντων του. Η ρύθμιση αυτή αποβλέπει στην αναπλήρωση του εισοδήματος του ανωτέρω προσωπικού που κατ' ανάγκη μειώνεται λόγω μη εκτέλεσης μάχιμης υπηρεσίας.

ε. Η απόδοση των εισπραττομένων υπέρ της Ελληνικής Αστυνομίας εσόδων από τηλεοπτικά δικαιώματα μετάδοσης αγώνων για την απασχόληση του προσωπικού στη λήψη μέτρων τάξης και ασφαλείας κατά τις αθλητικές συναντήσεις, στα ασφαλιστικά ταμεία του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας. Συγκεκριμένα με διάταξη που θα προωθηθεί, αντικαθίσταται η σχετική διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 33 του ν.2800/2000 και προβλέπεται ότι από τα τηλεοπτικά δικαιώματα των Αθλητικών Σωματείων των Τμημάτων Αμειβόμενων Αθλητών και των Αθλητικών Ανωνύμων Εταιρειών για τη μετάδοση αγώνων και των συναφών με αυτούς διαφημίσεων, καθώς και από τα αντίστοιχα δικαιώματα των Αθλητικών Οργανισμών που διοργανώνουν Διεθνείς Ευρωπαϊκούς Αγώνες, παγκόσμιους και Ολυμπιακούς Αγώνες, ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) εισπράττεται με μέρη των οικείων Δ.Ο.Υ. και αποδίδεται ως έσοδο στα ασφαλιστικά ταμεία του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας ΕΤΕΧ και ΤΑΥΑΠ, στα οποία επιμερίζεται κατά ποσοστό 68% και 32% αντίστοιχα. Με άλλη, επίσης, διάταξη που θα προωθηθεί προβλέπεται ότι τα εισπραχθέντα ποσά μέχρι την έναρξη ισχύος του σχετικού νόμου για την εισοδηματική πολιτική του έτους 2007, από το δημόσιο, βάσει των διατάξεων του άρθρου 8 του ν.3336/2005 για τα τηλεοπτικά δικαιώματα του άρθρου 33 του ν.2800/2000, αποδίδονται στα ασφαλιστικά ταμεία του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας ΕΤΕΧ και ΤΑΥΑΠ, κατά ποσοστό 68% και 32% αντίστοιχα.

Σε ό,τι αφορά το θέμα της αύξησης του βασικού μισθού του ανθυπολοχαγού κατά 140 ευρώ, σας πληροφορούμε ότι με τις διατάξεις των άρθρων 50 και 51 του ν.3205/2003 «Μισθολογικές ρυθμίσεις λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., μονίμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και άλλες συναφείς διατάξεις», ορίζονται ρητώς το ύψος του βασικού μισθού του ανθυπολοχαγού σε 720 ευρώ, ο τρόπος διαμόρφωσής του βάσει συντελεστών για τους λοιπούς βαθμούς της κλίμακας της ιεραρχίας και τα λοιπά επιδόματα που χορηγούνται μηνιαίως πέραν του βασικού μισθού. Ήδη στα πλαίσια της εισοδηματικής πολιτικής ο βασικός μισθός του ανθυπολοχαγού από 720 ευρώ που ίσχυε μέχρι την

31-12-2004, κατά το παρελθόν έτος ορίσθηκε σε 746 ευρώ και ίσχυε μέχρι την 31-12-2005, ενώ αναπροσαρμόσθηκε σε 768 ευρώ από 1-1-2006.

Συνεπώς, το θέμα της αύξησης του βασικού μισθού του ανθυπολοχαγού κατά 140 ευρώ στο αστυνομικό και πυροσβεστικό προσωπικό δεν είναι δυνατό να εξετασθεί έξω από το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, που αφορά όλα τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας. Αυτό το θέμα θα εξετασθεί για όλα τα ανωτέρω στελέχη στα πλαίσια της εισοδηματικής και μισθολογικής κυβερνητικής πολιτικής και η ικανοποίησή του θα εξαρτηθεί από τις δημοσιονομικές δυνατότητες της χώρας. Ωστόσο, το θέμα αυτό μας απασχολεί και για την από κοινού εξέτασή του, συνεργαζόμαστε με τα συναρμόδια Υπουργεία.

Παράλληλα, το Υπουργείο μας το απασχολεί η επίλυση και άλλων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι Υπηρεσίες και το προσωπικό. Τα προβλήματα αυτά και τα σχετικά αιτήματα του προσωπικού εξετάζονται, ώστε να αντιμετωπισθούν θετικά, αλλά σε συγκεκριμένα εύλογα πλαίσια που επιβάλλουν οι υπηρεσιακές και οικονομικές δυνατότητες. Ενδεικτικά, σας ενημερώνουμε ότι αυτή την περίοδο εξετάζουμε τα εξής θέματα:

1) Το θέμα της εναρμόνισης του πτητικού επιδόματος του προσωπικού της Υπηρεσίας Εναερίων Μέσων της Ελληνικής Αστυνομίας με εκείνο του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων.

2) Το θέμα της χορήγησης ειδικού μηνιαίου επιδόματος μετακίνησης που χορηγείται στο αστυνομικό προσωπικό που υπηρετεί στα Αστυνομικά Τμήματα Κακαβιάς και Κρυσταλλοπηγής και στους υπηρετούντες και σε άλλες Υπηρεσίες που διενεργούν διαβατηριακό έλεγχο, εφόσον συντρέχουν ανάλογες συνθήκες και προϋποθέσεις.

3) Το θέμα της επιδότησης αγοράς ή ανέγερσης κατοικίας από το προσωπικό σε προβληματικές περιοχές.

4) Για τη χορήγηση εξόδων υπεράσπισης και πολιτικής αγωγής στο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και στις οικογένειες αυτού, καταρτίσαμε σχέδιο προεδρικού διατάγματος.

5) Για την αύξηση μέχρι και 25% των ισχυουσών ωρών νυχτερινής απασχόλησης του ενστόλου προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος, καταρτίσαμε; συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομίας και οικονομικών, σχέδιο κοινής υπουργικής απόφασης.

6) Για την υγιεινή και ασφάλεια του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας καταρτίσαμε σχέδιο προεδρικού διατάγματος.

7) Καταρτίσαμε κείμενο προσχεδίου νόμου, με τις διατάξεις του οποίου θα ρυθμίζεται το θέμα της βαθμολογικής εξέλιξης του αστυνομικού- προσωπικού. Το θέμα αυτό επανεξετάζεται προκειμένου οι μεταβολές που θα επέλθουν στο σύστημα της ιεραρχίας και της διοίκησης να μη θίγουν την αξιοκρατία και την αξιοποίηση ικανών στελεχών για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Ο Υπουργός
ΒΥΡΩΝ Γ. ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ

3. Στην με αριθμό 505/26.10.06 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Δημητρίου Τσιόγκα και Νικολάου Γκατζή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1974/10.11.0606 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στη με αριθμ. πρωτ. 505/26-10-2006 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ. κ. Τ. Τσιόγκα και Ν. Γκατζή σχετικά με τη μετάθεση εργαζομένων από την Αγροτική Τράπεζα Λάρισας στην Αθήνα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Τμήμα Κοινωνικής Επιθεώρησης Λάρισας, με αφορμή τα καταγγελλόμενα στην ανωτέρω ερώτηση μας ενημέρωσε ότι, στις 25 Οκτωβρίου πληροφορήθηκε την μετακίνηση δύο υπαλλήλων της ΑΤΕ Bank από τη Λάρισα όπου εργάζονταν στην Αθήνα. Η μία από τις δύο εργαζόμενες η κ. Βασιλική Ζαραμπούκα, είναι μέλος της Διοίκησης του Εργατικού Κέντρου της Λάρισας, ένατη κατά την τάξη της εκλογής και κατ' επέκταση προστατευόμενη σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 9 του Ν. 1264/82.

Η ως άνω Υπηρεσία, μετά τα ανωτέρω, άμεσα πραγματοποιή-

ησε άμεσα έλεγχο στην οδό Μανδηλαρά 25, όπου στεγάζεται το κεντρικό κατάστημα της Α ΤΕ Λάρισας, προκειμένου να ελεγχθεί τις σχετικές με το θέμα ενέργειες των εκπροσώπων της Τράπεζας.

Από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι με απόφαση της Διοίκησης καταργήθηκε το μόνιμο περιφερειακό κλιμάκιο τεχνικών έργων Λάρισας, με αποτέλεσμα οι δύο προαναφερόμενες υπάλληλοι να καλούνται να παρουσιασθούν στα κεντρικά γραφεία της Διεύθυνσης τεχνικών έργων στην Αθήνα.

Παράλληλα η υπάλληλος μηχανικός Αναστασιάδου Στυλιανή, τοποθετήθηκε και ως αναπληρώτρια προϊστάμενου του τμήματος ειδικών έργων. Ακολούθως υπήρξε τηλεφωνική επικοινωνία των οργάνων της τοπικής Υπηρεσίας μας με τους αρμόδιους Διευθυντές, προϊόν της οποίας ήταν η λεπτομερής ενημέρωσή τους για την προστασία που παρέχει η ανωτέρω αναφερθείσα διάταξη του Νόμου και η αναγκαιότητα ανάκλησης της μετάθεσης στην περίπτωση της συνδικαλίστριας. Δόθηκε προθεσμία πέντε εργασίμων ημερών στην Τράπεζα για την παροχή γραπτών εξηγήσεων από μέρους της. Η εν λόγω Τράπεζα απέστειλε έγκαιρα ΦΑΞ, το οποίο περιελάμβανε εντολή ανάκλησης της μετάθεσης της συνδικαλίστριας, σύμφωνα με τις δοθείσες από την Υπηρεσία μας οδηγίες.

Η δεύτερη εργαζόμενη υπάλληλος μηχανικός που μετατίθεται στην Αθήνα, προσέφυγε στη Διαδικασία των Ασφαλιστικών Μέτρων ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας, το οποίο σύμφωνα με πληροφορίες μας δεν εξέδωσε προσωρινή διαταγή για παραμονή της εργαζόμενης στη θέση της αλλά με πράξη του όρισε την 17η Νοεμβρίου 2006, ως ημερομηνία συζήτησης της αίτησης της προσφεύγουσας.

Ο Υπουργός
ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ

4. Στην με αριθμό 596/30.10.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ηλία Καλλιώρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13543(ΠΛΟ)/14.11.06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αρ. πρωτ. 596/30.10.06 ερώτησης του βουλευτή κ. Η. Καλλιώρα με το προαναφερόμενο θέμα, σας γνωρίζουμε ότι:

Η ενίσχυση της επιστημονικής έρευνας αποτελεί κεντρική προτεραιότητα του Υπουργείου Ανάπτυξης καθώς αναγνωρίζεται ως βασική παράμετρος για την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Η ανάπτυξη και αναβάθμιση των Ερευνητικών Κέντρων, που αποτελούν μία από τις συνιστώσες του ερευνητικού ιστού της χώρας, αναγνωρίζεται ως σημαντική οδός για την επίτευξη των στόχων αυτών.

Η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας (ΓΓΕΤ) του Υπουργείου Ανάπτυξης εποπτεύει 12 Ερευνητικά Κέντρα τα οποία αποτελούνται από 56 ερευνητικά ινστιτούτα με δραστηριότητα σε ένα ευρύ φάσμα επιστημονικών περιοχών (φυσικές επιστήμες, ανθρωπιστικές επιστήμες κ.α). Ο πλήρης κατάλογος των εποπτευόμενων από τη ΓΓΕΤ Ερευνητικών Φορέων επισυνάπτεται.

Η σκοπιμότητα ίδρυσης ενός νέου Ελληνικού Ινστιτούτου Τεχνολογίας θα πρέπει να διερευνηθεί από το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας (ΕΣΕΤ) το οποίο στο πλαίσιο του ρόλου του ως συμβούλου της Πολιτείας σε θέματα έρευνας και Τεχνολογίας είναι αρμόδιο να εισηγείται στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης επί θεμάτων σχετικών με την αναδιάρθρωση του ερευνητικού ιστού της χώρας.

Ο Υφυπουργός
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

5. Στις με αριθμό 386/20.10.06 και 409/23.10.06 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Νικολάου Γκατζή και Δημητρίου Τσιόγκα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 62724/14.11.06 έγγραφο από τον

Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση των ανωτέρω ερωτήσεων, που αφορούν στις ζημιές που προκλήθηκαν από βροχοπτώσεις στο Νομό Μαγνησίας, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. χρηματοδότησε, από τις αρχές του τρέχοντος έτους μέχρι και σήμερα, τους πρωτοβάθμιους ΟΤΑ του Νομού με το ποσό των 3.450.000,00 ευρώ και τη Ν.Α. Μαγνησίας με το ποσό των 240.000,00 ευρώ για την αντιμετώπιση ειδικών και έκτακτων αναγκών που οφείλονται σε φυσικές καταστροφές.

Επιπλέον, από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους, χορηγήθηκε άμεσα έκτακτη οικονομική ενίσχυση ποσού 350.000,00 ευρώ για την κάλυψη επείγουσών και επιτακτικών αναγκών αποκατάστασης ζημιών σε βασικές υποδομές του Νομού που προκλήθηκαν λόγω της πρόσφατης θεομηνίας, καθώς επίσης και 350.000,00 ευρώ για την αποκατάσταση ζημιών του οδικού δικτύου του Νομού.

Για την αποκατάσταση και αποζημίωση των πληγέντων αλλά και για την περαιτέρω αντιπλημμυρική θωράκιση των περιοχών, με ενέργειες όλων των αρμόδιων φορέων κηρύχθηκε ο νομός σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης (σχετ. η 158/9.10.06 απόφαση του Γεν. Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας), έγινε εισήγηση για την οριοθέτηση των πληγείσων περιοχών από τη Ν.Α. Μαγνησίας και ορίστηκαν οι επιτροπές καταγραφής ζημιών. Αμέσως μετά την ολοκλήρωση της καταγραφής των ζημιών τα στοιχεία θα κατατεθούν στα καθ' ύλην αρμόδια Υπουργεία προκειμένου να καταβληθούν οι αποζημιώσεις στους πληγέντες.

Το Υπουργείο, στο πλαίσιο των χρηματοδοτικών του δυνατοτήτων και της ιεράρχησης των αναγκών για το τρέχον έτος, θα εξετάσει τη δυνατότητα επιπρόσθετης χρηματοδότησης των Δήμων Πορταριάς και Ν.Αγχιάλου για την αντιμετώπιση προβλημάτων που προκλήθηκαν από τα καιρικά φαινόμενα.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ»

6. Στην με αριθμό 139/5-10-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 59065/25-10-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο βουλευτής κ. Φώτης Κουβέλης, σχετικά με την παράλειψη συμμόρφωσης των αρμοδίων υπηρεσιών, με την προσωρινή διαταγή που εξέδωσε ο Πρόεδρος του Β' Τμήματος του ΣτΕ, περί αναστολής εκτέλεσης της υπ' αριθμ. 264/4.10.2002 απόφασης της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών & Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.), με την οποία χορηγήθηκε άδεια εγκατάστασης σταθμού βάσης κινητής τηλεφωνίας στη συμβολή των οδών Αιγύπτου και Κριμαίας του Δήμου Γλυφάδας, σας γνωρίζουμε, κατά λόγο αρμοδιότητάς μας και κατόπιν ενημέρωσής μας από τον ανωτέρω Δήμο, τα εξής:

Μετά από καταγγελία του Δημοτικού Συμβουλίου Γλυφάδας πραγματοποιήθηκε αυτοψία την 2.3.2006 από αρμόδιους υπαλλήλους της Διεύθυνσης Πολεοδομίας του Δήμου και συντάχθηκε η υπ' αριθμ. 10/2.3.06 έκθεση αυτοψίας, με την οποία καταγράφηκε εγκατάσταση κεραίας κινητής τηλεφωνίας, υπό καλυμμένη μορφή ηλιακού θερμοσίφωνα, στην ταράτσα πολυκατοικίας επί των οδών Κριμαίας και Αιγύπτου.

Η ανωτέρω έκθεση αυτοψίας κοινοποιήθηκε άμεσα στο Β' Αστυνομικό Τμήμα Γλυφάδας, ο δε φερόμενος ιδιοκτήτης της πολυκατοικίας καταγγέλλθηκε στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών.

Κατά της ανωτέρω έκθεσης αυτοψίας υπεβλήθη ένσταση από την εταιρία «VODAFONE-ΠΑΝΑΦΟΝ Α.Ε.Ε.Τ.», η οποία απερρίφθη από την επιτροπή εκδίκασης ενστάσεων, καθ' όσον η εν λόγω εταιρία δεν διέθετε για τη συγκεκριμένη εγκατάσταση, την απαραίτητη έγκριση εκτέλεσης δομικών κατασκευών σταθμών ραδιοεπικοινωνίας από την αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία, την οποία και όφειλε να ζητήσει πριν από την οποιαδήποτε εργασία εγκατάστασης κεραίας κινητής τηλεφωνίας.

Κατόπιν αυτών, με το υπ' αριθμ. 23076/2931/23.5.06 έγγραφο

της Δ/σης Πολεοδομίας, ορίστηκε ως ημερομηνία κατεδάφισης της ανωτέρω αυθαίρετης κατασκευής, η 30η Μαΐου 2006. Με το υπ' αριθμ. 24554/3080/30.5.06 νεώτερο έγγραφο της υπηρεσίας, ανακλήθηκε η προγραμματισθείσα κατεδάφιση, λόγω εκδόσεως της, από 29.5.06, διαταγής προσωρινής αναστολής των ανωτέρω πράξεων από το Διοικητικό Εφετείο Πειραιά, κατόπιν κατάθεσης σχετικής αίτησης από την ενδιαφερόμενη εταιρία.

Σε ό,τι αφορά στην εφαρμογή της μεταγενέστερης, από 11.8.06, προσωρινής διαταγής του Προέδρου του Β' Τμήματος του ΣτΕ, περί αναστολής εκτέλεσης της υπ' αριθμ. 264/28/4.10.02 απόφασης της Ε.Ε.Ε.Τ. (η οποία είναι προαπαιτούμενη για την έγκριση εκτέλεσης δομικών κατασκευών και κατά το χρόνο έκδοσης της προσωρινής διαταγής του Διοικ. Εφετείου Πειραιά ήταν εν ισχύ), αρμόδιο να σας ενημερώσει είναι το συνενωτικό Υπουργείο Μεταφορών & Επικοινωνιών.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ»

7. Στην με αριθμό 357/19.10.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1951/31.10.06 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στη με αριθμ. πρωτ. 357/19-10-2006 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Φ. Κουβέλη, σχετικά με τη μη καταβολή των δεδουλευμένων αποδοχών στους εργαζόμενους των εταιρειών Ράδιο Κορασίδη και ELEPHANT Α.Ε, σας πληροφορούμε τα εξής:

Επιθεωρητές Εργασίας του αρμοδίου Τμήματος της Κοινωνικής Επιθεώρησης του Κεντρικού Τομέα Πειραιά, διενήργησαν επιτόπιους ελέγχους στις προαναφερόμενες επιχειρήσεις και διαπίστωσαν τα εξής:

Α) Το σύνολο του προσωπικού που σήμερα απασχολείται στην εταιρεία ΡΑΔΙΟ ΚΟΡΑΣΙΔΗΣ Ε.Ε.Α.Ε. (συμπεριλαμβάνεται το προσωπικό των καταστημάτων του Ν. Αττικής και των πόλεων ΑΓΡΙΝΙΟΥ, ΑΡΤΑΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ, ΚΑΒΑΛΑΣ, ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΚΟΡΙΝΘΟΥ, ΛΑΜΙΑΣ, ΛΑΡΙΣΑΣ, ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ, ΠΑΤΡΑΣ, ΠΥΡΓΟΥ, ΡΕΘΥΜΝΟΥ, ΡΟΔΟΥ, ΣΕΡΡΩΝ, ΧΑΛΚΙΔΑΣ και ΧΑΝΙΩΝ) ανέρχεται σε τετρακόσια ογδόντα (480) άτομα. Στους ως άνω εργαζόμενους η εταιρεία οφείλει:

- α) Πλήρεις δεδουλευμένες αποδοχές για τους μήνες Ιανουάριο, Φεβρουάριο και Μάρτιο 2006,
- β) Υπόλοιπο δεδουλευμένων αποδοχών Αυγούστου, Σεπτεμβρίου και Οκτωβρίου 2006,
- γ) Επίδομα εορτών Χριστουγέννων έτους 2005,
- δ) Επίδομα εορτών Πάσχα έτους 2006,
- ε) Επίδομα αδειάς έτους 2006.

Το συνολικά οφειλόμενο ποσό ανέρχεται σε 2.537.308 ευρώ περίπου.

Επιπλέον εκ των ως άνω αναφερομένων 480 υπαλλήλων οι 78 ευρίσκονται σε επίσχεση εργασίας και οι οφειλόμενες δεδουλευμένες αποδοχές ανέρχονται στο ποσό των 249.137,19 ευρώ.

Επίσης, εκτός των ανωτέρω, από την επιχείρηση έχουν αποχωρήσει τριακόσιοι είκοσι (320) υπάλληλοι, στους οποίους η επιχείρηση οφείλει δεδουλευμένες αποδοχές οι οποίες ανέρχονται στο ποσό του 1.301.599,94 ευρώ περίπου.

Στους υπαλλήλους που έχουν ασκήσει το δικαίωμα της επίσχεσης εργασίας δεν έχουν υπολογισθεί οι αποδοχές για τον χρόνο της επίσχεσης.

Το συνολικά οφειλόμενο ποσό των ανωτέρω ανέρχεται σε 4.088.045,13 ευρώ.

Β) Το σύνολο του προσωπικού που σήμερα απασχολείται στην εταιρεία ELEPHANT Α.Ε (συμπεριλαμβάνεται το προσωπικό που απασχολείται σε όλα τα καταστήματα του Ν. ΑΤΤΙΚΗΣ και των πόλεων ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, ΠΑΤΡΑΣ και ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ) ανέρχεται σε εκατόν εβδομήντα δύο (172) άτομα.

Στους ανωτέρω εργαζόμενους, που συμπεριλαμβάνονται και οι έχοντες ασκήσει το δικαίωμα της επίσχεσης εργασίας, η εταιρεία οφείλει το ποσόν των 939.377,31 ευρώ, που αναλύεται ως εξής:

- α) Πλήρεις δεδουλευμένες αποδοχές για τους μήνες Ιανουά-

ριο, Φεβρουάριο και Μάρτιο 2006.

β) Υπόλοιπο δεδουλευμένων αποδοχών Αυγούστου, Σεπτεμβρίου και Οκτωβρίου,

γ) Επίδομα εορτών Χριστουγέννων έτους 2005,

δ) Επίδομα εορτών Πάσχα έτους 2006 και

ε) Επίδομα αδειάς έτους 2006.

Εκ των ως άνω αναφερομένων 172 υπαλλήλων, οι 63 ευρίσκονται σε επίσχεση εργασίας και οι οφειλόμενες δεδουλευμένες αποδοχές ανέρχονται στο ποσό των 194.738,22 ευρώ.

Επίσης, εκτός των ανωτέρω, από την επιχείρηση έχουν αποχωρήσει εξήντα οκτώ (68) υπάλληλοι, στους οποίους η επιχείρηση οφείλει δεδουλευμένες αποδοχές οι οποίες ανέρχονται στο ποσό των 177.733,45 ευρώ περίπου.

Στους υπαλλήλους που έχουν ασκήσει το δικαίωμα της επίσχεσης εργασίας δεν έχουν υπολογισθεί οι αποδοχές για τον χρόνο της επίσχεσης.

Το συνολικά οφειλόμενο ποσό ανέρχεται σε 1.311.848,98 ευρώ.

Η αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας για τις διαπιστωθείσες παραβάσεις υπέβαλε μήνυση κατά των υπευθύνων των ανωτέρω επιχειρήσεων στον αρμόδιο Εισαγγελέα και παράλληλα εισηγήθηκε την επιβολή διοικητικών κυρώσεων (πρόστιμα 20.000,00 ευρώ για κάθε επιχείρηση).

Σημειώνεται, τέλος, ότι ο όμιλος επιχειρήσεων ΚΟΡΑΣΙΔΗ Ε.Ε.Α.Ε. - ELEPHANT Α.Ε στο Υπόμνημα που κατέθεσε στην Επιθεώρηση Εργασίας δηλώνει ότι οι πιστώτριες τράπεζες έχουν υποβάλλει αίτηση υπαγωγής στο άρθρο 46 του Ν. 1892/90, η οποία συζητείται την 16η Νοεμβρίου 2006 και ότι έχει επέλθει συμφωνία μεταξύ των βασικών πιστωτών και βασικών μετόχων για την υπαγωγή των εταιρειών στο άρθρο 44 του παραπάνω νόμου, με δική τους δε εκτίμηση, ότι η ως άνω αίτηση πρόκειται να κατατεθεί την επόμενη εβδομάδα.

Ο Υπουργός
ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΟΥΡΙΔΗΣ»

8. Στην με αριθμό 345/18.10.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκερόγλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ/Φ2/24614/1.11.06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμ. 345/18.10.2006 που κατέθεσε στη Βουλή ο βουλευτής κ. Βασίλης Κεγκερόγλου σχετικά με την αξιοποίηση των αποφοίτων της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης σε θέσεις Προϊσταμένων οργανικών μονάδων, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το σύστημα βαθμολογικής εξέλιξης και προαγωγών των δημοσίων υπαλλήλων ρυθμίζεται με σαφώς προκαθορισμένα κριτήρια από τις διατάξεις του ν. 3260/2004, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 2683/1999). Όσον αφορά στις επιλογές και στις τοποθετήσεις των προϊσταμένων οργανικών μονάδων, αυτές γίνονται σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις και διενεργούνται από το Υπηρεσιακό Συμβούλιο της οικείας υπηρεσίας ή ν.π.δ.δ.

Ειδικά με τους αποφοίτους της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης, οι οποίοι κρίνονται για θέσεις προϊσταμένων οργανικών μονάδων, αυτοί κρίνονται σύμφωνα με τα όσα προβλέπει ο ν. 3260/2004, σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 12 του ν. 2527/1997, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 1 του άρθρου 13 του ν. 3200/2003 ως εξής «Το είκοσι τοις εκατό των θέσεων προϊσταμένων Τμήματος και το δέκα τοις εκατό των θέσεων των προϊσταμένων Διεύθυνσης καλύπτεται από αποφοίτους της Ε.Σ.Δ.Δ., εφόσον υπηρετεί αντίστοιχος αριθμός αποφοίτων που συγκεντρώνει τις τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις που απαιτούνται. Στην περίπτωση αυτή οι

απόφοιτοι κρίνονται αυτοτελώς».

Η ανωτέρω διάταξη αποτελεί ειδική ρύθμιση, η οποία διασφαλίζει την υποχρεωτική για την υπηρεσία, ποσοστιαία πλήρωση αριθμού των κενών θέσεων προϊσταμένων Τμημάτων και Διευθύνσεων από αποφοίτους της Ε.Σ.Δ.Δ. Για την ορθή δε εφαρμογή της και προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός αυτής, η προβλεπόμενη ποσόστωση απαιτείται να υπολογίζεται αντίστοιχα στο σύνολο των θέσεων προϊσταμένων Διευθύνσεων, όπως και Τμημάτων, αυτοτελών γραφείων ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικών μονάδων του οικείου κλάδου.

Στην περίπτωση μη πλήρωσης του προβλεπόμενου από το νόμο ποσοστού των θέσεων προϊσταμένων με αποφοίτους, το Υπηρεσιακό Συμβούλιο που αποτελεί ιδιαίτερη αρχή με ίδια δικαιοδοσία και που οι αποφάσεις του ελέγχονται από τα διοικητικά δικαστήρια, οφείλει να αναφέρει και τους λόγους για τους οποίους δεν προέβη στην κάλυψη του ποσοστού αυτού.

Τόσο στις ανωτέρω περιπτώσεις όσο και γενικότερα η υπηρεσία μας δεν νομιμοποιείται να παρέμβει και να ελέγξει τη νομιμότητα των αποφάσεων των υπηρεσιακών συμβουλίων άλλων υπουργείων.

Ο Υφυπουργός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 27 Νοεμβρίου 2006.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 83/20-11-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεωργίου Παπαγεωργίου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την ενίσχυση των πληγέντων από την έντονη κακοκαιρία κατοίκων της περιοχής του Δήμου Μεσσαπίων Ευβοίας, την αποκατάσταση των ζημιών κ.λπ..

2. Η με αριθμό 99/21-11-2006 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βέρας Νικολαΐδου προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, σχετικά με την μετατροπή της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης της Κέρκυρας σε μαρίνα για πολυτελή σκάφη κ.λπ..

3. Η με αριθμό 95/21-11-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φωτίου Κουβέλη προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, σχετικά με τα επείγοντα στην πορεία του Πολυτεχνείου σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 86/20-11-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Κουτσούκου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αντιμετώπιση του διογκούμενου κόστους στην παραγωγή των αγροτικών προϊόντων κ.λπ..

2. Η με αριθμό 100/21-11-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παναγιώτη Κοσιώνη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την πρόσληψη του αναγκαίου προσωπικού στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγία Σοφία».

3. Η με αριθμό 98/21-11-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με το πρόσφατο εργατικό ατύχημα στο διυλιστήριο των ΕΛΠΕ-ΠΕΤΡΟΛΑ, τη στελέχωση της Επιθεώρησης Εργασίας της Ελευσίνας με το αναγκαίο προσωπικό κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση προ Ημερησίας Διατάξεως σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, με θέμα την Παιδεία.

Σύμφωνα με το άρθρο 143, παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής η διάρκεια της αγόρευσης του Πρωθυπουργού είναι τριάντα λεπτά της ώρας.

Η διάρκεια της αγόρευσης του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς με πρωτοβουλία του οποίου πραγματοποιείται η σημερινή συζήτηση είναι επίσης τριάντα λεπτά της ώρας.

Η διάρκεια αγόρευσης των Προέδρων των δύο άλλων Κοινοβουλευτικών Ομάδων είναι είκοσι πέντε λεπτά της ώρας και των Υπουργών δεκαπέντε λεπτά της ώρας.

Δικαίωμα δευτερολογίας έχουν για δεκαπέντε λεπτά της ώρας ο Πρωθυπουργός και για δέκα λεπτά της ώρας οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Υπουργοί.

Στην συζήτηση συμμετέχουν ως δύο Υπουργοί.

Ο Πρωθυπουργός μπορεί να τριτολογήσει για πέντε λεπτά της ώρας.

Ο χρόνος ομιλίας του Υπουργού που παρεμβαίνει στο στάδιο των κυρίων αγορεύσεων ή των δευτερολογιών πριν ολοκληρωθούν οι αγορεύσεις ή οι δευτερολογίες των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων περιορίζεται στο ήμισυ του χρόνου που δικαιούται.

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως, κ. Κώστας Καραμανλής, έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν μπούμε στο θέμα της σημερινής συζήτησης, θέλω να αναφερθώ στο επείσοδο αστυνομικών οργάνων σε βάρος φοιτητή στη Θεσσαλονίκη.

Δεν πρόκειται να υπεισέλθω ούτε στους επιμέρους χειρισμούς ούτε, βέβαια, στη δικαστική έρευνα. Θέλω, όμως, να υπογραμμίσω ρητά, κατηγορηματικά και για τελευταία φορά, ότι συμπεριφορές βιαιότητας και κατάχρησης της εξουσίας από οποιονδήποτε δεν γίνονται ανεκτές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι αδιανόητες. Είναι απαράδεκτες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τις αποδοκιμάζουμε και τις καταδικάζουμε απερίφραστα.

Δόθηκαν αυστηρές οδηγίες για την απόδοση ευθυνών, όπου υπάρχουν. Ασκήθηκε άμεσα πειθαρχικός έλεγχος και επιβλήθηκαν ήδη πειθαρχικές κυρώσεις. Υπήρξαν συνέπειες στους υπεύθυνους, αλλά και ξεκάθαρες τοποθετήσεις της Κυβέρνησης, που εκφράζουν και την πάγια θέση και την ευαισθησία της. Και βέβαια, υπάρχει σε εξέλιξη δικαστική έρευνα. Τίποτα δεν καλύπτεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θέλω, ωστόσο, να σημειώσω ότι η γενίκευση είναι λάθος. Καταχρηστικές ενέργειες αστυνομικών οργάνων εκθέτουν το Σώμα και αδικούν το σύνολο των μελών του. Εκθέτουν το σύνολο των αστυνομικών, που εργάζονται με αυτοθυσία, με αυταπάρνηση για την προστασία της ζωής και της περιουσίας όλων των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πολιτικός διάλογος είναι οξυγόνο δημοκρατίας. Οι κοινοβουλευτικές συζητήσεις μπορούν να συνεισφέρουν πολλά στην αντιμετώπιση προβλημάτων και τη διασφάλιση νέας προοπτικής, ιδίως μάλιστα αν καταλήγουν σε σύνθεση απόψεων, σε σύνθεση προτάσεων και ιδεών. Αυτό περιμένουν σήμερα οι πολίτες και αυτό, ακριβώς, επιδιώκουμε.

Οφείλω πρώτα απ' όλα, να αναγνωρίσω, ότι η αναστάτωση στο χώρο της παιδείας, την οποία επικαλείται για τη σημερινή συζήτηση ο Πρόεδρος του Συνασπισμού, δεν ήταν ευχάριστη

για κανέναν. Είχε κόστος για όλους. Για τους μαθητές, τις οικογένειές τους, τους ίδιους τους δασκάλους, ολόκληρη την κοινωνία.

Οφείλω ακόμα να επισημάνω, ότι πολλά από τα ζητήματα που τέθηκαν όλο αυτό το διάστημα, ζητήματα που τίθενται και στην επιστολή για τη σημερινή συζήτηση, ήταν εντελώς ξένα προς τα αρχικά αιτήματα των δασκάλων. Οι καταλήψεις λυκείων και ορισμένων πανεπιστημιακών σχολών, η απόπειρα σύνδεσης της απεργίας στα δημοτικά με τις αλλαγές στα πανεπιστήμια, η επίκληση του άρθρου 16 ως άλλοθι σε κινήσεις που στρέφονταν εναντίον της αναβάθμισης του δημόσιου πανεπιστημίου, έτειναν στη διεύρυνση της αναστάτωσης και τη δημιουργία σύγχυσης.

Μέσα, όμως, από όλα αυτά προέκυψαν και ορισμένα πολύ σημαντικά συμπεράσματα. Ουδέν κακό αμιγές καλού. Και το λέω αυτό, διότι μέσα από τα αιτήματα που προβλήθηκαν, μέσα από την αντιπαράθεση απόψεων που εκδηλώθηκε, μέσα από την επέκταση του διαλόγου σε ολόκληρη την κοινωνία αναδείχθηκαν καθημερινά προβλήματα και χρόνιες παθογένειες του εκπαιδευτικού συστήματος.

Ακούστηκαν απόψεις και θέσεις νέων ανθρώπων με ωριμότητα και θέληση να αλλάξουν τα πράγματα. Υπήρξε ενεργοποίηση της εκπαιδευτικής κοινότητας για την αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου. Κινητοποιήθηκαν Έλληνες πανεπιστημιακοί, που διαπρέπουν στην Ελλάδα και σ' ολόκληρο τον κόσμο. Μια σειρά στερεότυπα, που θεωρούνταν ταμπού και αφήνονταν ανέγγιχτα από το φόβο του κομματικού κόστους, μπήκαν ήδη στην ημερήσια διάταξη του κοινωνικού διαλόγου.

Δόθηκε καθολική καταφατική απάντηση στο καίριο ερώτημα, «αν χρειάζονται οι αλλαγές στα πανεπιστήμια μας». Αναγκάστηκε, μάλιστα, να προσχωρήσει στην ίδια θέση ακόμα και η ηγεσία του Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Και αυτό μετά από πολλά χρόνια αδράνειας στην εξουσία και δυόμισι χρόνια περιπλάνησης ανάμεσα στην άρνηση και τη σιωπή.

Συμπέρασμα; Αναγνωρίζεται πλέον από όλους ότι το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα αντιμετωπίζει μικρά και μεγάλα προβλήματα, που δεν μπορούν να διαιωνίζονται άλλο. Αναγνωρίζεται, πλέον, από όλους η ανάγκη για συγκροτημένη πορεία στοχευμένων μεταρρυθμίσεων προσανατολισμένων στην αναβάθμιση του δημοσίου πανεπιστημίου. Και η αναγνώριση αυτή παραχώρησε ήδη τη θέση της στο «διά ταύτα». Αυτό είναι το πιο σημαντικό. Αυτή είναι, τώρα, η πρόκληση για την πολιτική, για όλες και για όλους μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκπαιδευτική κοινότητα, οι νέες και οι νέοι μας, οι οικογένειές τους, συνειδητοποιούν πια ότι ο εικοστός πρώτος αιώνας βρήκε την ελληνική ανώτατη εκπαίδευση καθηλωμένη και στάσιμη, αρκετά πιο πίσω από το ευρωπαϊκό περιβάλλον και τα διεθνή πρότυπα, κατώτερη των δυνατοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού μας, εκπαιδευτικού και φοιτητικού. Παρά τις σημαντικές νησίδες ποιότητας, τις οποίες κανένας βέβαια δεν μπορεί να αμφισβητήσει, το γενικό συμπέρασμα είναι ότι τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα στον τόπο μας, υστερούν απέναντι στα αιτήματα και τις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας. Η έλλειψη αξιολόγησης για τις μονάδες και τις διαδικασίες εκπαίδευσης, σε πλήρη αντίθεση με το αίτημα αναβάθμισης του δημοσίου πανεπιστημίου, συνιστούσε χρόνια τώρα μία ανατιολόγητη εσωτερική αντίφαση. Ο τρόπος εκλογής των πρυτανικών αρχών (σε σύγκρουση με τις αρχές της δημοκρατικής διαδικασίας) κατέληξε να υπηρετεί τις κομματικές μειοψηφίες, αντί να προάγει την αξιοκρατία, την αριστεία, τη διαφάνεια. Οι λεγόμενοι «αιώνιοι φοιτητές», φαινόμενο που δεν το συναντούμε πουθενά στον κόσμο, δημιουργεί στρεβλώσεις, που αποβαίνουν σε βάρος της πλειοψηφίας της φοιτητικής νεολαίας, αλλά και ολόκληρης της πανεπιστημιακής κοινότητας. Η πρακτική του ενός και μόνο συγγράμματος –άλλη παγκόσμια αποκλειστική πρωτοτυπία– μπορεί να αποφέρει τεράστια οφέλη σε ορισμένους, αλλά πάντως όχι στους φοιτητές. Η κατάχρηση του «πανεπιστημιακού ασύλου» από στοιχεία ξένα προς την πανεπιστημιακή κοινότητα υποσκάπτει το κύρος του θεσμού και αποβαίνει σε βάρος του σκοπού του.

Αναδεικνύεται, ταυτόχρονα, η κοινή διαπίστωση ότι η δήθεν δωρεάν παιδεία κατέληξε εδώ και πολλά χρόνια να είναι ένα

από τα πιο βαριά οικονομικά φορτία για κάθε οικογένεια και ιδίως για τους οικονομικά ασθενέστερους. Αποδεικνύεται, παράλληλα, μειωμένη σύνδεση του πανεπιστημίου με την απασχόληση και την παραγωγική διαδικασία, με την αγορά εργασίας, με την ίδια την κοινωνία. Είναι γεγονός και το δηλώνουν χιλιάδες νέοι και νέες μας ότι σε πολλές περιπτώσεις τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα παράγουν άνεργους πτυχιούχους. Είναι, ταυτόχρονα, αποδεδειγμένο και γνωστό σ' όλους ότι κατέχουμε, κατ' αναλογία, βέβαια, του πληθυσμού, παγκόσμιο ρεκόρ στην εξαγωγή φοιτητών, τη στιγμή που η χώρα μας μπορούσε να προσελκύει φοιτητές από το εξωτερικό και να δημιουργεί εδώ, αντί να τροφοδοτεί πέρα από τα σύνορά μας, νέες θέσεις εργασίας σε τομείς έντασης γνώσης και όχι μόνο.

Το πιο σοβαρό αφορά μία σημαντική διάσταση κοινωνικής αδικίας, που αναπτύχθηκε σταδιακά, κάτω από ψευδεπίγραφα συνθήματα. Παραδοσιακά το ελληνικό πανεπιστήμιο θεωρείτο –και ήταν πράγματι– το βασικό μέσο για την επαγγελματική, την κοινωνική, την οικονομική άνοδο παιδιών από τα μεσαία και χαμηλότερα στρώματα των αστικών κέντρων και της ελληνικής περιφέρειας. Αυτό –και το ξέρουμε όλοι– ήταν τόσο σημαντικό, που κατέστησε την αυξημένη πρόσβαση στο πανεπιστήμιο καθολικό κοινωνικό ζήτημα.

Όμως, η στασιμότητα, η καθήλωση του ελληνικού πανεπιστημίου, η αδυναμία του να αναπτυχθεί, άρχισε να περιορίζει τη συμβολή του στην κοινωνική και οικονομική εξέλιξη. Το χειρότερο είναι ότι η διαιώνιση της ίδιας κατάστασης, τροφοδοτούσε και τροφοδοτεί τάσεις που σταδιακά ακυρώνουν τον κοινωνικό χαρακτήρα της ελληνικής πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Τροφοδοτούσε και τροφοδοτεί τάσεις που αποδυναμώνουν το ρόλο της παιδείας ως διαύλου για τη δίκαιη αναδιανομή του εισοδήματος, την κοινωνική κινητικότητα, την ανέλιξη ικανών και άξιων νέων από τα οικονομικά ασθενέστερα στρώματα του πληθυσμού.

Αυτή είναι η πραγματικότητα που διαμορφώθηκε μέσα από την ατομία, την αδράνεια, το τέλμα του παρελθόντος. Μία πραγματικότητα που καλύπτεται χρόνια τώρα κάτω από την προστατευτική ασπίδα συντηρητικών αντιλήψεων, νοοτροπιών ελάχιστης προσπάθειας και κατεστημένων συμφερόντων, προπάντων μάλιστα κάτω από τη συσκότιση ενός ανεύθυνου λαϊκισμού, που ενώ επικαλείται ενδιαφέρον για τους οικονομικά ασθενέστερους, λειτουργεί, τελικά, σε βάρος τους.

Οι τάσεις αυτές είναι σήμερα η πιο μεγάλη πρόκληση για όλους, είναι η πραγματικότητα που οφείλουμε να αλλάξουμε. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο μ' έναν τρόπο: Με την αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου. Αυτός είναι ο στόχος μας και το στόχο αυτόν τον υπαγορεύουν πρώτα απ' όλα οι ανάγκες και τα αιτήματα της κοινωνίας, η ανάγκη να επανακτήσει η ανώτατη εκπαίδευση τον κοινωνικό της ρόλο, τη δύναμή της, δηλαδή, να παράγει νέα γνώση και να συμβάλλει στην ανάπτυξη, στην απασχόληση, στην ατομική πρόοδο, στη συλλογική πρόοδο. Το επιβάλλει, ταυτόχρονα, η προοπτική του ενιαίου ευρωπαϊκού εκπαιδευτικού χώρου από τον οποίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να αυτοεξαιρεθούμε ως τελευταίοι εκφραστές της συντήρησης. Το απαιτούν οι παγκόσμιες εξελίξεις και η αδιαμφισβήτητη αξία που αποκτά η γνώση στο διεθνές συσχετισμό δυνάμεων.

Το εκπαιδευτικό σύστημα για την Ελλάδα του μέλλοντος δεν μπορεί να είναι στάσιμο, αδρανές, καθηλωμένο, υποταγμένο σε συντηρητικές αντιλήψεις. Δεν μπορεί να παραδίδεται στην εσωστρέφεια και να απομονώνεται απ' όσα συμβαίνουν στο ανταγωνιστικό ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον. Δεν μπορεί να κρύβεται πίσω από το ψέμα της συντήρησης που συνοψίστηκε στη φράση «αυτή είναι η Ελλάδα». Οφείλουμε να αντιπαχθούμε στη μοιρολατρική αντίληψη ότι τίποτα δεν γίνεται σ' αυτόν τον τόπο. Οφείλουμε να «σπάσουμε» την αδράνεια που επέβαλε η ατομία, ο φόβος του κομματικού κόστους και ο εφησυχασμός του παρελθόντος. Αυτός είναι ο δρόμος που επιλέξαμε και στο δρόμο αυτόν πορευόμαστε απαρέγκλιτα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στο διάστημα που πέρασε ψηφίσαμε περίπου δεκαπέντε νόμους με στόχο την αντιμετώπιση χρόνιων δυσλειτουργιών για

την αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης. Θυμίζω την κατάργηση των εξετάσεων της Β' λυκείου και τη μείωση των εξεταζόμενων μαθημάτων από εννέα σε έξι, την αναβάθμιση της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης, την καθιέρωση αξιόπιστου και αντικειμενικού συστήματος επιλογής στελεχών της εκπαίδευσης, την προώθηση ολοκληρωμένου συστήματος για τη Διά Βίου Μάθηση.

Σε ό,τι αφορά ειδικότερα στην ανώτατη εκπαίδευση, υπενθυμίζω την καθιέρωση θεσμικού πλαισίου αξιολόγησης για τη διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών, τη θέσπιση αντικειμενικών κριτηρίων και διαδικασιών διαφάνειας στις μετεγγραφές φοιτητών, την προώθηση κοινών προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών ανάμεσα σ' ελληνικά και ξένα πανεπιστήμια, την καθιέρωση ευρωπαϊκού συστήματος μεταφορές και συσώρευσης πιστωτικών μονάδων και παραρτήματος διπλώματος, το νομοθετικό πλαίσιο για την ίδρυση διεθνούς πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και, βέβαια, την έναρξη προετοιμασίας για την κατάργηση του προγράμματος σπουδών, τη στελέχωση και τη στέγαση του. Ακόμα, υπογραμμίζω ότι με κοινή πρωτοβουλία των Υπουργείων Παιδείας και Ανάπτυξης προωθείται η καθιέρωση σύγχρονου και αποτελεσματικού πλαισίου για την προώθηση της έρευνας και της τεχνολογίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έθεσε ως πρωταρχικό στόχο την αναβάθμιση της ανώτατης δημόσιας εκπαίδευσης και αυτό μέσα από συνεχή διάλογο, συνεννόηση, σύνθεση. Συγκροτήσαμε, όπως είχαμε δεσμευθεί, Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας με υπερκομματική σύνθεση. Ξεκινήσαμε από το Γενάρη του 2005 δημόσια διαβούλευση για τις αλλαγές που χρειάζονται. Έγιναν ως σήμερα περίπου πενήντα συνεδριάσεις της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής συνολικά για θέματα παιδείας και γύρω στις είκοσι συνεδριάσεις της ολομέλειας και των τμημάτων του Εθνικού Συμβουλίου. Υπήρξαν τακτικές συναντήσεις με τις οργανώσεις των εκπαιδευτικών, με τη Σύνοδο των Πρυτάνων, με τη Σύνοδο των Προέδρων των Τ.Ε.Ι..

Αναζητήθηκαν παράλληλα νέες ιδέες μέσω του ειδικού δικτυακού τόπου του Υπουργείου Παιδείας στον οποίο έχουν καταθεί περισσότερες από πεντακόσιες προτάσεις. Παρουσιάσαμε, όπως είχαμε δεσμευθεί, την πρότασή μας τον περασμένο Ιούνιο και έκτοτε συνεχίζουμε μια ανοιχτή και απροκατάληπτη δημόσια διαβούλευση τόσο στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, όσο και στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας. Αξιοποιήσαμε για την κατάρτιση της ιδέας και προτάσεις που προέκυψαν απ' όλους τους χώρους. Δεσμευθήκαμε ταυτόχρονα –και το αποδεικνύουμε στην πράξη– να αξιοποιήσουμε για τη συμπλήρωση και τη βελτίωση του αρχικού πλαισίου κάθε τεκμηριωμένη και εφαρμόσιμη πρόταση μακριά από ιδεοληψίες και κομματικές σκοπιμότητες.

Κινήθηκε και κινούμαστε με ξεκάθαρο στόχο την αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου. Αμιλλα, κύρος, δυναμισμός, διαφάνεια, αξιοκρατία, προσαρμοστικότητα, διεθνής προσανατολισμός, κοινωνική λογοδοσία είναι οι έννοιες που χαρακτηρίζουν τη μεταρρυθμιστική στρατηγική μας, οι έννοιες που συνδιαμορφώνουν τις προϋποθέσεις για την ποιοτική αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, οι έννοιες που συνοψίζουν το εφικτό όραμα για τα πανεπιστήμιά μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στόχος είναι η εξασφάλιση παιδείας υψηλής ποιότητας για κάθε νέα και νέο, η αριστεία στην έρευνα και τη διδασκαλία, η εναρμόνιση θεσμών και δομών με το ευρωπαϊκό περιβάλλον και τα διεθνή πρότυπα. Στόχος είναι να ανταποκρίνονται τα πανεπιστήμιά μας στις ακαδημαϊκές, τις τεχνολογικές, τις κοινωνικές και οικονομικές εξελίξεις, να παράγουν και να μεταδίδουν νέα γνώση σε συνθήκες διδασκαλίας και μάθησης υψηλού επιπέδου, να αποτελούν εστία προόδου και ελευθερίας για τους διδάσκοντες, τους ερευνητές, τους φοιτητές, την κοινωνία, να ανταποκρίνονται σε υψηλά κριτήρια αξιοκρατίας, διαφάνειας και αποτελεσματικότητας, να διαπλάθουν πολίτες με ελεύθερη κριτική σκέψη, υπεύθυνους και δημιουργικούς, να λογοδοτούν στην κοινωνία.

Στόχος είναι να ενθαρρύνουμε, να στηρίξουμε, να κινητροδοτήσουμε την ανάπτυξη συνεργασιών με τα ερευνητικά κέντρα,

τα πανεπιστήμια του εξωτερικού, τις επιχειρήσεις, τον κόσμο της παραγωγής, να ενισχυθεί η έρευνα και να συνδεθεί με την καινοτομία, με την παραγωγική διαδικασία, με την αγορά εργασίας, να συνδεθούν τα πανεπιστήμια μας με το επαγγελματικό μέλλον των αποφοίτων τους, να συμβάλλουν στη δημιουργία νέων και καλύτερα αμειβόμενων θέσεων εργασίας, να συμβάλλουν στην κοινωνική κινητικότητα, στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής, στη βελτίωση της ποιότητας ζωής. Στόχος είναι ο δραστηστικός περιορισμός της παραπαιδείας, έτσι ώστε οι ελληνικές οικογένειες να μην επιβαρύνονται από το σημερινό τεράστιο κόστος, είναι η συγκράτηση της φοιτητικής μετανάστευσης και η πλήρης αξιοποίηση του επιστημονικού δυναμικού της χώρας, είναι η κατάκτηση του κοινού οράματος για μια Ελλάδα που να λειτουργεί ως κέντρο παιδείας και πολιτισμού στην ευρύτερη περιοχή.

Η πρότασή μας αναπτύσσεται σε τρεις τομείς. Πρώτον, στην ενίσχυση της συνταγματικά κατοχυρωμένης αυτοδιοίκησης των πανεπιστημίων. Προτείνονται, ανάμεσα στα άλλα, η θέσπιση εσωτερικών κανονισμών λειτουργίας σ' όλα τα Α.Ε.Ι., η καθιέρωση ακαδημαϊκού προγραμματισμού που να εγγυάται την επίτευξη των στόχων τους, η απαλλαγή τους από περιττές γραφειοκρατικές διαδικασίες, η μεγαλύτερη ευελιξία στον προϋπολογισμό τους, η ενίσχυση των αρμοδιοτήτων της κοσμητείας των σχολών και των γενικών συνελεύσεων των τμημάτων, η θεσμοθέτηση συνηγόρου των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, στον οποίο να καταφεύγουν όλα τα μέλη τους, φοιτητές και πανεπιστημιακοί, η θέσπιση φορολογικών κινήτρων για δωρεές προς τα Α.Ε.Ι., η ουσιαστική προστασία του πανεπιστημιακού ασύλου.

Δεύτερον, σ' ό,τι αφορά τα μέλη του διδακτικού ερευνητικού προσωπικού, πρώτα απ' όλα, προτείνονται πρόσθετες εγγυήσεις αξιοκρατίας κατά την εκλογή των μελών του, ιδίως, μάλιστα, η συμμετοχή μελών που προέρχονται από άλλα τμήματα του ίδιου ή άλλου πανεπιστημίου. Προτείνεται ακόμα επιτροπή δεοντολογίας, εναρμόνιση της ελληνικής πρακτικής σ' ό,τι αφορά την απασχόληση διδακτικού προσωπικού στα ευρωπαϊκά πρότυπα, διασύνδεση ανάμεσα στο επιστημονικό προσωπικό πανεπιστημίων και ερευνητικών φορέων.

Τρίτον, σ' ό,τι αφορά τις σπουδές και τους φοιτητές. Άμεση και καθολική συμμετοχή των φοιτητών στην ανάδειξη των οργάνων των Α.Ε.Ι., καθιέρωση συμβουλών σπουδών καθώς και υπηρεσίας στήριξης των φοιτητών σε κάθε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα, ανταποδοτικές υποτροφίες και άτοκα δάνεια σε φοιτητές που έχουν ανάγκη, καθορισμός ανώτατης διάρκειας σπουδών με ειδικές προβλέψεις για τους εργαζόμενους φοιτητές και δυνατότητα διακοπής και παράτασης, πρόβλεψη για δυνατότητα εξέτασης από τριμελή εξεταστική επιτροπή, ακαδημαϊκές σπουδές και σε ξένη γλώσσα, δωρεάν διανομή πανεπιστημιακών συγγραμμάτων με δυνατότητα επιλογής από τους ίδιους τους φοιτητές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεταρρύθμιση στην παιδεία δεν είναι μία στιγμιαία διαδικασία, είναι μία διαρκής πορεία στην κατάκτηση ειδικών στόχων.

Είναι μια συνεχής διαδικασία μ' αυτό το πνεύμα. Χαράξαμε συγκροτημένο σχέδιο πορείας για την επόμενη περίοδο.

Υπογραμμίζω στο σημείο αυτό ότι στο εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς για την περίοδο 2007-2013 ορίσαμε ως βασικό πυλώνα την εκπαίδευση και τη Διά Βίου Μάθηση. Το νέο επιχειρησιακό πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας, εναρμονισμένο στις κοινοτικές κατευθύνσεις και τους στόχους της Λισαβόνας, αποβλέπει σ' έναν, κυρίως, στόχο, στην αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης. Αποβλέπει στην άμεση βελτίωση υφιστάμενων καταστάσεων και στηρίζεται σε θεσμικές αλλαγές που του προσδίδουν ισχυρή μεταρρυθμιστική δυναμική.

Πρώτος άξονας είναι η αναβάθμιση της ποιότητας του όλου εκπαιδευτικού συστήματος. Αφορά την ανάπτυξη συστήματος αξιολόγησης για το σύνολο του εκπαιδευτικού έργου, την ενδυνάμωση της ανθρωποκεντρικής αποστολής της παιδείας και την ανάπτυξη κριτικής σκέψης, την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών και της πληροφορικής.

Δεύτερος άξονας είναι η σύνδεση της εκπαίδευσης με την παραγωγική διαδικασία και την αγορά εργασίας. Αφορά ανάμε-

σα στα άλλα την επέκταση της πρακτικής άσκησης κατά τη διάρκεια των σπουδών, όπως επίσης και την εφαρμογή αποτελεσματικών προγραμμάτων και την ανάπτυξη αποδοτικών δομών και υποδομών στο πεδίο του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού.

Τρίτος άξονας είναι η ενίσχυση της Διά Βίου Μάθησης, η διευκόλυνση της πρόσβασης στην εκπαίδευση, η δραστητική αντιμετώπιση του κοινωνικού αποκλεισμού στην εκπαίδευση. Βασικός στόχος είναι η ανάπτυξη ενός μόνιμου συστήματος επικύρωσης πιστωτικών μονάδων, έτσι ώστε να υπάρχει παρακίνηση αλλά και διευκόλυνση σε κάθε πολίτη να συνθέτει ο ίδιος, ανάλογα με τις εμπειρίες και τους στόχους του, το περιεχόμενο της εκπαίδευσής του. Αφορά ανάμεσα στα άλλα τη χορήγηση δανείων, την επέκταση των σχολείων δεύτερης ευκαιρίας, την επέκταση του θεσμού του ανοιχτού πανεπιστημίου, την περιοδική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

Τέταρτος άξονας είναι η στήριξη της έρευνας και της καινοτομίας και η οργάνωση της κοινωνίας της γνώσης. Βασικοί στόχοι είναι η ενίσχυση των μεταπτυχιακών προγραμμάτων στις νέες τεχνολογίες, η ανταπόκρισή τους στις ανάγκες που υπογορεύει η ψηφιακή επανάσταση, η ανάπτυξη συνεργειών ανάμεσα στην ανώτατη εκπαίδευση και την παραγωγική διαδικασία, ιδίως, μάλιστα, η μεταφορά τεχνολογίας και η μετατροπή της γνώσης σε καινοτομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα γνώση και η ψηφιακή επανάσταση δημιουργούν μεγάλες προκλήσεις αλλά και καινούριες δυνατότητες. Πολλά από τα παραδοσιακά επαγγέλματα είτε αλλάζουν, είτε σταδιακά αντικαθίστανται από νέους επαγγελματικούς κλάδους. Πολλές από τις νέες θέσεις εργασίας απαιτούν εξειδικευμένες γνώσεις, καλλιέργεια ειδικών δεξιοτήτων, συνεχή επιμόρφωση.

Η πρόσβαση στη γνώση αποκτά αυξημένη σπουδαιότητα ως κοινωνικό αγαθό, αλλά και ως πόρος για τη κράτη και τους λαούς. Η ανισότητα ευκαιριών στην κοινωνία της γνώσης και τη νέα οικονομία μπορεί να δημιουργήσει τον κίνδυνο νέων κοινωνικοοικονομικών διακρίσεων και αυτό οφείλουμε να το δούμε και να το προλάβουμε.

Διανύουμε μία σύνθετη εποχή, στην οποία η γνώση μετουσιώνεται σε πλούτο και ο πολιτισμός σε ευημερία. Ο δρόμος του μέλλοντος απαιτεί και τα δύο, και επένδυση στη νέα γνώση και συνέπεια στις αξίες του πολιτισμού. Αυτός είναι ο διττός στόχος μας, στόχος που άλλωστε αποτελεί βασικό άξονα της στρατηγικής της Λισαβόνας.

Ήδη -και είναι σ' όλους γνωστό- σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες μεγάλα πανεπιστημιακά ιδρύματα άρχισαν εδώ και καιρό να εφαρμόζουν νέα μέτρα για την αναβάθμιση της λειτουργίας τους και των σπουδών που παρέχουν. Και ερωτώ: Μπροστά σ' όλα αυτά, είναι δυνατόν να περιοριζόμαστε εμείς στην επανάληψη χρόνιων διαπιστώσεων;

Το ζήτημα για μας δεν μπορεί να περιστρέφεται γύρω από το ερώτημα τι κερδίζουμε μένοντας σ' αυτό που έχουμε. Δεν κερδίζουμε! Αυτή είναι η αλήθεια. Το ζήτημα είναι τι χάνουμε αρνούμενοι τις αλλαγές. Και χάνουμε πολλά! Αυτή είναι η αλήθεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το κόστος της μη μεταρρύθμισης είναι μεγάλο. Το κόστος της καθήλωσης είναι σοβαρό. Το είπα και το επαναλαμβάνω: Η πιο μεγάλη πρόκληση είναι να σπάσει ο φαύλος κύκλος της στασιμότητας και αυτό έχει ήδη αρχίσει. Όμως η αλήθεια είναι ότι βρισκόμαστε αρκετά βήματα πιο πίσω από τους εταίρους μας. Ξεκινάμε από άλλη αφετηρία. Έχουμε πολλά να κάνουμε και πρέπει να προφτάσουμε.

Πρέπει να συμβαδίσουμε. Πρέπει -και γιατί όχι- να βγούμε μπροστά. Αυτό απαιτούν οι νέες και οι νέοι μας, αυτό χρειάζεται η κοινωνία. Αμφιβολίες δεν μπορεί και δεν πρέπει να υπάρχουν. Είναι προφανές ότι οι ευκαιρίες πολλαπλασιάζονται γι' αυτούς που τολμούν τις αλλαγές, που τολμούν τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις. Είναι κοινή διαπίστωση ότι η νέα εποχή απαιτεί επένδυση στις νέες τεχνολογίες, στην έρευνα, την καινοτομία, τη ψηφιακή στρατηγική. Απαιτεί ποιότητα από τα εκπαιδευτικά συστήματα. Διαρκή ανανέωση των γνωστικών εφοδίων, διαρκή Διά Βίου Μάθηση. Απαιτεί ένα μακρόπνοο

ούστημα εκπαίδευσης, μετεκπαίδευσης και επανεκπαίδευσης, σταθερό που δεν θα αλλάζει από κυβέρνηση σε κυβέρνηση, αλλά και ευέλικτο που να προσαρμόζεται έγκαιρα στις αυξημένες ανάγκες της επιστήμης, της κοινωνίας, της αναπτυξιακής διαδικασίας. Απαιτεί από όλους να προχωρήσουμε σ' ένα κοινό όραμα, σ' ένα κοινό σχέδιο μεταρρυθμίσεων για τα μεγάλα ζητήματα της παιδείας που να εκτείνεται σε βάθος χρόνου. Σ' ένα σχέδιο ευθύνης για το σχολείο του μέλλοντος. Σε μια μακρόπνοη στρατηγική διαρκούς αναβάθμισης της ελληνικής δημόσιας εκπαίδευσης σ' όλα τα επίπεδα και πρώτα από όλα στην ανώτατη δημόσια εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι μεταρρυθμίσεις στο χώρο της παιδείας στόχο έχουν να δώσουν στα πανεπιστήμιά μας τη δυνατότητα για ένα ποιοτικό και δημιουργικό άλμα. Να ανταποκρίνονται στις προκλήσεις που εγείρει η παγκόσμια επανάσταση της γνώσης. Να σπλίσουν την κοινωνία, τις νέες και τους νέους μας με τα εφόδια που είναι απαραίτητα για την ατομική προκοπή και τη συλλογική πρόοδο. Δεν γίνονται, όμως, όλα αυτά με εμμονή στη συντήρηση και τις παθογένειες που κρατούν αιχμάλωτη την ανώτατη εκπαίδευση. Δεν μπορεί να προτάσσονται οι όποιες διαφορετικές εκτιμήσεις, οι όποιες διαφορετικές προσεγγίσεις ενάντια στο ξεκίνημα αλλαγών, ακόμη και για εκείνα στα οποία ομολογούμε. Και ούτε, βέβαια, μπορεί να λέγεται πως δεν πρέπει να γίνει τίποτα, επειδή δεν μπορεί να γίνουν όλα μαζί. Δεν μπορεί σε τελική ανάλυση, ούτε οι πολιτικές δυνάμεις, ούτε η εκπαιδευτική κοινότητα να υποτάσσονται στη συντηρητική αντίληψη που απαιτεί «να μην αλλάξει τίποτα». Γιατί η αντίληψη αυτή κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημαίνει καθήλωση στο χτες. Σημαίνει αδράνεια απέναντι στις ανάγκες της κοινωνίας. Σημαίνει, τελικά, εγκατάλειψη της νέας γενιάς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Υποχρεούμαστε να κινούμαστε έξω και πέρα από λογικές κομματικού κόστους. Έξω και πέρα από συγκυριακές σκοπιμότητες. Οι καιροί απαιτούν ενεργητική και όχι διεκπεραιωτική εκπαιδευτική πολιτική. Πολιτική που να μην βαφτίζει τη συντήρηση, ως τάχα πρόοδο, αλλά να ανοίγει το δρόμο για την επιβράβευση των ικανών και των αξίων. Να διεκδικεί το μέλλον και όχι να μένει αιχμάλωτη στο παρελθόν. Οι πολίτες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξίζουν στάση ευθύνης από όλους. Απαιτούν θέσεις που βάζουν τέλος στο τέλμα και οδηγούν μπροστά. Μακριά από ιδεοληψίες, μακριά από προκαταλήψεις και δογματισμούς. Μακριά από ανέξοδους λαϊκισμούς, από προσχηματικές υπεκφυγές και αβασίμως κινδυνολογίες. Απόφασή μας είναι να επενδύσουμε στη δύναμη που δίνουν οι δεξιότητες και η γνώση, η παιδεία και ο πολιτισμός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όραμά μας είναι η κοινωνία με περισσότερες ευκαιρίες και μεγαλύτερες δυνατότητες. Η κοινωνία που αποκτά μεγαλύτερη συνοχή, αλληλεγγύη και δικαιοσύνη. Όραμά μας είναι η Ελλάδα που βελτιώνει το σήμερα και κερδίζει το αύριο. Η Ελλάδα που ξεφεύγει από τους ουραγούς και κατακτά διακριτή θέση στους πρωταγωνιστές της νέας μεγάλης Ευρώπης. Αυτή είναι η επιλογή μας. Και στην επιλογή αυτή, επιλογή πραγματικά προοδευτική, παραμένουμε αταλάντευτα προσηλωμένοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αποφασισμένοι να προωθούμε, συνεχώς, τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις στο χώρο της παιδείας. Να αναβαθμίσουμε τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση, να δώσουμε στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο τη δυνατότητα να αναγεννηθεί. Το χρωστούμε σε τελική ανάλυση σε κάθε ελληνική οικογένεια. Στις νέες και στους νέους μας, στις σημερινές αλλά και στις επόμενες γενιές. Αυτό το δρόμο ακολουθούμε και τον δρόμο αυτό δεν τον διαπραγματευόμαστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το μέλλον των παιδιών μας δεν το διαπραγματευόμαστε. Συζητούμε, διαρκώς, για το καλύτερο, ήμασταν και είμαστε ανοιχτοί στον διάλογο, αλλά όλοι έχουμε ευθύνες και υποχρεώσεις. Όλοι οφείλουμε να πάρουμε θέση στο «διά ταύτα». Η πρόκληση είναι να σπάσουμε την αδράνεια του παρελθόντος. Η πρόκληση συμμετοχής, η πρόκληση σύνθεσης, η πρόκληση συνεργασίας, συνέργειας, είναι ανοιχτή για όλους.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν

ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Πρωθυπουργέ, μετά την ομιλία σας αισθάνομαι λίγο ζαλισμένος. Δεν ξέρω αν είμαστε στο φθινόπωρο του 2006 ή στην άνοιξη του 2004. Από μία Κυβέρνηση, η οποία είναι πάνω από δύο χρόνια στην εξουσία, δεν περίμενα να ακούσω προγραμματικές δηλώσεις. Και μ' όλα αυτά που είπατε, δηλαδή τις επιθυμίες σας και τα όνειρά σας για την παιδεία, δεν ξέρω αν απευθύνεστε στους πραγματικούς δασκάλους, που ενάμιση μήνα έμειναν χωρίς μεροκάματο, αν απευθύνεστε στους πραγματικούς φοιτητές, που δίνουν τον αγώνα για καλύτερη παιδεία και για δημόσιο πανεπιστήμιο ή αν απευθύνεστε σε κέρνα ομοιώματα της Μαντάμ Τιού!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

Διότι υπήρχε μεγάλη απόσταση όσων λέτε, και για όσους τα λέτε, απ' αυτό που ζούμε εμείς.

Εγώ θέλω να πω ότι εμείς, ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, αποδεικνύουμε και σήμερα ότι θέλουμε διάλογο για τα θέματα της παιδείας και πιστεύω ότι αυτήν τη συζήτηση έπρεπε να την είχε οργανώσει η Κυβέρνηση. Έχετε δυνατότητες, στο κάτω-κάτω, να διοργανώνετε όσες συζητήσεις προ ημερησίας διατάξεως θέλετε, μέσα στη Βουλή. Εμείς έχουμε μία μόνο μέσα στο κοινοβουλευτικό έτος. Μόνο μία! Και εμείς, το μικρότερο κόμμα της Βουλής, είπαμε ότι αξίζει η παιδεία και το άρθρο 16 και αξίζουν τα πανεπιστήμια, τα λύκεια, τα δημοτικά να συζητηθούν εδώ μέσα. Διότι βρισκόμαστε σε μια πρωτοφανή κρίση, σε μια καθολική κρίση, που αφορά την εκπαίδευση σ' όλες τις βαθμίδες -στην προσχολική, στην πρωτοβάθμια, στη δευτεροβάθμια, στα πανεπιστήμια- αφορά σ' όλους όσους συμμετέχουν -στους διδάσκοντες, στους διδασκόμενους, στους γονείς, στα κινήματα-, μια καθολική κρίση που έχει δημιουργήσει αυτή η δραματική κατάσταση που υπάρχει στην παιδεία και που, βέβαια, το γόρδιο δεσμό πρώτα απ' όλα μπορεί να τον λύσει η πολιτεία, με τις παρεμβάσεις και τα μέτρα που θα πάρει, παρεμβάσεις και με τις ουσιαστικές και ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις. Αυτό που είπατε εσείς εδώ δεν είναι μεταρρύθμιση. Δεν μπορεί κάποιος να λέει ότι «πάω να κάνω μεταρρύθμιση στο χώρο της παιδείας» και να είναι οι καθηγητές πανεπιστημίου ενάντια, οι καθηγητές λυκείων και γυμνασίων ενάντια, οι δάσκαλοι ενάντια, η Π.Ο.Σ.Δ.Ε.Π., η Ο.Λ.Μ.Ε., η Δ.Ο.Ε. σε απεργία, οι φοιτητές ενάντια, οι μαθητές ενάντια! Με ποιους συμμάχους θα την κάνετε; Τι είστε εσείς; Ήρθατε να φέρετε το Ευαγγέλιο στις χώρες των απίστων; Ποιοι είναι οι σύμμαχοί σας; Τα κέντρα ελευθέρων σπουδών; Ορισμένα ξένα πανεπιστήμια που ετοιμάζονται να ανοίξουν θυγατρικές στην Ελλάδα; Ή τα Σώματα Ασφαλείας, κύριε Πρόεδρε; Γιατί με τα Σώματα Ασφαλείας προχωρείτε στην εκπαιδευτική σας πολιτική, δυστυχώς. Άκουσα που το καταδικάσατε αυτό που έγινε στη Θεσσαλονίκη. Καλά κάνατε και το καταδικάσατε, αλλά είναι ένα μεμονωμένο φαινόμενο αυτό;

Από την άλλη έχουμε τη σιδηρογροθιά. Πριν λίγες ημέρες πέντε μαθητές της Β' λυκείου του Α' Πειραματικού Λυκείου της Αθήνας μεταφέρθηκαν στη Γενική Ασφάλεια, γιατί τους θεώρησαν ύποπτους. Έχουμε συνδικαλιστές, οι οποίοι βγαίνουν στα κανάλια και κάνουν κηρύγματα που θυμίζουν άλλες, πολύ άσχημες εποχές. Έχουμε βία απέναντι στους φοιτητές και σ' όλους όσους βγήκαν να αγωνιστούν για την υπόθεση της εκπαίδευσης στη χώρα μας.

Δεν μπορεί να προχωρήσει έτσι καμία μεταρρύθμιση στην παιδεία. Δεν είναι μεταρρύθμιση αυτό. Είναι αυταρχική παρέμβαση στο χώρο της παιδείας, ο οποίος αντιστέκεται, όχι για να διαφυλάξει τα κεκτημένα, αλλά για να ανοίξει καλύτερες σελίδες, διαφυλάσσοντας, βέβαια, μερικές κατακτήσεις, όπως είναι το θέμα των δημοσίων πανεπιστημίων.

Είναι το κλειδί το θέμα των δημοσίων πανεπιστημίων και το απέδειξε η ομιλία σας. Στη μισή ώρα ομιλίας σας, τα εικοσιοκτώ λεπτά ήταν για τα πανεπιστήμια, γιατί ξέρετε ότι το θέμα του δημόσιου πανεπιστημίου είναι εκείνο που έχει σχέση με το εάν

η εκπαίδευση είναι δημόσιο αγαθό, το εάν η πολιτεία θα έρθει να στηρίξει αυτό το δικαίωμα στην εκπαίδευση, στη μόρφωση, στη γνώση που έχουν τα παιδιά της χώρας μας ή εάν θα το παραπέμφουμε στην ιδιωτική πρωτοβουλία και στον ανταγωνισμό. Εσείς ο ίδιος αυτό το αποδείξατε και γι αυτό είναι σταυρικό σημείο, είναι κεντρικό σημείο, όχι μόνο της εκπαίδευσης, αλλά και της πολιτικής ζωής, το άρθρο 16 του Συντάγματος και η διαφύλαξή του. Μετριούνται οι πολιτικές δυνάμεις από το τι στάση θα κρατήσουν στο άρθρο 16.

Εμείς παρ' όλα αυτά, θα θέλαμε σε αυτό το θέμα για την παιδεία -που ξέρουμε πόσο αγγίζει την ελληνική οικογένεια- να υπάρχει συζήτηση, διάλογος και εάν είναι δυνατόν, να βρεθούν κοινά σημεία ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις.

Και το λέμε αυτό, παρότι έχουμε παλιούς λογαριασμούς ως Αριστερά με την παράταξή σας, την οποία την εμφανίσατε σήμερα σαν τον αγωνιστή ενάντια στη συντήρηση. Έχουμε πολύ παλιούς λογαριασμούς. Όλος ο προηγούμενος αιώνας διατρέχονταν από τις μεγάλες αντιθέσεις στα θέματα της παιδείας και της γλώσσας, ανάμεσα στην Αριστερά και τη συντηρητική παράταξη. Τη στιγμή που μεγάλοι αγωνιστές της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, του δημοτικισμού, όπως ο Γληνός, περνούσαν από τις εξορίες στην Ανάφη και στη Σαντορίνη τότε και κατέληγαν στις Ακροναυπλίες, την ίδια στιγμή η δική σας παράταξη χρειάστηκε εκατό χρόνια για να κατανοήσει τη σημασία της δημοτικής γλώσσας, μια από τις βασικές θέσεις της Αριστεράς. Εμείς ζητάμε, κυρία Πρόεδρε, να το αναλογιστείτε αυτό και να μειώσετε το χρονικό διάστημα που χρειάζεται για να αφομοιώσετε ορισμένα ζητήματα.

Παρά, λοιπόν, τους παλιούς λογαριασμούς, είμαστε διατεθειμένοι να κάνουμε συζήτηση. Γι αυτό προκάλεσαμε τη συζήτηση -και το αποδεικνύουμε αυτό- και όχι για να υποταχθούμε σε θέσεις, οι οποίες δεν μας εκφράζουν και με τις οποίες πρέπει να συγκρουστούμε, δηλαδή σε θέσεις όπως η ιδιωτική πρωτοβουλία σε σχέση με την παιδεία, η παιδεία έξω από το δημόσιο χώρο, οι αρχές του ανταγωνισμού που ισχύουν στο σούπερ μάρκετ να περάσουν και στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, η ενίσχυση των ταξικών φραγμών, η αποδοχή της εξασθίωσης των διδασκόντων.

Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε εμείς με αυτά τα ζητήματα και γι αυτό είμαστε υποχρεωμένοι, από τη στιγμή που επιλέγετε τη σύγκρουση, να ακολουθήσουμε αυτό το δρόμο και να στηρίξουμε όλους τους φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας που δίνουν σήμερα μια μεγάλη μάχη.

Θα ήθελα βέβαια να πω, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι η παιδεία, τα σχολεία και τα πανεπιστήμια δεν είναι μέσα σε μία γυάλα, δεν είναι σε ένα στεγανό περιβάλλον. Η εκπαιδευτική διαδικασία στο σχολείο είναι όλη τη μέρα, όλες τις ώρες και μέσα στην αίθουσα, αλλά είναι και μέσα στο σπίτι, δίπλα στην τηλεόραση, στη συζήτηση με το γονιό και σε αυτά που βλέπει το παιδί στο δρόμο.

Γι αυτό θέλω να πω ότι μία από τις βασικές ευθύνες που υπάρχουν σήμερα είναι το περιβάλλον, μέσα στο οποίο ασκείται η εκπαιδευτική λειτουργία και το οποίο καθρεφτίζει την ίδια την κοινωνία και γι αυτό είχαμε πολλά μηνύματα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ούτε την Αμάρυνθο, ούτε τη Βέροια, ούτε τη Μηχανιώνα, ούτε όλα αυτά τα μέρη όπου βλέπουμε ακρότητες μέσα στον εκπαιδευτικό χώρο.

Μ' αυτήν την έννοια, εγώ θέλω να τονίσω ότι δεν είναι τυχαία η δημοσίευση της επιστολής ενός δεκατριάχρονου παιδιού, ενός Αλέξανδρου της Α' Γυμνασίου σε μια από τις μεγάλης κυκλοφορίας εφημερίδες της Αθήνας με παρατηρήσεις προς τους γονείς του που είχε τόσο μεγάλη απήχηση, όπου έλεγε: Δεν είναι αλήθεια πως ακούμε για παρανομίες, για εύκολο χρήμα, για ναρκωτικά, για σεξ, για αδικία, για όπλα, για θάνατο, για Fame Story και όλα αυτά είναι μπροστά μας; Αυτό για εσάς λέγεται παιδεία-κουλτούρα;

Θέλω να πω επομένως ότι η πολιτεία έχει ευθύνη για το γενικό περιβάλλον και τη διάχυση της παιδείας έξω από το σχολείο και την εισπήδηση όλων αυτών των αξιών μέσα στο σχολικό χώρο. Τις «άχρωμες» ώρες της χιμείας και της γεωμετρίας στο σχολείο τις διαδέχονται οι ώρες στην έγχρωμη οθόνη, στις μεσημεριανές ζώνες με τις ενδυμασίες των διαφόρων τραγου-

διστριών ή με τη ζωή των «επωνύμων» ή με όλα αυτά.

Το παιδί έχει γίνει ο στόχος των διαφημιστικών εταιρειών. Υπολογίζεται ότι το μεγαλύτερο μέρος της διαφημιστικής δαπάνης στην Ευρώπη και στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι δαπάνη η οποία διαμορφώνεται προς το παιδί. Ο ανταγωνισμός, η κερδοσκοπία έρχονται και ριζώνουν στο παιδί πριν ακόμη αρχίσει να καταλαβαίνει. Δεν υπάρχει σεβασμός στο σχολείο, δεν υπάρχει σεβασμός και όρια στην παιδική ηλικία.

Η αναζήτηση του κέρδους και ο ανταγωνισμός γίνονται η γενική αρχή και μία κυβέρνηση, όπως η δική σας, που δέχεται αυτές τις αξίες, τις οποίες επαναλάβατε και τώρα, κάποια μέτρα θα έπρεπε να πάρει. Μέτρα περιορισμού των παιδικών διαφημίσεων και κατάργησής τους, όταν αφορούν παιδιά μέχρι ορισμένης ηλικίας. Κάποια μέτρα περιορισμού των εταιρειών που χρησιμοποιούν μοντέλα, κάποιο όριο στην ηλικία που μπορούν να παίρνουν τα μικρά παιδιά, όπως έβαλε η ισπανική κυβέρνηση, στο βάρος που πρέπει να έχουν οι νέες κοπελίτσες, προκειμένου να ανέβουν στην πασαρέλα. Δεν μπορεί όλα αυτά να διαμορφώνονται με βάση τα ζητήματα του κέρδους και της ιδιωτικής επιχειρηματικότητας!

Με τον ίδιο τρόπο νομίζω ότι ένα από τα βασικά ζητήματα είναι να αντιμετωπίσουμε τη βία που υπάρχει μέσα στα σχολεία, που έρχεται μέσα στα σχολεία, μέσα από την κοινωνία που έχει σχέση με την αποξένωση, τις διακρίσεις, τη φτώχεια, τον αποκλεισμό, την κρίση στις οικογενειακές σχέσεις, το άγχος, τις μαθησιακές δυσκολίες, τις ψυχοκοινωνικές προσαρμοστικές δυσκολίες, καταστάσεις που τις ξέρουν πολλοί γονείς, που τις ξέρουν πολλοί καθηγητές και που η πολιτεία ουσιαστικά παραμένει με δεμένα τα χέρια.

Σε πόσα σχολεία υπάρχουν σχολικοί ψυχολόγοι; Γιατί τα γεγονότα της Βέροιας ή της Αμάρυνθου δεν οδήγησαν σε μια προσπάθεια να στελεχώσουμε κάθε σχολείο με έναν παιδικό ψυχολόγο; Πώς θα αντιμετωπίσουμε το θέμα; Λέγοντας απλά ότι θα απαγορεύσουμε τα κινητά τηλέφωνα; Έτσι θα λυθεί; Με το μέσο ή με το σκοπό;

Εμείς πιστεύουμε ότι τα κινητά τηλέφωνα θα μπορούσαν να βοηθήσουν τα παιδιά και η φωτογραφική μηχανή στην τσέπη κάθε παιδιού, φθάνει να ενταχθούν σε μια άλλη κατεύθυνση και σε ένα άλλο σύστημα προώθησης των πραγμάτων.

Έρχομαι τώρα σ' ένα από τα βασικά ζητήματα, κύριε Πρωθυπουργέ, που «μετριούνται» και αυτά που είπα και αυτά που είπατε εσείς. Εγώ προσυπογράφω αυτά που είπατε, ότι είμαστε μέσα στην κοινωνία των γνώσεων, ότι ζούμε μια επανάσταση στην πληροφορική, στις επικοινωνίες κ.λπ., ότι μια χώρα κρίνεται από το βάρος που δίνει στην εκπαίδευση.

Και λέω: Συμφωνώ με εσάς, ότι μια χώρα κρίνεται από το βάρος που δίνει στην εκπαίδευση. Και το βάρος, πρώτα απ' όλα, μετριέται με τις χρηματοδοτήσεις που υπάρχουν στην εκπαίδευση.

Η Ελλάδα είναι η χώρα η οποία έχει τις χαμηλότερες χρηματοδοτήσεις, μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην εκπαίδευση. Την ίδια στιγμή η Ελλάδα είναι η χώρα που έχει τις μεγαλύτερες χρηματοδοτήσεις στους εξοπλισμούς. Αναφέρω μόνο ένα παράδειγμα: Η Ελλάδα δίνει 3,1% για την παιδεία και 4,2% για την άμυνα. Η Γερμανία δίνει 4,6% για την παιδεία και 1,4% για την άμυνα.

Εσείς έχετε επιλέξει αυτή τη θέση. Εύκολα μπορεί να γίνουν μεταποτίσεις βάρους και κονδυλίων, από το αν θα αγοράζουμε αεροπλάνα από τους φίλους του κ. Μπους ή αν θα χτίζουμε σχολεία και θα επιμορφώνουμε τους καθηγητές. Στο φετινό προϋπολογισμό οι δαπάνες για την εκπαίδευση είναι περίπου 3,1%.

Στις 8 Νοεμβρίου 2004 εσείς ο ίδιος μέσα σ' αυτή την Αίθουσα λέγατε: «Και βεβαίως θέλω να επαναλάβω τη δέσμευση σταδιακής αύξησης των κρατικών δαπανών για την παιδεία στο 5% μέσα στην τετραετία».

Η τετραετία κάποτε θα τελειώσει. Αντί να πηγαίνουμε μπρος πηγαίνουμε πίσω. Και μάλιστα στα Πρακτικά από κάτω -κι αυτό θα ήθελα να το πω και για τον συνάδελφο κ. Φωτιάδη που πρωτοστατεί στα χειροκροτήματα- σε παρένθεση μετά απ' αυτό που είπατε, γράφει: «Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας».

Τι χειροκροτάει τώρα η Νέα Δημοκρατία; Το ότι μείναμε στο 3,1%; Και πώς θα απαντήσουμε σ' όλα αυτά τα ζητήματα που υπάρχουν, σε όλες αυτές τις ελλείψεις, οι οποίες πρέπει να καλυφθούν και τις οποίες σ' ένα βαθμό αναφέρατε και εσείς με τη σημερινή σας ομιλία; Πώς; Με το να μεταφέρονται δαπάνες των ιδιωτικών νοικοκυριών στην παιδεία; Είναι χαρακτηριστικό ότι για τη δημόσια δευτεροβάθμια εκπαίδευση, οι δημόσιες δαπάνες είναι 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ και οι ιδιωτικές δαπάνες είναι 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Και όλα αυτά δίνονται σε στείρες και αντιπαραγωγικές κατευθύνσεις, όπως είναι τα φροντιστήρια τα οποία «γονατίζουν» σήμερα την ελληνική οικογένεια.

Εκεί μετρίεστε και όχι αν είναι κανείς συμπολίτευση ή αντιπολίτευση, αν ονομάζει τον εαυτό του συντηρητικό ή προοδευτικό. Μια κυβέρνηση μετρίεται με το τι χρηματοδότηση θα δώσει στην εκπαίδευση και είστε ο τελευταίος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό το λένε τα στοιχεία. Αν έχετε άλλα στοιχεία, να μας τα φέρετε εδώ.

Αυτά, κατά τη γνώμη μου, εκφράζονται σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, από την προσχολική ακόμα, την οποία δεν αναφέρατε και η οποία με βάση τις εκτιμήσεις όλων των μελετητών της εκπαιδευτικής διαδικασίας είναι κρίσιμη, γιατί ακριβώς στην προσχολική εκπαίδευση αναπτύσσεται η υποδομή για δεξιότητες, για προσχολικές επιδόσεις, για βαθμολογία, για θωράκιση απέναντι στις τάσεις εγκληματικότητας, για δημιουργία ψυχολογίας μη αποκλεισμού, για βελτίωση των οικογενειακών σχέσεων, για δυνατότητες κοινωνικής προσαρμογής κ.λπ.. Δίνουν τεράστιο βάρος και γι' αυτό μια σειρά χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν εξαιρετικές επιδόσεις σ' αυτό το ζήτημα.

Τι γίνεται εδώ πέρα; Οι ίδιοι οι γονείς ξέρουν το μαρτύριο του νηπιαγωγείου και του παιδικού σταθμού όσον αφορά την εξεύρεση θέσης, όσον αφορά τις ώρες λειτουργίας και όσον αφορά τις ηλικίες που καλύπτονται. Γι' αυτό εμείς υποστηρίζουμε ότι χρειάζονται ειδικά εκπαιδευμένοι δάσκαλοι, έγκαιρη εμπλοκή των γονέων, διετής προσχολική εκπαίδευση για όλα τα παιδιά που ζουν στη χώρα μας και ειδικά μέτρα για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες.

Ερχόμαστε στα δημοτικά σχολεία. Νομίζω ότι η κατάσταση στα δημοτικά σχολεία εκφράστηκε από τις κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών. Θα έπρεπε να αναρωτηθείτε: Μα, μπορεί τόσοι εκπαιδευτικοί, τόσοι δάσκαλοι και δασκάλες από όλους τους πολιτικούς χώρους να συμμετέχουν με τέτοιο πάθος και με τέτοια αντοχή, αφού ο καθένας έχασε τελικά χιλιάδες ευρώ απ' αυτή την απεργία; Σ' αυτή τη μάχη τι παράλογο ζητούσαν;

Τι παράλογο ζητούσαν; Είναι παράλογο το να ζητάνε το ολόημερο σχολείο να είναι καλά οργανωμένο, με απαραίτητο εξοπλισμό, με εξασφαλισμένες δράσεις για τις δυσκολίες κάθε παιδιού; Είναι παράλογο να ζητούν να στελεχωθούν με δασκάλους τα σχολεία; Είναι παράλογο να ζητούν να έχουν επιμόρφωση πριν έρθουν τα καινούρια βιβλία, τα οποία πρέπει να διδαχθούν αυτοί οι ίδιοι για να μάθουν τον τρόπο με τον οποίο θα τα διδάξουν;

Είναι παράλογο να ζητάνε να έχουν μισθό στα όρια της φτώχειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Διότι γίνεται μια μεγάλη δημαγωγία. Όποιος εργαζόμενος θέτει ένα νομικό αίτημα, του λένε ότι υπάρχουν και άλλοι που παίρνουν χειρότερα και γίνεται προσπάθεια να στραφούν ενάντια τους. Είναι παράλογο να ζητούν να έχουν το μισθό στο όριο της φτώχειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Είναι παράλογο να ζητούν να έχουν τα παιδιά των δημοσίων σχολείων μια «μυρωδιά» απ' αυτά που δίνουν απλόχερα τα κολλέγια και τα ιδιωτικά σχολεία στην Αγία Παρασκευή ή στο Ψυχικό; Είναι παράλογο να ζητούν να έχουν ώρες μουσικής, ώρες άσκησης ειδικών δραστηριοτήτων, ώρες καλλιτεχνικές;

Είναι παράλογα όλα αυτά; Όχι. Παράλογη είναι η αντιμετώπιση που είχατε εσείς απέναντι σ' αυτούς. Το γεγονός ότι εσείς, ως Πρωθυπουργός, χρειαστήκατε ενάμισι μήνα απεργίας και διδύλωσης της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και τεράστιων προβλημάτων στις οικογένειες, στις εργαζόμενες μανάδες, στους πατεράδες, για να τους πείτε «καλημέρα», δείχνει τον τρόπο με τον οποίο το αντιμετωπίζετε. Αλλάζετε τον αυτόν τον τρόπο.

Έρχομαι τώρα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Καλά κάνετε

και δεν είπατε τίποτα για το λύκειο, κύριε Πρωθυπουργέ. Συμφωνώ και προσυπογράφω που δεν είπατε τίποτα για το λύκειο, γιατί δεν υπάρχει λύκειο στην Ελλάδα. Είναι δήθεν μαθητές, με δήθεν καθηγητές, σε δήθεν δευτεροβάθμια εκπαίδευση, σε δήθεν λύκειο, διότι στην πραγματικότητα το λύκειο έχει εξατμιστεί κάτω από την πίεση του εξετασιοκεντρικού συστήματος, το οποίο υπάρχει και στο οποίο έχει ουσιαστικά παραδοθεί ολοκληρωτικά.

Ρωτήστε μια μητέρα ενός μαθητή ή μιας μαθήτριας πρώτης ή δευτέρας λυκείου τι την ενδιαφέρει περισσότερο. Τι θα πει ο λυκειάρχης ή τι θα πει ο υπεύθυνος του φροντιστηρίου; Ρωτήστε την να μάθετε, γιατί απαξιώνεται το λύκειο, απαξιώνεται η διδασκαλία, δεν γίνεται συζήτηση, δεν έχει διάθεση ο καθηγητής, τη χάνει τη διάθεση, δεν έχει ενδιαφέρον ο μαθητής, εισχωρεί η βία, εισχωρεί η αδιαφορία.

Καταρρέει το ελληνικό λύκειο, μέχρι το βαθμό να είναι σήμερα αόρατο, παρά το γεγονός ότι έχει μια μεγάλη, θα έλεγα, παράδοση και ουσιαστική παρέμβαση των διδασκόντων που δεν αγωνίζονται μόνο για τα συνδικαλιστικά τους αιτήματα – αιτήματα οικονομικά και πολύ βάσιμα, όπως αντίστοιχα με τους δασκάλους – αλλά αγωνίζονται για την αναβάθμιση του λυκείου, για την αποσύνδεσή του από τις εισαγωγικές εξετάσεις, για τον εμπλουτισμό με δραστηριότητες, όπως κοινωνικές σπουδές, περιβαλλοντική εκπαίδευση, για να υπάρχουν αίθουσες με κομπιούτερ, αίθουσες πολλαπλών χρήσεων. Να υπάρχει μια άλλη διδασκαλία που δεν θα στηρίζεται σε μία απομνημόνευση για εξετάσεις, αλλά θα στηρίζεται στην ομαδική συμμετοχή, στη βιωματική διδασκαλία, στη δυνατότητα του παιδιού να μιλάει με τον ίδιο τον εαυτό του.

Όλα αυτά είναι, αν θέλετε, τα όνειρα των καθηγητών και πάρα πολλών από τους μαθητές. Γι' αυτό οι μαθητές κινητοποιήθηκαν με αυτόν τον τρόπο που κινητοποιήθηκαν, γιατί ψάχνουν κάτι, να φέρουν ψυχή μέσα σε γκρίζες αίθουσες, στις οποίες δεν μπορεί το κράτος να δώσει ψυχή.

Απ' αυτήν την άποψη, μπαίνει ένα σημαντικό ζήτημα και αυτό είναι οι εισαγωγικές εξετάσεις. Το σύστημα των εισαγωγικών εξετάσεων είναι ένα αποτυχημένο σύστημα. Πρέπει να απελευθερωθεί το λύκειο από τις εισαγωγικές εξετάσεις και να καθιερωθεί και στην Ελλάδα η ελεύθερη πρόσβαση στα πανεπιστήμια για όλα τα Ελληνόπουλα, αφού δημιουργηθούν οι υποδομές, τις οποίες μπορούμε με άλλους πόρους, από τον προϋπολογισμό, να τις δημιουργήσουμε. Να σταματήσουν οι ταξικοί φραγμοί, να σταματήσει το «σπρώξιμο» των μαθητών προς την ιδιωτική εκπαίδευση και να σταματήσει αυτή η προσπάθεια να μπαίνουν συνεχώς καινούργια φίλτρα, όπως το άρθρο 10 για το οποίο θα ήθελα να πω μια κουβέντα και συγκεκριμένα για τη βάση του «δέκα».

Η στάση που είχε παρουσιαστεί από τη δική σας πλευρά ως επιπόλαιη, λαϊκίστικη, ανεύθυνη κ.λπ.. Η βάση του «δέκα» δεν είναι η βάση για να προαχθεί σ' αυτό το σχολείο, διότι εκεί το παιδί έχει ήδη προαχθεί, αφού είναι υποψήφιος του πανεπιστημίου. Είναι βάση που μπαίνει στις κατατακτήριες εξετάσεις. Και αν αυτό το σύστημα το εφαρμόζατε στη Γερμανία, η κ. Γιαννίκου θα ήταν στα δικαστήρια, διότι η απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Καρλσρούης της Γερμανίας το 1972 λέει το εξής: «όλα τα παιδιά τα οποία προήχθησαν στο λύκειο, δηλαδή πήραν πάνω από «δέκα» στο λύκειο - ανεξάρτητα του τι θα γίνει με εξετάσεις κ.λπ., δεδομένου ότι δεν είναι το ίδιο σύστημα με μας - έχουν δικαίωμα να μπουν στο πανεπιστήμιο».

Ο Συνασπισμός από τη δική του πλευρά θα καταθέσει μέσα στις επόμενες εβδομάδες πρόταση νόμου, σχετικά με την κατάργηση των εισαγωγικών εξετάσεων και την ελεύθερη πρόσβαση στα πανεπιστήμια και τις προϋποθέσεις φυσικά που θα πρέπει να υπάρχουν.

Έρχομαι τώρα στο μεγάλο ζήτημα του πανεπιστημίου. Κατ' αρχάς, μην ζητάτε ευθύνες από άλλους για την κατάσταση που έχουν τα πανεπιστήμια. Εσείς είστε υπεύθυνοι για τη μείωση των χρηματοδοτήσεων που οδηγεί τα πανεπιστήμια σε οικονομική εξαθλίωση, με σκοπό να ζητήσουν πόρους από τους ιδιώτες! Εσείς είστε υπεύθυνοι που δίνετε 1.200 ευρώ στο νέο λέκτορα, πανεπιστημιακό! Εσείς είστε υπεύθυνοι που το 50% των δασκάλων στα πανεπιστήμια της περιφέρειας είναι συμβα-

σιούχοι, εποχικοί εργαζόμενοι του π.δ. 407/1980! Εσείς είστε υπεύθυνοι που είναι ανύπαρκτη η φοιτητική μέριμνα, οι εστίες, τα εστιατόρια, οι βιβλιοθήκες, τα εργαστήρια, τα αμφιθέατρα! Εμείς είμαστε υπεύθυνοι; Εσείς είστε υπεύθυνοι για τους ειδικούς λογαριασμούς και για τον αδιαφανή τρόπο με τον οποίο λειτουργούν.

Οι πανεπιστημιακοί έχουν κάνει τις δικές τους προτάσεις και θα έπρεπε να ακούσετε και αυτούς που προέρχονται από την Αριστερά και αυτούς που προέρχονται από άλλους χώρους. Σήμερα το πρωί, άκουσα σήμερα τον κ. Μπαμπινιώτη να λέει να αφήσετε τα πανεπιστήμια να γίνουν, αυτοτελή και αυτοδιοικούμενα. Σταματήστε τα κρατικά πανεπιστήμια. Εσείς έχετε κάνει κρατικά τα πανεπιστήμια, παρεμβαίνοντας στις διαδικασίες επιλογής του προσωπικού, κατανομής των πόρων, αφαίμαξης των πόρων που έχουν και οδηγώντας τα στην κατάσταση στην οποία βρίσκονται σήμερα.

Επίσης, σταματήστε αυτό το εγχείρημα με το άρθρο 16! Αυτό, κατά τη γνώμη μου, οδηγεί σε μία αλλαγή που έχει το βάρος πολιτειακής μεταβολής. Δεν είναι τυχαίο ότι τα πανεπιστήμια, μετά από μια βαθειά ευρωπαϊκή παράδοση που ξεκινάει από την Αναγέννηση, δεν έχουν περάσει στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Απελευθερώθηκαν από τον «εναγκαλισμό» της Εκκλησίας και διαπρέπουν ως δημόσια πανεπιστήμια.

Και επειδή ψάχνετε ένα μοντέλο προσημεμένο, θα ήθελα να σας πω ότι στις 18 Οκτωβρίου, ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης έδωσε τον κατάλογο της αξιολόγησης –που σας αρέσει τόσο πολύ– των πανεπιστημίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πρώτη, μακράν απ' όλες τις χώρες, στα πανεπιστήμια αυτά, στην απόδοση των πανεπιστημίων και του εκπαιδευτικού της συστήματος είναι η Φινλανδία. Δεν χρειάστηκε να περάσει από τους δικούς σας «λαβυρίνθους» που θέλουν ιδιωτικά πανεπιστήμια και μη κρατικά και μη κερδοσκοπικά. Πρώτη στην Ευρώπη, σύμφωνα με τον Ο.Ο.Σ.Α., στην απόδοση των πανεπιστημίων είναι η Φινλανδία, που έχει ένα ισχυρό σύστημα στήριξης των δημοσίων πανεπιστημίων.

Κύριε Πρωθυπουργέ, μη μας ξαναμιλήσετε για μη κρατικά πανεπιστήμια! Κρατικά πανεπιστήμια υπάρχουν στην Ελλάδα; Ναι, υπάρχουν. Είναι η Ανώτατη Εκκλησιαστική Ακαδημία και τα Ανώτατα Στρατιωτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Είναι, επίσης, δυο-τρία περιφερειακά πανεπιστήμια, στα οποία ακόμη δεν έχουν εκλεγεί οι ειδικοί και, άρα, είναι δημόσια πανεπιστήμια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

Αν θέλετε, ανοίξτε το λεξικό του κ. Μπαμπινιώτη και θα δείτε ότι «κρατικός» είναι αυτός που εντάσσεται στο σύστημα λειτουργίας του κράτους. «Δημόσιος» είναι αυτός που σχετίζεται με το κοινό που υπάρχει για το σύνολο του λαού. «Ιδιωτικός» είναι αυτός που δεν ανήκει στο κράτος. Κύριε Πρωθυπουργέ, κατά τον κ. Μπαμπινιώτη και το λεξικό του, «ιδιωτικός» είναι ο μη κρατικός.

Σταματήστε και την ιστορία με τα μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια. Ο ίδιος ο αοτικός κώδικας διαρρυθμίζει τη λειτουργία μη κερδοσκοπικών εταιρειών, ως ενώσεων προσώπων με οικονομικό σκοπό. Και ο οικονομικός σκοπός -ανεξάρτητα αν είναι κερδοσκοπικά, μη κερδοσκοπικά κ.τ.λ.- είναι τελικά ο σκοπός μέσα στον οποίο θα γίνει η διείσδυση στο χώρο των πανεπιστημίων.

Αυτή είναι μια μεγάλη μάχη, κύριε Πρωθυπουργέ. Κεντρική μάχη! Μπορώ να σας πω ότι είναι το κεντρικό πολιτικό θέμα στη χώρα μας. Στο πανεπιστήμιο κρίνεται η μάχη για το κοινωνικό κράτος. Στο πανεπιστήμιο κρίνεται η μάχη για το δημόσιο χώρο. Στο πανεπιστήμιο με το άσυλο κρίνεται η μάχη των ελευθεριών, αν η κοινωνία ή κάποια θύματά της, θα μπορούν να ζουν χωρίς να παρακολουθούνται, να ελέγχονται ή να συλλαμβάνονται.

Με την προσπάθεια τροποποίησης του άρθρου 16, το δημόσιο πανεπιστήμιο έχει κηρυχθεί σε κατάσταση πολιορκίας. Ετοιμάζετε να κάνετε υποστολή της σημαίας της ελληνικής πολιτείας και να έχουμε κάποιες «παρδαλές» σημαίες από κολλέγια του εξωτερικού ή από κέντρα ελευθέρων σπουδών. Δεν θα το επιτρέψουμε!

Στα κοντάκια των ελληνικών πανεπιστημίων θα κυματίζει

πάντα συμβολικά η αιματοβαμμένη από την προσφορά των αγωνιστών, εκείνης της εποχής, γαλανόλευκη σημαία του Πολυτεχνείου, που ηγείται εδώ και τριάντα δύο χρόνια, όπως πριν από λίγες μέρες, των μεγάλων φοιτητικών διαδηλώσεων.

Το μήνυμα από όλους μας θα είναι ότι η παιδεία δεν είναι για πούλημα. Ο άνθρωπος πάνω από τα κέρδη! Δεν θέλουμε πανεπιστήμια χειραγωγούμενα! Δεν θέλουμε πανεπιστήμια που θα υπηρετούν το κέρδος και όχι τη γνώση! Το ελεύθερο πανεπιστήμιο που ιδρύθηκε μέσα στην πυρά των επισκόπων για τον Τζορντάνο Μπρούνο, δεν πρόκειται να το πατήσουν οι πολυεθνικές και οι μεγάλες ελληνικές ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Υπερασπιζόμαστε το δημόσιο χαρακτήρα του πανεπιστημίου και παράλληλα κάνουμε κριτική για την αδιαφάνειά του, τις ελλείψεις σε προσωπικό, την ανεπάρκεια, την κομματικοποίηση, τον κλειστό χαρακτήρα, την ψηφοθηρική λογική της γεωγραφικής διαφοράς σχολών. Συντασσόμαστε με όλες αυτές τις δυνάμεις που θέλουν την αναγέννηση του δημόσιου πανεπιστημίου.

Θέλουμε ένα πανεπιστήμιο του εικοστού πρώτου αιώνα –και τελειώνω, κυρία Πρόεδρε– με ορθάνοικτες πόρτες στις νέες γνώσεις και στην παγκόσμια κοινωνία, ένα πανεπιστήμιο πηγή καινοτομιών, ένα πανεπιστήμιο με αξιοπρέπεια και αυτοσεβασμό, που μόνο η άμεση ικανοποίηση του αιτήματος του 5% για την παιδεία μπορεί να εξασφαλίσει.

Θέλουμε ένα πανεπιστήμιο ανοικτό, ένα πανεπιστήμιο κοιτίδα της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών, ένα πανεπιστήμιο αυτοτελές, με αυτοέλεγχο, διαφανές στην κοινωνία και, τέλος, ένα πανεπιστήμιο κοινωνικό, όχι ουδέτερο, μέσα και όχι έξω από την ιστορία, σύμμαχο του λαού και όχι των πολυεθνικών, εστία ανάπτυξης των κοινωνικών επιστημών και των ελεύθερων ιδεών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γιώργος Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ορθώς αισθάνθηκε την ανάγκη ο κύριος Πρωθυπουργός να ξεκινήσει την ομιλία του αναφερόμενος στον άγριο ξυλοδαρμό, από αστυνομικούς, του Κύπριου φοιτητή, στη Θεσσαλονίκη.

Αυτό το αποτροπιαστικό γεγονός, κύριε Καραμανλή, δυστυχώς, δείχνει τη νοστορπία και τις αντιλήψεις που περνούν ξανά στην αστυνομία, επί κυβερνήσεων Δεξιάς, που περνούν ξανά στην αστυνομία από τις πρακτικές και τις δηλώσεις και των δύο Υπουργών Δημόσιας Τάξης, που είχατε και έχετε τοποθετήσει σε αυτή τη θέση.

Η πραγματικότητα είναι κύριε Πρωθυπουργέ ότι αν δεν υπήρχαν οι αντιδράσεις της κοινωνίας και των κομμάτων της Αντιπολίτευσης και βεβαίως η αμείλικτη τηλεοπτική εικόνα, φοβάμαι ότι θα επιμένετε ότι για όλα έφταιγε η ζαρντινέρα, όπως κατά το «για όλα κάποιος άλλος φταίει».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευχαριστώ το Συνασπισμό που πήρε αυτή την πρωτοβουλία. Θα μιλήσω σήμερα από το Βήμα της Βουλής με ειλικρίνεια και παρηρησία, χωρίς φόβο, χωρίς περιστροφές.

Το εκπαιδευτικό μας σύστημα βουλιάζει. Το διαπιστώνει καθημερινά η ελληνική οικογένεια. Μαζί χάνονται πολλές ελπίδες για το αύριο των παιδιών μας, του έθνους μας. Μας λυπεί και με λυπεί, διότι το μεγαλύτερο κεφάλαιο που έχουμε, είναι το ανθρώπινο δυναμικό μας. Με λυπεί διότι ξέρω, από την προσωπική μου εμπειρία, ότι μπορούμε καλύτερα, πολύ καλύτερα.

Ο ίδιος έχω περάσει από δεκατρία διαφορετικά εκπαιδευτικά ιδρύματα στη ζωή μου, σε πέντε διαφορετικές χώρες, δημόσια και ιδιωτικά, ξένα και ελληνικά. Είχα την ευκαιρία να προϊσταμαι της τελευταίας αξιολόγησης του εκπαιδευτικού μας συστήματος, από τον Ο.Ο.Σ.Α.. Έχω συναντήσει αμέτρητους Έλληνες της διασποράς στο χώρο της παιδείας. Ξέρω τις τεράστιες δυνατότητες των Ελλήνων όταν διαμορφώνονται οι απαραίτητες συνθήκες για σωστή εκπαιδευτική και ερευνητική δουλειά. Και είναι εντυπωσιακές αυτές οι δυνατότητες.

Ο Γεώργιος Παπανδρέου, που ως φοιτητής είχε φυλακιστεί πρώτη φορά για τον αγώνα υπέρ της δημοτικής γλώσσας,

θέσπισε τη δωρεάν παιδεία, με ευεργετικές συνέπειες για τα φτωχότερα στρώματα του ελληνικού λαού. Σήμερα, όμως, οι πλουσιότεροι στην κοινωνία μας επιβραβεύονται από το σύστημα ως έχει. Η ψαλίδα της κοινωνικής ανισότητας μεγαλώνει. Ο οικογενειακός προϋπολογισμός επιβαρύνεται, αφόρητα, για εξωσχολικά και φροντιστηριακά μαθήματα. Το σημερινό εξεταστικό σύστημα κάνει τους μαθητές και τους γονείς να τρέχουν από το σχολείο στο φροντιστήριο, με το άγχος, με το χάσιμο σημαντικού ελεύθερου χρόνου και βεβαίως, ατέλειωτες ώρες οι γονείς να διαβάσουν τα παιδιά τους. Μόνιμο άγχος και μόνιμη αμφιβολία για την αποτελεσματικότητα των προσπάθειών τους.

Ο συγκεντρωτισμός, η γραφειοκρατία του εκπαιδευτικού μας συστήματος, στερεί κάθε λογική πρωτοβουλίας.

Σήμερα, στην εποχή του διαδικτύου, ο νέος έχει πληροφόρηση. Δεν χρειάζεται να αποστηθίζει, ως κεντρικό του μέλημα. Ο δάσκαλος δεν χρειάζεται να του μεταφέρει ξερά στοιχεία. Πρέπει να τον συμβουλεύει για τις αξίες στη ζωή του, τον τρόπο να σκέπτεται, τον τρόπο να αναλύει, τον τρόπο να συνθέτει κριτικά. Ο νέος ρόλος για τον δάσκαλο της εποχής μας είναι να στέκεται ως φίλος, σύντροφος και σύμβουλος στο νέο άνθρωπο. Πρέπει να είναι ευχάριστη περιπέτεια η γνώση και όχι καταναγκαστικά έργα.

Ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. κάναμε πολλά και είμαστε περήφανοι για το έργο μας. Στόχος της πολιτικής μας στην εκπαίδευση, από το 1981, ήταν να δημιουργήσει ίσες ευκαιρίες πρόσβασης στην εκπαίδευση σε όλα τα ελληνόπουλα, σε όλα τα παιδιά που ζουν στην Ελλάδα και στη διασπορά, ανεξάρτητα από κοινωνική τάξη, εισόδημα ή τόπο διαμονής.

Πολλά θα μπορούσα να μνημονεύσω. Δεν είναι η ώρα. Και είναι εδώ εκλεκτοί συνάδελφοι της παράταξής μας που έχουν υπηρετήσει με αγάπη το χώρο αυτό. Ο πρώην Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, ο τέως Πρόεδρος της Βουλής Απόστολος Κακλαμάνης, ο Μάκης Αρσένης, ο Πέτρος Ευθυμίου, ο Φίλιππος Πετσάλλης και πολλοί άλλοι. Όμως, έχω και εγώ το δικαίωμα ως πρώην Υπουργός στον τομέα αυτόν να πω ότι το σύστημά μας, ως έχει, «έχει κλείσει» εδώ και καιρό, ως αποτελεσματικό, ανοιχτό, δημοκρατικό σύστημα.

Χρειαζόμαστε μια ανοικτή παιδεία για όλους, σε ένα νέο παγκόσμιο περιβάλλον, που να εξασφαλίζει ισότιμη και ουσιαστική πρόσβαση όλων σε σύγχρονη γνώση και εξελίξεις, που θα αλλάζει και θα προσαρμόζεται για να υπηρετεί τον πολίτη.

Η δημόσια εκπαίδευση πρέπει να παρέχει υψηλής ποιότητας εκπαίδευση, που μπορεί να κάνει τους νέους μας ικανούς, παραγωγικούς και αξιοπρεπείς πολίτες. Πρωταρχική μας δέσμευση είναι η γνώση, η γνώση που είναι δύναμη, που είναι εξουσία και που είναι στοιχείο ενός νέου παραγωγικού μοντέλου, μιας νέας αναπτυξιακής προοπτικής και θεμέλιο της δημοκρατίας μας, θεμέλιο των παραδόσεών μας.

Οι αλλαγές που χρειάζονται είναι μεγάλες, απαιτούν τόλμη, απαιτούν εμπειρία και γνώση, απαιτούν πολιτική βούληση, απαιτούν διάθεση για δημιουργία ευρύτερων συμμαχιών και συναινέσεων.

Άκουσα τις δηλώσεις του κυρίου Πρωθυπουργού. Συμφωνώ με τον κ. Αλαβάνο, είναι και πάλι προγραμματικές δηλώσεις. Και αναρωτιέμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: άλλος είναι ο Πρωθυπουργός στη χώρα; Άλλο κόμμα κέρδισε στις εκλογές το 2004; Δεν είναι Κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία;

Εκλεγήκατε, κύριε Πρωθυπουργέ, το Μάρτιο του 2004, γι' αυτήν την τετραετία και όχι για την επόμενη τετραετία. Την επόμενη, ούτως ή άλλως, δεν θα είσατε εσείς κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Τα μεγάλα λόγια περί συναίνεσης δεν τα αξιοποίησε η ίδια η Νέα Δημοκρατία. Έχασε, σπατάλησε μια μεγάλη ευκαιρία, μια εντολή που της έδωσε ο ελληνικός λαός, μια κοινοβουλευτική πλειοψηφία και μια βούληση από πλευράς της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που με την εμπειρία της μπορούσε να συμβάλει ουσιαστικά σε μεγάλες μεταρρυθμίσεις σ' αυτήν τη χώρα. Εσείς, όμως, επιλέξατε, όπως έχετε επιλέξει σε όλους τους τομείς –είναι χαρακτηριστικό το παραδείγμα της παιδείας– έναν άλλον τρόπο για να κυβερνήσετε αυτό τον τόπο: αυταρχισμός και σύγκρουση με την κοινωνία. Σχολεία κλειστά, δυο αναταραχές στον τομέα αυτό και βεβαίως, δηλώσεις του τύπου «πραί-

τορες» και «ανέντιμοι». Δεν ήταν κουβέντες της στιγμής, δημιούργησαν πόλωση που μεθοδεύτηκε από την Κυβέρνηση και χρειάστηκαν έξι εβδομάδες απεργίας για να «δεήσετε» να συναντήσετε τους εκπαιδευτικούς, αφού τους είχατε λιοιδορήσει, με απώλειες για τις οικογένειες και κέρδη για τα ιδιωτικά σχολεία.

Υποχρηματοδότηση της παιδείας. Έχετε γυρίσει την πλάτη σας στη δημόσια παιδεία και ο νέος προϋπολογισμός είναι και πάλι χειρότερος από τον περσινό και τον προπερσινό, το δικό σας.

Αποσπασματικότητα και παλινωδία στις επιλογές, η βάση του «δέκα» που δεν κοιτάει την ουσία των προβλημάτων του εξεταστικού συστήματος, της αποστήθισης και πολλών άλλων σημαντικών πραγμάτων που πρέπει να βελτιωθούν, αλλά κοιτάει την επιφάνεια. Μια επιφάνεια, όμως, που έχει δημιουργήσει τεράστια προβλήματα σε χιλιάδες οικογένειες. Και εσείς ο ίδιος έχετε υιοθετήσει μια πολιτική που αποκληρώνει ένα μεγάλο μέρος της νέας γενιάς, χωρίς να του δίνετε άλλες διεξόδους.

Αθέτηση προεκλογικών δεσμεύσεων περί χορήγησης εκατόν πενήντα χιλιάδων υπολογιστών, ενίσχυσης υποδομών, φθηνού και γρήγορου διαδικτύου, αύξησης των φοιτητικών εστίων, ενίσχυσης της θέσης των εκπαιδευτικών.

Αξιοκρατία είπατε. Μα, εσείς τρέξατε, όπως τρέχετε παντού, να βάλτε κομματικούς εγκάθετους, για να ελέγξετε ως λάφυρο το κράτος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κύριε Πρωθυπουργέ, γι' αυτό έχουμε τέτοια συμβάντα αυταρχισμού σε όλους τους τομείς και αδιαφορίας από τη Δημόσια Διοίκηση με τη δική σας διοίκηση. Και όλα αυτά, κάτω από ένα επικοινωνιακό πακέτο για δήθεν μεταρρυθμίσεις. Ένα στημένο κυβερνητικό θέατρο του παραλόγου, που ο ίδιος ο κ. Βερέμης το ομολογεί. Ο δικός σας άνθρωπος, ο οποίος είναι αυτός που διεξάγει –υποτίθεται– το διάλογο.

Και έρχεστε με ένα νομοσχέδιο που καλώς αντιδρούν τα πανεπιστήμια, διότι πάτε σε μια λογική τελείως αντίθετη με τις ανάγκες της εποχής. Φθάσατε, αντί να απελευθερώσετε τα πανεπιστήμια, να καταρτίσετε πρότυπο γενικό εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας των Α.Ε.Ι., αντίστοιχο με αυτόν που υπάρχει για τις πολυκατοικίες.

Είναι δυνατόν, επίσης, στον εικοστό πρώτο αιώνα να λέμε ότι συγγράμματα που περιλαμβάνονται σε συγκεκριμένο κατάλογο του Υπουργείου θα αποτελούν την πρόσβαση στη γνώση των νέων Ελλήνων επιστημόνων; Δηλαδή, το Υπουργείο Παιδείας, το κράτος, είναι αυτό που είναι υπεύθυνο για το τι βιβλίο θα μπορεί να διαλέξει ο νέος, σε μια εποχή δημοκρατίας, ελευθερίας και ανοικτών οριζώντων;

Καμία ουσιαστική μεταρρύθμιση δεν κάνετε στο θέμα των συγγράμμάτων. Είναι φανερό ότι το σχέδιο που έχει καταθέσει η κ. Γιαννάκου, αποτελεί απόπειρα να διοικεί ο ίδιος, ο Υπουργός τα πανεπιστήμια, από το γραφείο του και ο,τιδήποτε άλλο. Και αυτό είναι το πρόβλημα, που διαπρεπείς επιστήμονες του εξωτερικού, και εκείνοι που σεις καλέσατε, πράγματι σας το επιστημαίνουν, χωρίς, όμως, εσείς να ακούτε.

Αν θέλετε πραγματικά να συμβάλετε σε έναν ουσιαστικό διάλογο και μεταρρύθμιση, που δεν βλέπω να κάνετε, θα πρέπει να αποσύρετε το νομοσχέδιο και να ξεκινήσετε από μηδενική βάση, σε μια νέα βάση αρχών, που θα επιτρέψει μια ουσιαστική διεξοδό στο δικό σας αδιέξοδο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Γιατί το αδιέξοδο το δικό σας οδηγεί στην πόλωση, στην κρίση, στην απογοήτευση και τελικά στην αδυναμία.

Αποτύχατε, κύριε Καραμανλή. Αποτύχατε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας να κάνετε ο,τιδήποτε για την παιδεία, ενώ πάει στον κατήφορο, όπως όλοι οι τομείς που έχετε αναλάβει στην Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν όμως επιλογές, υπάρχουν άλλοι δρόμοι. Και υπάρχει ένα κεντρικό ερώτημα που χωρίζει την πρόοδο από τη συντήρηση. Θέλουμε έναν πολίτη που απλώς στηρίζει επιλογές της πολιτείας, που τον χειραγωγούμε ανάλογα με τις ανάγκες μας ή του δίνουμε τα εφόδια να είναι ελεύθερος, να αποφασίζει μόνος του, να μπορεί να στέκεται κριτικά απέναντι στην κοινωνία, την εξουσία και να δημιουρ-

γεί, να συμμετέχει, να αμφισβητεί; Για μας είναι ξεκάθαρη η επιλογή, είναι η δεύτερη, η δημοκρατική επιλογή. Μια δίκαιη επιλογή, για μια δίκαιη κοινωνία.

Και στην πορεία προς το προγραμματικό μας συνέδριο, εμείς θα αναπτύξουμε, λεπτομερώς, την πρότασή μας, θα καλέσουμε και όλα τα κόμματα να συμμετάσχουν και βεβαίως, συγχαίρουμε και θα συνεργαστούμε με όλους τους φορείς που παίρνουν πρωτοβουλίες, ιδιαίτερα τη Γ.Σ.Ε.Ε. και την Α.Δ.Ε.Δ.Υ., που ανέλαβαν μια ουσιαστική πρωτοβουλία για τη διαμόρφωση ενός νέου πλαισίου μεγάλης μεταρρύθμισης για την εκπαίδευση.

Πιστεύω ότι οι προοδευτικές δυνάμεις της χώρας είναι εκείνες που θα σηκώσουν το βάρος της μεταρρύθμισης, διότι για μια ακόμη φορά η παράταξη της Δεξιάς απέδειξε ότι δεν μπορεί να κάνει ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις, δεν μπορεί να πάει τη χώρα μπροστά και σίγουρα δεν μπορεί να πάει τη χώρα προοδευτικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Οι αλλαγές μας θα ξεκινήσουν από τα κάτω και όχι από τα πάνω. Θέλω να αναφέρω δεκαπέντε βασικά σημεία που δεν εξαντλούν βεβαίως το σύνολο των προτάσεών μας.

Πρώτον: Καταργείται, το αναλυτικό πρόγραμμα στα σχολεία. Η αποπνικτική αντίληψη ότι καθορίζονται και οι λεπτομέρειες από τη Μητροπολίτη, αντικαθίσταται με ένα εθνικό πλαίσιο προγραμμάτων. Ένα πλαίσιο που θα ορίζει τους εθνικούς μας στόχους σε κάθε βαθμίδα. Η πολιτεία θα αξιολογεί και θα εγγυάται την επίτευξη αυτών των εθνικών στόχων, όπως π.χ. την επάρκεια στα μαθηματικά, στη γλώσσα, στα βασικά επιστημονικά αντικείμενα. Όσοι δε τελειώνουν το γυμνάσιο, θα έχουν αποκτήσει επάρκεια και πιστοποίηση σε ξένη γλώσσα και στη χρήση του διαδικτύου.

Δεύτερον: Επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, που θα έχει στόχο το νέο τους ρόλο. Να μην είναι απλώς εκτελεστές κεντρικών εγκυκλίων, αλλά να επιτυγχάνουν τους εκπαιδευτικούς και εθνικούς μας στόχους.

Πριν την τοποθέτησή τους θα παρακολουθούν ένα ετήσιο μεταπτυχιακό κύκλο μαθημάτων και πρακτικών σεμιναρίων.

Τρίτον: Βελτίωση των αμοιβών των εκπαιδευτικών. Θα συνδυαστεί με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, την επιμόρφωση και ένα σύστημα αξιολόγησης της εκπαιδευτικής μονάδας και του έργου τους, καθώς και την αναβάθμισή του. Παροχή ειδικών κινήτρων για την προσέλευση εκπαιδευτικών με εξειδικευμένα προσόντα σε σχολεία που σήμερα δεν είναι ελκυστικά λόγω γεωγραφικής θέσης ή άλλων συνθηκών.

Τέταρτον: Ολοήμερα νηπιαγωγεία και δημοτικά: ένας πετυχημένος θεσμός, για τον οποίο πάλεψαν πολλοί Υπουργοί της παράταξής μας. Μέχρι το τέλος της επόμενης τετραετίας η πολιτεία να παρέχει την απαραίτητη χρηματοδότηση, ώστε να εγγυάται τη δυνατότητα όλων των σχολείων, νηπιαγωγείων και δημοτικών, να παρέχουν ολοήμερα προγράμματα, για να μπορούν τα παιδιά να τελειώνουν τα μαθήματά τους στο σχολείο και να έχουν ελεύθερο χρόνο.

Πέμπτον: Το ολοήμερο σχολείο, που θα είναι πια ο βασικός κανόνας, αποκτά ευρύτερη αυτοδυναμία με τη βοήθεια των γονέων, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, της τοπικής εκπαιδευτικής κοινότητας, ώστε να μπορεί να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες. Ανοικτό σχολείο: κύτταρο της γειτονιάς και του πολιτισμού.

Έκτον: Μπορέσαμε ως χώρα να έχουμε τις καλύτερες αθλητικές υποδομές για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Στόχος μας: να έχουμε τις καλύτερες σχολικές υποδομές, να είναι πρότυπα σε ένα ευρωπαϊκό περιβάλλον. Να δοθεί η δυνατότητα σε όλους τους μαθητές δημοτικού, γυμνασίου, λυκείου και τους φοιτητές, να έχουν στη διάθεσή τους ένα φορητό υπολογιστή και να έχουν δωρεάν πρόσβαση σε γρήγορο διαδίκτυο, μία φορητή βιβλιοθήκη.

Έβδομον: Προσχολική εκπαίδευση για όλους: κάναμε μεγάλα βήματα, αλλά σήμερα προτείνουμε να εγγραφεί η πολιτεία την προσχολική εκπαίδευση για όλα τα παιδιά άνω των τριών ετών. Και αυτό, στήριζοντας την ανάπτυξη νηπιαγωγείων, ή ακόμα όπου δεν υπάρχουν δημόσια, να συμπληρώνουν ένα σημαντικό μέρος του κόστους που πληρώνει η ελληνική οικογένεια σε ιδιωτικά νηπιαγωγεία.

Όγδοον: Για να ανταποκριθούμε στην εξέλιξη και στην ανά-

γκη αναβάθμισης της ποιότητας των Α.Ε.Ι. και των Τ.Ε.Ι., να πάμε στην αυτοδιαχείρισή τους, την αυτονομία τους. Όλα τα πανεπιστήμια να διαμορφώσουν τη δική τους φυσιογνωμία, τη δική τους -και όχι ισοπεδωτικά, όλοι ίδιοι- ιδιαίτερη φυσιογνωμία, με τους δικούς τους στόχους, τη δική τους στρατηγική, δομή και λειτουργία. Να αποφασίζουν για τα δικά τους τμήματα και πτυχία, βάσει προγραμματικών συμφωνιών με την πολιτεία, κεντρικά ή και περιφερειακά, που θα καθορίζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους.

Ένατον: Αξιολόγηση και κοινωνική λογοδοσία: κάθε πανεπιστήμιο θα αξιολογείται με βάση τους στόχους που το ίδιο έχει δημοσιοποιήσει και έχει συμφωνήσει με την πολιτεία. Τέλος η γραφειοκρατική αντίληψη του να ελέγχουμε ακόμα και το πώς γράφονται τα πρακτικά της συνόδου του πανεπιστημίου, όπως προβλέπει το σημερινό νομοσχέδιο, που εσείς προτείνετε. Η πολιτεία θα αξιολογεί μέσω της Αρχής Αξιολόγησης και θα πιστοποιεί τα αποτελέσματα. Στις προγραμματικές συμφωνίες κράτους-πανεπιστημίων θα αξιολογείται, μεταξύ άλλων, και το ποσοστό των φοιτητών που θα ολοκληρώνει τις σπουδές του στον ελάχιστο απαιτούμενο χρόνο -αλλά θα είναι θέμα του πανεπιστημίου και όχι του κράτους- καθώς και το ποσοστό αυτών που θα βρίσκουν εργασία σε διάστημα ενός έτους από την αποφοίτησή τους. Θα είναι δείκτες αξιολόγησης για το πανεπιστήμιο, από μία Αρχή Αξιολόγησης με αναγνωρισμένους επιστήμονες, Έλληνες της ημεδαπής και της διασποράς, αλλά και αλλοδαπούς.

Δέκατον: Στόχος είναι η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση να αλλάξει. Να αλλάξει το εξεταστικό σύστημα, για να μπορεί να μειωθεί, πρώτα απ' όλα, η ανάγκη της φροντιστηριακής προετοιμασίας δραστηρίων, να αναδειχθεί η σφαιρική προσωπικότητα του μαθητή -όχι απλά η ικανότητα αποστήθισης- και βεβαίως να φύγει το άγχος ότι κρίνεται η ζωή του σε μία και μόνο στιγμή. Ένα τεράστιο άγχος για το νέο και για την οικογένεια.

Προτείνουμε λοιπόν: Πρώτον, όσοι νέοι παίρνουν το απολυτήριο λυκείου, θα έχουν εγγυημένο ποσό στο όνομά τους από το κράτος, στο ύψος του κόστους σπουδών, που θα πηγαίνει στο ίδρυμα που θα τους δέχεται.

Αυτό θα εγγυηθεί, ότι όλοι όσοι θέλουν να σπουδάσουν, θα μπορέσουν να βρουν θέση στα πανεπιστήμια ή στα Τ.Ε.Ι.. Έτσι τα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι. θα έχουν κίνητρο για την εισαγωγή φοιτητών.

Δεύτερον, τα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι. θα θέτουν τους όρους εισαγωγής. Θα μπορούν οι όροι να διαφοροποιούνται από κλάδο σε κλάδο.

Τρίτον, ο υποψήφιος θα εισάγεται στη σχολή ή στο πανεπιστήμιο, όχι στο τμήμα. Η τελική επιλογή επαγγελματικού προσανατολισμού θα γίνεται σε επόμενο στάδιο εντός του ιδρύματος, όχι στα δεκαέξι του. Και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα θέσει σε δημόσιο διάλογο εναλλακτικά συστήματα που διασφαλίζουν τις παραπάνω προϋποθέσεις.

Ενδέκατο: Κινητικότητα στο πανεπιστήμιο. Δυνατότητα να συνδυάζει διαφορετικές επιλογές ο φοιτητής, ώστε να διαμορφώνει ο ίδιος την ιδιαιτερότητα του δικού του πτυχίου για να βρίσκει δουλειά. Αυτό θα ενισχύεται με ελευθερία επιλογής, αλλά και ελευθερία μετακίνησης μεταξύ διαφορετικών τμημάτων και μεταξύ διαφορετικών ιδρυμάτων, πάντα με ακαδημαϊκά κριτήρια. Και για να γίνει αυτό, θα διαμορφωθεί σύστημα οικονομικής κάλυψης της φοιτητικής μέριμνας για όλους τους φοιτητές που το επιθυμούν ή το έχουν ανάγκη.

Με τα παραπάνω θα βοηθήσουμε, ώστε ο φοιτητής, ο νέος, να μην κρίνεται μέσα σε μια μεμονωμένη στιγμή της ζωής του.

Δωδέκατο: Κατάργηση της λογικής του ενός διδακτικού συγγράμματος. Όλα τα συγγράμματα στο διαδίκτυο. Θα αγοράσουμε τα πνευματικά δικαιώματα των συγγραμμάτων και θα τα τοποθετήσουμε στο διαδίκτυο για να είναι προσβάσιμα από όλους τους φοιτητές. Βεβαίως και επένδυση στις βιβλιοθήκες.

Δέκατο τρίτο: Σύνδεση της παιδείας με την έρευνα και την παραγωγή. Ενθαρρύνουμε τη συνεργασία, τη συνέργεια και τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην έρευνα, κάτω από την εποπτεία των πανεπιστημίων και βεβαίως, με αυτόν τον τρόπο να συμβάλουμε στην καινοτομία, αλλά και στη φυσιολογική εξέλι-

ξη του φοιτητή, στην πρόσβασή του στην αγορά εργασίας.

Δέκατο τέταρτο: Αύξηση της χρηματοδότησης ώστε να επιτευχθεί ο στόχος του 5% του Α.Ε.Π., με διάθεση και 40% του Τέταρτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για τους ανθρώπινους πόρους. Πράγματι, μια κυβέρνηση κρίνεται στις εκλογές της, ιδιαίτερα στο πώς αυτές αποτυπώνονται στον κρατικό προϋπολογισμό. Και εμείς θα αποτυπώσουμε στον πρώτο προϋπολογισμό μας αυτήν την πορεία προς το 5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και μια και μιλάμε για το Σύνταγμα, σας καλώ, κύριε Πρωθυπουργέ, να δεσμευόμαστε όλοι πραγματικά να πάμε σ' ένα 5% στην παιδεία.

Τέλος, το ζήτημα όσον αφορά στο άρθρο 16. Γνωρίζω τις θέσεις των κομμάτων, του Συνασπισμού και του Κ.Κ.Ε.. Αλλά πού διαφωνώ; Διαφωνώ με την άποψη ότι το άρθρο 16 θεσπίστηκε για να προστατεύσει το δημόσιο πανεπιστήμιο. Μας το κληροδότησε η Δεξιά, με στόχο –και υπάρχουν ιστορικά κείμενα– να ελέγξει το δημόσιο πανεπιστήμιο.

Διαφωνώ με την αντίληψή σας για το ελληνικό κράτος. Κατά περιεργό τρόπο ο δογματισμός που ακόμα υπάρχει, μυθοποιεί ένα κράτος που δεν αναπτύχθηκε σε κράτος πρόνοιας στην ιστορική του διαδρομή, αλλά λειτουργήσε ως πολλαπλό εργαλείο εξαγοράς συνειδήσεων ή καταστολής και χειραγώγησης των πολιτών από συντηρητικές παρατάξεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεωργίου Παπανδρέου)

Κυρία Πρόεδρε, θα μου δώσετε λίγα λεπτά ακόμα για τη σημασία της σημερινής συνεδρίασης.

Γι' αυτό και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., από την εποχή του Ανδρέα Παπανδρέου, απέναντι σε ένα αυταρχικό ελληνικό κράτος, –όχι ένα σοσιαλδημοκρατικό κράτος πρόνοιας– μίλησε για αποκέντρωση, για αυτοδιαχείριση, για συμμετοχική δημοκρατία και ζήτησε τη θέσπιση δικαίωματος των μαζικών φορέων, όπως της Γ.Σ.Ε.Ε., της Π.Α.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ. και της Αυτοδιοίκησης, να μπορούν να ιδρύουν τριτοβάθμια ιδρύματα. Με αντίθετη, τότε, τη Νέα Δημοκρατία.

Διαφωνώ με την ψευδαίσθησή σας ότι με τη διατήρηση του άρθρου 16 θα προστατεύσετε το δημόσιο ελληνικό πανεπιστήμιο. Χωρίς τη ρύθμιση των ιδιωτικών ιδρυμάτων θα συνεχιστεί η πλήρης ασυδοσία στον τομέα αυτό, που όμως, θα επιβάλει τελικά τους δικούς της κανόνες, όπως το έχουμε δει με τα αυθαίρετα κτίσματα ή και με την πορεία των τηλεοπτικών σταθμών και των άλλων Μέσων Ενημέρωσης.

Διαφωνώ ότι βοηθιέται το δημόσιο πανεπιστήμιο με το άρθρο 16. Μ' αυτό το άρθρο «φυλακίζεται» σ' ένα δυσκίνητο νομικό καθεστώς που το εμποδίζει να προσελκύσει φοιτητές από το εξωτερικό, να συνδέεται με την περιφερειακή ανάπτυξη, να συνεργάζεται με άλλα ιδρύματα εντός ή εκτός Ελλάδας. Το άρθρο 16 βάζει το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο σε μειονεκτική θέση απέναντι στα ιδιωτικά ή ξένα ιδρύματα. Ακόμα μειονεκτικότερη, όταν, πια, έχουμε την εξ αποστάσεως εκπαίδευση και τα πτυχία που μπορεί κάποιος να πάρει ακόμα και μέσω του διαδικτύου.

Διαφωνώ τελικά με την αντίληψη που βλέπει καχύποπτα την ελληνική κοινωνία και την ίδια την πανεπιστημιακή κοινότητα. Αποκέντρωση, αυτονομία, αυτοδιαχείριση, αυτοτέλεια, αποτελούν απειλές μόνο για κατεστημένα που εξαρτώνται από κρατικές και πελατειακές σχέσεις, όχι για τον Έλληνα πολίτη, όχι για την υγιή και σκεπτόμενη εκπαιδευτική κοινότητα.

Διαφωνώ με το ότι δεν κατανοεί κάποιος πως το άρθρο 16 είναι κατάλοιπο της εμφυλιοπολεμικής Ελλάδας, μιας Ελλάδας που κατά δεν πίστεψε στον εαυτό της.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Τι είναι αυτά τώρα; Έλεος!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Αυτά να τα δείτε ιστορικά. Θα τα διαβάσετε και από τον κ. Αλιβιζάτο και από τον Υπουργό Δικαιοσύνης της χούντας, ο οποίος δεν ήθελε τους «Παπανούτσους», όταν μίλαγε για το άρθρο 16. Δεν είναι καρπός προοδευτικής διεκδίκησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Συμφωνώ, όμως, μαζί σας σε πολλά. Συμφωνώ στο ότι πιστεύετε ότι η Νέα Δημοκρατία απαξιώνει τη δημόσια παιδεία. Συμφωνώ όταν λέτε ότι σκανδαλωδώς βοηθά τον ιδιωτικό τομέα και την ιδιωτικοποίηση της παιδείας. Συμφωνώ όταν λέτε ότι βραχίονας της ισότητας και της δίκαιης κοινωνίας είναι η δημόσια παιδεία. Για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι η δημόσια παιδεία. Συμφωνώ όταν καταγγέλλετε τον αυταρχισμό της Νέας Δημοκρατίας στο πώς αντιμετωπίζει τη σημερινή κοινωνία και την εκπαιδευτική κοινότητα. Συμφωνώ όταν μιλά ο κ. Αλαβάνος για τα κριτήρια τα οποία έχετε στο νομοσχέδιό σας, που είναι ασφυκτικά και δεν αφήνουν την αυτονομία στα πανεπιστήμια. Συμφωνώ όταν λέτε ότι το σημερινό σύστημα δεν είναι δωρεάν παιδεία, ότι καλλιεργεί την ανισότητα.

Δεν ευθύνεται, όμως, η κατάργηση του άρθρου 16 για την περαιτέρω υποβάθμιση της δημόσιας παιδείας και την ιδιωτικοποίησή της. Γι' αυτήν ευθύνεται η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Αναγνωρίζω, όμως, ότι, πίσω από το πρόβλημα με το άρθρο 16, κρύβεται η αγωνία των νέων μας για ένα αβέβαιο εργασιακό περιβάλλον. Είναι μία δικαιολογημένη αγωνία. Πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να αντιστρέψουμε αυτήν την κατάσταση, όμως, δεν λύνουμε το πρόβλημα με το να περιορίζουμε τις εναλλακτικές επιλογές των νέων για πρόσβαση στα πανεπιστήμια. Αυτό δεν είναι λύση, είναι απλώς κουκούλωμα του προβλήματος. Ο σημερινός ρόλος του πολιτικού είναι να διαπαιδαγωγεί γι' αυτό που θεωρεί σωστό και όχι να δημαγωγεί γι' αυτό που ακούγεται αρεστό.

Η θέση μας για την αναθεώρηση του άρθρου 16 είναι γνωστή και από το Συνεδριό μας και με την πρόταση για την Αναθεώρηση που έχουμε καταθέσει και προφανώς θα ψηφίσουμε την πρότασή μας αυτή.

Πρέπει, όμως, να τονίσω ότι, το άρθρο 16 είναι ένα μικρό τμήμα, ένα ελάχιστο τμήμα των μεγάλων αλλαγών που απαιτούνται στο σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα και είναι αποπροσανατολιστικό η όλη συζήτηση να τίθεται στο άρθρο 16. Είναι επιζήμια για την ουσιαστική μεταρρύθμιση στο χώρο της παιδείας.

Για μας η παιδεία είναι στρατηγικό διακύβευμα. Απαιτεί ορθολογικό σχεδιασμό σε βάθος χρόνου, απαιτεί εφαρμογή πολιτικών για μεγάλο χρονικό διάστημα, σταθερά χαρακτηριστικά που δεν επηρεάζονται από ενδεχόμενη αλλαγή κυβερνήσεων ή και Υπουργών. Ένα από τα σοβαρά προβλήματα που έχει το εκπαιδευτικό μας σύστημα είναι οι συχνές αλλαγές. Γι' αυτό υπάρχει ανάγκη ευρύτερης συναίνεσης των πολιτικών δυνάμεων, γι' αυτό η αναγκαία συναίνεση είναι κάτι που εμείς θα επιδιώξουμε. Το δήλωσα από την πρώτη στιγμή. Όμως, δεν μπορούμε να την επιδιώξουμε πια με τη Νέα Δημοκρατία, που απέδειξε ότι ούτε στο ελάχιστο θέλει να συμβάλει στην οικοδόμηση της αναγκαίας συναίνεσης.

Το αντίθετο μάλιστα. Υπονομεύσατε συνειδητά κάθε τέτοια διαδικασία. Πωλώσατε την κοινωνία. Χωρίσατε την κοινωνία γύρω από θέματα της εκπαίδευσης. Και είχατε τους λόγους σας. Μιλάτε για συνεννόηση, αλλά θέλετε να περνάτε από το παράθυρο τη γνωστή δεξιά συντηρητική πολιτική. Άλλα λέτε, άλλα κάνετε.

Εγώ επαναλαμβάνω την ανάγκη διαχρονικής εφαρμογής βασικών επιλογών ενός εκπαιδευτικού συστήματος. Αφού εσείς εμποδίζετε την συνεννόηση, οφείλουμε εμείς να βρούμε τον τρόπο. Δεν υπάρχει άλλη λύση. Να θέσουμε ύστερα από ευρύτατο κοινωνικό διάλογο και διαβούλευση, τις βασικές αρχές και παραμέτρους της μεταρρύθμισης του εκπαιδευτικού μας συστήματος, σ' ένα ειδικό για το σκοπό αυτό δημοψήφισμα. Να πάμε στον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και εδώ θέλω να τονίσω ότι, το δημοψήφισμα θα είναι στην κυβέρνηση μας ένα εργαλείο το οποίο θα αξιοποιηθεί για να εμβαθύνουμε τη δημοκρατία στη χώρα μας. Και βασικός στόχος θα είναι για μας να διαμορφώσουμε μια ευρύτερη συναίνεση γύρω από την παιδεία, με την διεξαγωγή και την ενίσχυση ενός δημοψηφίσματος που θα έχει ως στόχο: τη σταθερή ενίσχυση του δημόσιου χαρακτήρα της παιδείας, της παιδείας για

όλους, με δέσμευση για το 5% του Α.Ε.Π.

Ένα εξεταστικό σύστημα διάρκειας,

- αποκέντρωση στο εκπαιδευτικό σύστημα,
- αυτοτέλεια των Α.Ε.Ι.,
- κινητικότητα μεταξύ των σχολών,
- αξιολόγηση παντού. Και βεβαίως θα τεθεί και το άρθρο 16.

Εμείς προκαλούμε σε αυτόν τον διάλογο να αναλάβουν όλοι τις ευθύνες τους. Οι εθνικές εκλογές δεν είναι μονοθεματικές γι' αυτό θεωρούμε και καλούμε όλα τα κόμματα να συμφωνήσουν σ' ένα δημοψήφισμα, πριν πάμε στη δεύτερη ψήφιση για το Σύνταγμά μας. Να συμφωνήσουμε όλοι στην σκοπιμότητα ενός δημοψηφίσματος για τα εκπαιδευτικά ζητήματα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνω. Στις επόμενες εκλογές ο ελληνικός λαός θα έχει πραγματικές επιλογές, μεταξύ της ισχυρής και ποιοτικής δημόσιας παιδείας του λαού ή της απαξιωμένης, υποχρηματοδοτούμενης εκπαίδευσης. Η εξουσία που λέγεται γνώση να βρίσκεται και να παράγεται από τα χέρια του λαού και όχι απ' τα χέρια των λίγων και ισχυρών. Εκπαίδευση για απελευθέρωση ή για χειραγώγηση. Ενίσχυση ή απαξίωση του δημόσιου σχολείου. Συγκέντρωση ή αποκέντρωση της εξουσίας.

Ο ελληνικός λαός στις επόμενες εκλογές θα έχει να αποφασίσει ποιος μπορεί καλύτερα να επιβάλλει την αξιοκρατία στο δημόσιο. Να παλέψει για ανεξάρτητη δικαιοσύνη, ισχυρή αυτοδιοίκηση. Να υπερασπιστεί καλύτερα τα εθνικά συμφέροντα. Να διαπραγματευτεί καλύτερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Να χειριστεί δικαιότερα και σωστότερα την ελληνική οικονομία. Να απορροφήσει τα κοινωνικά κονδύλια. Να σταθεί κοντά στον αγρότη. Να εγγυηθεί μια κοινωνία αλληλεγγύης και συνοχής. Να χειριστεί δικαιότερα τις αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα. Να επενδύσει στην μικρομεσαία επιχείρηση. Να σεβαστεί το περιβάλλον. Να προφυλάξει τα δημοκρατικά δικαιώματα των πολιτών. Να δώσει ευκαιρίες στη γυναίκα. Να εμποδίσει το παρακράτος και τον αυταρχισμό «σταγονιδίων» στα Σώματα Ασφαλείας. Να καταφέρει να κάνει πραγματικό το μέρισμα ειρήνης. Να πάρει το απαραίτητο προσωπικό για τα νοσοκομεία και όχι για την αγροφυλακή. Να σκεφθεί σοβαρά το επίδομα θέρμανσης. Να φορολογεί δίκαια και όχι υπέρ των ισχυρών και ημετέρων. Να σεβεται τον διάλογο και την διαβούλευση. Να εγγυάται στην νέα γενιά απασχόληση και σωστή παιδεία.

Θεωρώ ιστορικό χρέος να αλλάξουμε το σύστημα παιδείας και να ξανακερδίσουμε τη νέα γενιά μας. Να δώσουμε δουλειά στους νέους, να ανακουφίσουμε την οικογένεια. Να απαντήσουμε στις προκλήσεις για μια δίκαιη, πρωτοπόρα και δημοκρατική κοινωνία, στην εποχή της παγκόσμιας οικονομίας. Είμαι πεισμένος ότι ο ελληνικός λαός θα προτιμήσει και θα ψηφίσει για μια πρωτοπόρα και δίκαιη κοινωνία στις επόμενες εκλογές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλεξάνδρα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν θα σταθώ στο συνολικό πρόβλημα της παιδείας, παρά το γεγονός ότι τέθηκε επιγραμματικά από τον Πρωθυπουργό. Και αυτό γιατί στις 26 Μαΐου, που είχαμε κι εμείς προκαλέσει προ ημερησίας συζήτηση για τα θέματα της παιδείας, είχαμε αναφερθεί αναλυτικά -όσο μπορούσαμε στο χρόνο που είχαμε- και έχουμε επανειλημμένα δώσει δημοσιότητα στις θέσεις μας.

Με αυτήν την έννοια εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας θα ήθελα να συγκεντρώσω την προσοχή σε ορισμένα ζητήματα, τα οποία κατά τη γνώμη μας είναι στο περιθώριο των συζητήσεων και εκτός και εντός Βουλής. Και ίσως να μην είναι τυχαίο αυτό.

Προηγουμένως θα ήθελα να δηλώσω, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι δεν εμπιστευόμαστε αυτό που είπατε, ότι η κρατική καταστολή και βία είναι κάτι το περιπτωσιακό. Αναμφισβήτητο δεν το αποδίδουμε στο δικό σας Δ.Ν.Α.. Το πρόβλημα είναι -και αυτή

είναι η εμπειρία- το εξής: Όταν υπάρχει μια ταξική αντιλαϊκή πολιτική και υπάρχουν αντιδράσεις και αντιστάσεις, τότε έρχεται αυτός ο μηχανισμός της βίας να επιδράσει και επισήμως από το κράτος και στο οποίο μέτρο υπάρχουν αθέατοι μηχανισμοί.

Ως απόδειξη φέρνω το εξής: Και σήμερα εδώ, κύριε Πρωθυπουργέ, αλλά και άλλες φορές -βεβαίως δεν μπορώ να πω ότι μόνο εσείς χρησιμοποιείτε αυτό τον όρο και ο κ. Παπανδρέου τον χρησιμοποίησε- μιλήσατε για κοινωνική αναταραχή. Και μόνο το γεγονός ότι γίνεται χρήση του όρου «αναταραχή» -και μόνο αυτό- δείχνει την πρόθεση, τη διάθεση και καλλιέργει το έδαφος για ανοχή στην αστυνομική, στην κρατική επέμβαση, στην επιστράτευση όλων εκείνων των μηχανισμών, για να σταματήσει βία ένας αγώνας.

Εμείς για άλλη μία φορά υπογραμμίζουμε ότι οι αγώνες που έγιναν, γίνονται και θα γίνουν, ανεξαρτήτως, αν θέλετε, της κριτικής που ασκούμε στις ηγεσίες ορισμένων κλάδων, είναι ένδειξη ελπίδας, παρηγοριάς, υγείας. Διότι τελικά και στο παρελθόν -κι έτσι θα γίνει και τώρα- οτιδήποτε καλό συνέβη στην παιδεία, δεν έγινε με τη θέληση και την επιθυμία των από πάνω, αλλά επιβλήθηκε κάτω από σκληρούς αγώνες και θυσίες. Και σωστά υπογραμμίστηκε εδώ, ότι δεν είναι λίγοι εκείνοι που βρέθηκαν στις φυλακές και στις εξορίες, εξαιτίας της ιδιαίτερης δράσης τους στα θέματα της παιδείας.

Κύριε Παπανδρέου, ξέρω τις θέσεις σας για την παιδεία. Τις παρακολουθούμε, γιατί είμαστε υποχρεωμένοι να το κάνουμε αυτό. Ειλικρινά, δεν περίμενα σήμερα, που θέλετε να κάνετε Αντιπολίτευση στη Νέα Δημοκρατία, να προβάλλετε, θα έλεγα ξετσίπωτα, νεοφιλελεύθερες απόψεις. Όχι εσείς ξετσίπωτος, οι απόψεις, οι θέσεις, τις οποίες επισημαίνετε.

Δεν είμαστε στην εποχή του Ροβινσώνα, για να μιλάμε για ελεύθερες επιλογές, για ελευθερία να διαλέγει ο άλλος το σύγγραμμα. Ζούμε σε μία κοινωνία ταξική, που ανεξάρτητα αν το κράτος είναι μικρό ή μεγάλο -αυτό είναι μία δεύτερη πλευρά, τι είναι το κράτος κ.λπ., δεν θέλω να κάνω ανάλυση- η μεγάλη πλειοψηφία των παιδιών, που ανήκουν στην εργατική τάξη, στα λαϊκά στρώματα, δεν έχουν ελευθερία επιλογής. Δηλαδή, τι θέλετε να πείτε; Ότι τα πάντα γίνονται με την ατομική ελευθερία επιλογής; Και πασπαλίσате και λίγο με τη χρυσόσκονη, ότι όταν τελειώσει ένα παιδί το λύκειο, θα πάρει και ένα επίδομα από το κράτος, για να πάει σ' ένα πανεπιστήμιο. Δεν θα το επιλέξει, όμως, το παιδί, αλλά θα επιλεγεί να το πάρουν, γιατί κάθε πανεπιστήμιο του έχει τις δικές του επιλογές. Μα, υπάρχει πιο ταξική άποψη; Το ένα πανεπιστήμιο θα λέει «εγώ θα πάρω τη βάση του «δεκαεννιά» και το άλλο θα λέει «εγώ θα πάρω και τη βάση του «εννέα».

Εν πάση περιπτώσει, είναι επικίνδυνες απόψεις. Και είναι πολιτικές δοκιμασμένες στις Ηνωμένες Πολιτείες και αλλού. Είναι αυτό που λέμε «η Άγρια Δύση».

Τέλος, θα ήθελα να πω το εξής: Απ' όλα τα κόμματα -και από το Συνασπισμό και από την Κυβέρνηση και από την Αξιοματική Αντιπολίτευση- ακούγεται η αναβίβαση της δημόσιας παιδείας.

Για εμάς αυτό δεν φτάνει. Δεν μπορεί να υπάρξει αναβίβαση της δημόσιας παιδείας, μίας παιδείας που πρώτον, ήδη είναι ασφυκτικά περικυκλωμένη από την ιδιωτική επιχειρηματική δραστηριότητα και δεύτερον, που ήδη λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, ανεπαρκώς βεβαίως, γι' αυτό η Κυβέρνηση θέλει να φέρει καινούργια μέτρα, να λειτουργεί πια 100% έτσι. Δεν φτάνει, λοιπόν, να λέμε για ενίσχυση της δημόσιας παιδείας. Εμείς συμπληρώνουμε «εκπαιδευτικό σύστημα αποκλειστικά δημόσιο στην Ελλάδα». Οι καπιταλιστές πάνε να επενδύσουν αλλού, σε άλλα είδη. Έχουν πολλά είδη και τομείς για να επενδύσουν. Δεν πρέπει να επενδύσουν με κανένα τρόπο στην παιδεία.

Όπως σας είπα, θα κάνω μία επιλογή θεμάτων. Δεν θα ασχοληθούμε με όλα, γιατί ισχύουν αυτά που έχουμε πει και για το άρθρο 16 κ.λπ.. Θα ήθελα ξεκινώντας να θέσω εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής μου Ομάδας ένα ζήτημα και θα ήθελα να απευθυνθώ προσωπικά και στον κύριο Πρωθυπουργό και στην Υπουργό Παιδείας, που αφορά τα βιβλία που διδάσκουν οι εκπαιδευτικοί και τα οποία βεβαίως προωθούνται από το Υπουργείο Παιδείας, αφορά τι μαθαίνουν τα παιδιά μας.

Το πρόβλημα δεν είναι η ελλειμματική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών που υπάρχει. Το ζήτημα είναι και όταν γίνεται η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, τι διδάσκουν. Εμείς χτυπάμε ισχυρή καμπάνα. Εδώ απαιτούνται τα πιο δραματικά λόγια, παρά το γεγονός ότι δεν είμαι και πάρα πολύ ικανή στο να δραματοποιώ τα πράγματα, τα οποία είναι πραγματικά δραματικά. Εδώ δεν φταίει, ο άλφα, ή ο βήτα συγγραφέας ενός βιβλίου. Αυτά τα βιβλία γράφτηκαν και δόθηκαν επί ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Η Νέα Δημοκρατία τα υιοθέτησε. Εμείς λέμε να τα αποσύρετε. Ας γυρίσουν τα παλαιά, που επίσης δεν ήταν καλά και σύγχρονα, αλλά από το να βάζουμε μπρος καινούργια τέτοια βιβλία, καλύτερα να γυρίσουμε προσωρινά στα παλαιά, γιατί βεβαίως δεν λέμε να σταματήσει η διδασκαλία στα σχολεία.

Η όλη υπόθεση των βιβλίων έχει σχέση και με τη δράση μεγαλοεκδοτικών συγκροτημάτων. Υπάρχει, επίσης, ο ρόλος αυτών που παράγουν, πέρα από βιβλία, CD-ROM, DVD κ.λπ. Θα ήθελα, λοιπόν, να σταθώ σε αυτό το ζήτημα. Με βάση «το σύγχρονο πρόγραμμα διδασκαλίας» αντικαθίστανται μαθήματα από ήδη θεμελιώδη, τα οποία προσεγγίζονται διαθεματικά, δηλαδή, κάτω από το πρίσμα διαφορετικών μαθημάτων. Αυτό θεωρείται πρόοδος και εκσυγχρονισμός.

Θα σας πω, λοιπόν, συγκεκριμένα παραδείγματα για το πώς διδάσκονται. Στο μάθημα της ιστορίας των αρχαίων χρόνων δεν θα διδάσκονται από εδώ και μπρος τα ιστορικά γεγονότα της αρχαίας, της ελληνιστικής και της ρωμαϊκής περιόδου, ώστε να αποκτήσουν οι μαθητές και οι μαθήτριες μία ενιαία αντίληψη για την ιστορική εξέλιξη, αλλά το μάθημα για την αρχαία Ελλάδα μπορεί να γίνεται με επιλογή ενός θέματος, όπως για παράδειγμα, η ιστορία της Μεσογείου. Το θέμα αυτό δεν θα προσεγγίζεται κυρίως από την ιστορική εξέλιξη, αλλά ως ένα θέμα που θα εξετάζεται από τη σκοπιά της ιστορίας των λαών που την περιβάλλουν, από τα γεωγραφικά στοιχεία. Θα μάθουν οι μαθητές τη χλωρίδα, την πανίδα, θα μάθουν τα σχετικά πράγματα με τη θρησκεία, τη λογοτεχνία, τα έθιμα κ.λπ, δηλαδή θα μορφώνονται με τη μεθοδολογία ενός λήμματος στην εγκυκλοπαίδεια. Εάν ανοίξουμε την εγκυκλοπαίδεια, θα μάθουμε για τη Μεσόγειο τα πάντα. Και έτσι, για παράδειγμα, θα μαθαίνουν και για τη Χρυσή Εποχή του Περικλέους, θα μαθαίνουν και για το Ζωρζ Μουσκαί, θα μαθαίνουν και για τη μεσογειακή διατροφή, ό,τι έχει σχέση με τη Μεσόγειο. Αυτό για εμάς είναι σύγχρονος αναλφαριθμητισμός.

Καταργείται ο όποιος ενιαίος χαρακτήρας του σχολικού προγράμματος με τη λεγόμενη «ευέλικτη ζώνη» στο δημοτικό, ή τη λεγόμενη «ελεύθερη ζώνη» στο γυμνάσιο και μάλιστα εάν πάρουμε υπ' όψιν μας και τις προτάσεις του Ε.Σ.Υ.Π. και τις προτάσεις που κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε λίγα χρόνια και με μαθηματική ακρίβεια θα πάμε κατά σχολείο σε διαφορετικό πρόγραμμα διδασκαλίας. Και βεβαίως το υπόβαθρο θα είναι ταξικά, ιδεολογικά, πολιτικά, ή ατομικιστικά κριτήρια. Η τοπικότητα και η διαφορετικότητα των προγραμμάτων δεν οδηγεί μόνο στη χειραγώγηση και στη σύγχρονη αμάθεια, αλλά είναι βεβαίως σφιχταγκιστρωμένη με τη διείσδυση των βιβλίων, που δεν θα κάνει ο άλφα ή ο βήτα μεμονωμένος συγγραφέας, αλλά μεγάλα επιχειρηματικά συγκροτήματα.

Θέλω να αναφέρω ορισμένα παραδείγματα από την αποσπασματικότητα που διέπει τα μαθήματα και όλη την οργάνωση της διδασκαλίας.

Τα βιβλία παραδείγματος χάριν των φυσικών επιστημών, δηλαδή της Φυσικής, της Χημείας, της Βιολογίας, διδάσκουν τα διάφορα φυσικά φαινόμενα, τις ιδιότητες της ύλης, τους φυσικούς νόμους, αποσπασμένα από την εξέλιξη της φύσης και από τους γενικούς νόμους που διέπουν τη φύση, την ύλη. Και κοιτάξετε να δείτε, δεν είναι ανάγκη να είσαι μαρξιστής για να υιοθετήσεις ότι η εξέλιξη της ύλης διέπεται κάτω από ορισμένους νόμους. Ας αφήσουμε τους νόμους της κοινωνικής εξέλιξης.

Στα βιβλία των κοινωνικών επιστημών, δηλαδή της Ιστορίας, της Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής, της μελέτης του Περιβάλλοντος κ.λπ., η ύλη οργανώνεται και δομείται με κενά. Υπάρχουν αποσιωπήσεις ή ερμηνείες που δεν ανταποκρίνονται στην αντικειμενική εξέλιξη της κοινωνικής πραγματικότητας.

Στο βιβλίο της Ιστορίας, της πέμπτης δημοτικού για παράδειγμα, απαλείφονται βασικά γεγονότα της επανάστασης του

'21. Ο κατακερματισμός της γνώσης οξύνεται, γιατί, στα διάφορα γεγονότα της επανάστασης του 1821, προστίθενται τα κατορθώματα των τοπικών ηρώων και τα χρονικά των τοπικών μνημείων. Μέχρι εκεί περιγράφονται πλατείες και κτήρια που έχουν γίνει κάτω από την επίδραση της επανάστασης του '21. Αλλά τα βασικά ιστορικά γεγονότα της επανάστασης του '21 απαλείφονται. Δεν στέκομαι, αν συμφωνούμε με τις ιστορικές ερμηνείες ή απόψεις προσέγγισης της επανάστασης του 1821. Μιλάμε για το με ποια μέθοδο διδάσκεται το περίφημο '21.

Το βιβλίο της Ιστορίας της πέμπτης δημοτικού παραδείγματος χάριν για το Βυζάντιο, χρησιμοποιεί, ως αποκλειστικές ιστορικές πηγές, θεολογικά και θρησκευτικά κείμενα.

Πάμε σε άλλα βιβλία. Η ατομική θεωρία που αποδεικνύει ότι η φύση αποτελείται από άπειρους συνδυασμούς των διαφόρων ειδών, ατόμων, υποσκελίζεται στα βιβλία της Χημείας. Η ατομική θεωρία υποβιβάζεται -δεν λέμε ότι λείπει, αλλά υποβιβάζεται- σε μια φιλοσοφική εικασία, ανάμεσα σε πολλές άλλες φιλοσοφικές εικασίες. Εδώ πρόκειται για αντιεπιστημονικότητα στα βιβλία. Να μιλήσω για παραδείγματα μεροληψίας και μονομερείας στην Ιστορία; Που βρίσκεται αυτό. Κερδίζει γενικά έδαφος η εμπειρική γνώση και η θεολογική ερμηνεία των φαινομένων. Και εδώ θα το πούμε καθαρά, αντικειμενικά γίνεται πλύση εγκεφάλου.

Οι κοινωνικές επαναστάσεις που αναφέρονται στην Ιστορία, δεν μιλάμε για τις σοσιαλιστικές επαναστάσεις, μιλάμε και για τις αστικές επαναστάσεις που στην εποχή τους ήταν προοδευτικές. Άλλωστε, δίχως τη Γαλλική επανάσταση σε άλλες επαναστάσεις δεν θα υπήρχε το καπιταλιστικό σύστημα σήμερα. Ε, οι ερμηνείες που δίνονται είναι ερμηνείες, μέχρι και θεολογικές. Παραδείγματος χάριν, ξέρετε πως αντιμετωπίζονται τα χαρακτηριστικά της στάσης του «ΝΙΚΑ» στο Βυζάντιο; Ότι αυτή η στάση του «ΝΙΚΑ» θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί, εάν χρησιμοποιούσαν το μέσο του κοινωνικού διαλόγου, της κοινωνικής συναίνεσης. Εργαλεία, δηλαδή, που το σύστημα προωθεί σήμερα -η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και όποιοι οι άλλοι τα προωθούν- τα αντικρίζουμε -αν θέλετε τις σημερινές απόψεις που χρησιμοποιούμε- σαν στοιχεία που θα ανέκοπταν τη στάση του «ΝΙΚΑ», η οποία όπως ξέρετε, βεβαίως, δεν επικράτησε, γιατί δεν μπορούσε να επικρατήσει τότε.

Οι αιτίες των κοινωνικών φαινομένων χρεώνονται στο άτομο. Αυτά τα λένε τα βιβλία και βεβαίως, στην καλύτερη περίπτωση όλοι είμαστε χρεωμένοι για τα κοινωνικά προβλήματα. Κράτος, κόμματα, εργαζόμενοι. Σ' αυτά τα βιβλία που διδάσκουν ως πούμε, κοινωνικά μαθήματα, κοινωνικά θέματα, η επιχειρηματικότητα και ο ανταγωνισμός είναι αξία υπέρ των όλων.

Εμείς υποστηρίζουμε ότι πρέπει να υπάρξει, όσο γίνεται μέσα στις συνθήκες του συστήματος που ζούμε, ο κοινωνικός και επιστημονικός ρόλος του σχολείου. Αυταπάτες δεν έχουμε, αλλά μιλάμε τώρα για χυδαιοποίηση. Να διατηρηθεί ο ενιαίος χαρακτήρας της εκπαίδευσης και όχι τα διαφοροποιημένα προγράμματα και σε αυτά περιλαμβάνουμε βεβαίως, και την ευέλικτη ζώνη που καθορίζεται από τα κοινοτικά προγράμματα, η οποία υποσκάπτει τον ενιαίο χαρακτήρα, πέρα από το τι είδους αξίες προωθεί.

Ριζική αναμόρφωση περιεχομένου των αναλυτικών προγραμμάτων και των βιβλίων και της λειτουργίας του σχολείου, ενάντια στην υποκατάσταση του περιεχομένου από ασύνδετες πληροφορίες και μαθήσεις, αντιεπιστημονικές μονομερείς.

Το σχολείο να δίνει διέξοδο στην αναζήτηση, στη δημιουργικότητα, να δίνει μέθοδο μόρφωσης. Τα προγράμματα, δηλαδή, να είναι σύγχρονα και κατανοητά, να επικεντρώνονται στα θεμελιώδη και διαχρονικά καταξιωμένα στοιχεία της γνώσης, να είναι απαλλαγμένα από ανοούσιες και άχρηστες λεπτομέρειες και αποσπασματικές πληροφορίες και επιπλέον να μην αναγκάζουν σ' έναν μονομερή τρόπο σκέψης.

Να συνοδεύεται η διαδικασία της μάθησης από εργασίες και ομαδικές δραστηριότητες που να βοηθούν τη σύνδεση της θεωρίας με την πράξη. Οι εργασίες να είναι αναπόσπαστο στοιχείο του κανονικού προγράμματος και όχι να περάσουμε την ώρα μας και να ελαφρύνουμε λίγο το μάθημα, να έχουν συνοχή και σύνδεση με το αντικείμενό τους και οπωσδήποτε να αναπτύσσουν την αυτενέργεια και την πρωτοβουλία του νέου ανθρώπου.

που.

Και για να διευρύνω το θέμα, να κατοχυρωθεί ο αποκλειστικός δημόσιος χαρακτήρας της εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες με διαφύλαξη του ενιαίου χαρακτήρα χωρίς βεβαίως τη συνυπαρξη με τον ιδιωτικό. Να ακυρωθεί κάθε μέτρο που οδηγεί στην ανταποδοτική επιχειρηματική λειτουργία. Κανένας ιδιώτης ή χορηγός στην εκπαίδευση. Εργασιακή, οικονομική και επιστημονική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού, που θα ξεκινά την εκπαίδευσή του η οποία θα συνεχίζεται βεβαίως, με ετήσια επιμόρφωση από τα πανεπιστήμια και με απαλλαγή στο διάστημα αυτό από τα διδακτικά τους καθήκοντα.

Ένα δεύτερο θέμα που θα ήθελα να θέσω εκ μέρους της κοινοβουλευτικής ομάδας αφορά την τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση. Διακηρυγμένος στόχος της Κυβέρνησης είναι να υπάρξει μαζική στροφή στην πρόωρη –έτσι εμείς το ερμηνεύουμε- χαμηλού επιπέδου τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, ώστε να προσεγγιστεί ο αντίστοιχος μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολο της εκπαίδευσης. Η χώρα θεωρείται ότι έχει χαμηλό μέσο όρο συμμετοχής στην τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση, 48% στην Ελλάδα και 78% στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και βέβαια αυτό οφείλεται στην απαξίωση της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης, όπως την καθιέρωσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στη συμμετοχή του μαθητικού δυναμικού της χώρας το οποίο έχει πέσει.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προωθεί την επιδίωξη αυτή, ως έκφραση –εμείς προσθέτουμε- της αντιλαϊκής της πολιτικής, μ' ένα βέβαια πιο ανώδυνο και ελκυστικό τρόπο σε σχέση με τη βίαιη μεθοδολογία που χρησιμοποίησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τους νόμους 2525/1997 και 2640/1998. Εμείς βεβαίως, δεν στεκόμαστε στο αν είναι μαλακή η μεθοδολογία. Όσο πιο μαλακή, τόσο πιο ύπουλη. Ο στόχος όμως είναι ίδιος.

Η Κυβέρνηση παραδείγματος χάριν κατήργησε τα Τ.Ε.Ε. –πάνε προς οριστική κατάργηση- και προσπαθεί να δώσει κύρος στα επαγγελματικά λύκεια έναντι αυτών των απαξιωμένων Τ.Ε.Ε.. Προβάλλεται, λοιπόν, ότι στα σχολεία αυτά θα υπάρχει και γενική μόρφωση και ότι θα υπάρχει ισοτιμία τίτλων και μάλιστα δυνατότητα πρόσβασης στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι..

Ταυτόχρονα, ακούμε τα τροπάρια για τα επαγγελματικά δικαιώματα. Και εδώ είναι ακριβώς όλο το κρυφτούλι που παίζεται με τον ρόλο της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης, διότι πέρα από τα επαγγελματικά δικαιώματα –εμείς βάζουμε εισαγωγικά στην επίσημη άποψη που υπάρχει- η επαγγελματική εκπαίδευση, κυρίως, θα τροφοδοτήσει τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις και τους τομείς της μερικής απασχόλησης.

Η δημιουργία των ΕΠΑ.Σ., που μάλιστα βγαίνουν από το Υπουργείο Παιδείας και διαχέονται σε διάφορα Υπουργεία, κατά τη γνώμη μας δεν είναι τίποτα άλλο παρά αυτή η επιδίωξη της Κυβέρνησης να υπονομευθεί παραπέρα ο ενιαίος και υποχρεωτικός χαρακτήρας της παιδείας, διότι σε αυτά τα σχολεία θα πάνε τα παιδιά από τα λαϊκά στρώματα –και εδώ η ελευθερία που λέει ο κ. Παπανδρέου είναι ένα σύνθημα και το ξέρει και ο ίδιος- διότι θα πάνε εκείνα τα παιδιά τα οποία δεν μπορούν να παρακολουθήσουν την αναβαθμισμένη ηλικιακή επαγγελματική εκπαίδευση. Και να το ξεκαθαρίσουμε. Δεν είναι θέμα χαμηλών νοητικών δυνατοτήτων των παιδιών αυτών. Είναι καθαρά η επίπτωση της ταξικής πολιτικής.

Και βέβαια η Κυβέρνηση, για να διασκεδάσει την παραπέρα υπονόμηση της υποχρεωτικότητας της παιδείας με σύγχρονους όρους, λέει ότι θα κάνει το δωδεκάχρονο. Λέει ότι θα κάνει στην πορεία υποχρεωτικό το δωδεκάχρονο. Την ίδια ώρα, όμως, ανοίγει τον δρόμο στα ΕΠΑ.Σ., ανοίγει με τα ΕΠΑ.Λ. και ακριβώς έτσι θα υπονομευείται το ενιαίο δωδεκάχρονο, όταν καθιερωθεί. Δεν άκουσα από τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το δωδεκάχρονο. Ίσως μου διέφυγε. Ίσως το είπε και δεν πρόσεξα.

Κατά τη γνώμη μας, Κυβέρνηση είναι και τα πυρά προς τα εκεί πρέπει να πάνε. Ωστόσο, πρέπει να πούμε ότι έχει μεγάλη ευθύνη το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο' ένα βαθμό έχει και ο Συνασπισμός, παρά το ό,τι υπάρχουν επιμέρους διαφορές στις θέσεις, γιατί στην ουσία συμφωνούν με το διπλό και ανισότιμο σχολικό δίκτυο, πράγμα το οποίο πρέπει να το δούμε συνδεδεμένο και με τις θέσεις για τη διά βίου μάθηση και κατάρτιση, η οποία δεν

έχει σχέση με το ότι μέχρι να πεθάνω, άμα έχω τα μυαλά μου, πρέπει να βρίσκω τρόπους να αναπτύσσω γνώσεις. Βεβαίως, κάποιος και στα πενήντα του χρόνια μπορεί να θέλει να αποκτήσει ένα πτυχίο. Δεν πρόκειται για αυτό. Εδώ η διά βίου κατάρτιση και μάθηση είναι αυτό που λέμε ελλιπής μόρφωση, υποβαθμισμένη μόρφωση, μόρφωση για μισή ειδικότητα ενός επαγγέλματος και συνεχώς θα είσαι σε μία διαδικασία να είσαι στα θρανία για να μπορείς να βρεις δουλειά στις δήθεν νέες απαιτήσεις που υπάρχουν.

Μοναδική πρόταση διεξόδου από το νέο λαβύρινθο που θα δημιουργηθεί, γιατί θα δημιουργηθεί νέος λαβύρινθος, είναι το ενιαίο δωδεκάχρονο υποχρεωτικό σχολείο βασικής εκπαίδευσης πριν από όποια επαγγελματική επιλογή ειδίκευσης, με σκοπό την ολόπλευρη διαμόρφωση της προσωπικότητας και την ισόρροπη ανάπτυξη των ικανοτήτων κάθε νέου. Ζητάμε να καταργηθεί το ανισότιμο Γενικό Επαγγελματικό Λύκειο και η διάσπαση –αν θέλετε- του σχολείου σε δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο. Είναι αναχρονισμός. Το ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο, βεβαίως, δεν το αντιλαμβάνομαστε σαν ένα σχολείο που στο όνομα της γενικής μόρφωσης εξορίζει την τεχνολογία και την τεχνική. Ίσα-ίσα εμείς αντιπαλεύουμε κάθε προσπάθεια που ταυτίζει την τεχνολογία και την τεχνική με τους δήθεν πνευματικά και κοινωνικά υστερούντες. Θεωρούμε την τεχνολογία και την τεχνική, για να χρησιμοποιήσω αυτούς τους όρους, αναπόσπαστο κομμάτι της γενικής παιδείας και ισότιμο εταίρο σε αυτό που λέμε «συνδυασμός θεωρίας και πράξης». Η επαγγελματική εκπαίδευση να παρέχεται σε μεταλυκειακό επίπεδο μέσα από ένα σύστημα δημόσιων και δωρεάν τεχνικών και επαγγελματικών σχολείων που θα εξασφαλίζουν ουσιαστική επαγγελματική μόρφωση, βασισμένη πάλι στη σύνδεση θεωρητικών και πρακτικών γνώσεων. Τα Ι.Ε.Κ., τα Κ.Ε.Κ. και τα άλλα ιδρύματα της εφήμερης και πρόχειρης κατάρτισης πρέπει να καταργηθούν και εμείς παλεύουμε σε αυτήν την κατεύθυνση, αφού μόνη τους αποστολή είναι να μοιράζουν, κυρίως, ψευδοσθένεις μόνιμης επαγγελματικής αποκατάστασης. Το δικαίωμα της πρόσβασης στο επάγγελμα πρέπει να κατοχυρώνεται μετά την απόκτηση του πτυχίου και γι' αυτό πρέπει να καταργηθεί κάθε φορέας πιστοποίησης και διαπίστευσης της επαγγελματικής ικανότητας.

Θέλω να πω επιγραμματικά δυο λόγια για το άρθρο 16. Έχουμε μιλήσει πάρα πολύ. Κατά τη γνώμη μας, το πρόβλημα δεν είναι ότι με την αναθεώρηση του άρθρου 16 ιδρύονται ιδιωτικά πανεπιστήμια, δεν είναι μόνο αυτό το πρόβλημα, που βεβαίως εμείς είμαστε αντίθετοι και σε αυτό. Οδηγεί στην ιδιωτικοοικονομική λειτουργία των δημόσιων Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. και όλου του συστήματος της δημόσιας εκπαίδευσης. Η ίδρυση των ιδιωτικών πανεπιστημίων που υποστηρίζει η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι καθαρά προσφορά στην αγορά και στο κεφάλαιο. Βεβαίως, υπάρχει και σήμερα αγορά –ας το πούμε- στον τομέα της παιδείας, αλλά αυτή θα διευρυνθεί και θα είναι τόσο ισχυρή που θα κάνει τη δημόσια παιδεία εξάρτημά της, διότι οι υποστηρίζοντες τη συνύπαρξη δημόσιας και ιδιωτικής εκπαίδευσης μιλάνε ταυτόχρονα και για ενότητα και για ομοιογένεια. Η Νέα Δημοκρατία μας καθησυχάζει: «Μα, κοιτάξτε να δείτε, εμείς θα τα ελέγξουμε πώς θα λειτουργούν». Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι υπέρ της πιο ελεύθερης λειτουργίας της κάθε σχολικής μονάδας. Ο ένας είναι υπέρ περισσότερο του κρατικού ελέγχου, ο άλλος είναι υπέρ του να φύγει ο κρατικός έλεγχος. Και η μια και η άλλη λύση θα οδηγήσει στην εξυπηρέτηση των μεγαλοεκδοτικών και επιχειρηματικών συγκροτημάτων, αλλά θα ενισχύονται άμεσα από το κράτος, αλλά θα ενισχύονται με τη μη –εντός εισαγωγικών- ανάμειξη του κράτους μέσα από την ελευθερία.

Η τροποποίηση, λοιπόν, του άρθρου 16, αν δεν εμποδιστεί από το κίνημα, θ' ανοίξει τον ασκό του Αϊόλου για τη μείωση της κρατικής χρηματοδότησης στα περισσότερα δημόσια πανεπιστήμια, καθώς οι ισχνές κρατικές δαπάνες στο όνομα του υγιούς ανταγωνισμού θα διαμοιράζονται σε δημόσια και ιδιωτικά πανεπιστήμια. Τα δημόσια δεν θα συμμετέχουν ισότιμα στην κρατική χρηματοδότηση. Θα έχουμε αύξηση του ήδη δυσβάσταχτου για τα λαϊκά στρώματα κόστους των ανώτατων σπουδών και θα δώσουμε και μερικά επιδόματα φτώχειας σαν βιτρί-

να. Θα έχουμε υποβάθμιση των ανώτατων σπουδών για τους περισσότερους φοιτητές, όχι για όλους, κάποιος θα αναβαθμιστούν, μάλλον θα φοιτούν σε αναβαθμισμένα πανεπιστήμια. Θα έχουμε επίσης δραματική συρρίκνωση των εργασιακών δικαιωμάτων και των μισθών των πτυχιούχων και θα επιδεινωθούν οι εργασιακές σχέσεις του διδακτικού προσωπικού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **Σωτήρης Χατζηγάκης**.)

Κατά τη γνώμη μας θα αναιρεθεί ακόμα πιο ολοκληρωμένα και βαθιά ο κοινωνικός ρόλος των πανεπιστημίων και της επιστήμης. Εδώ πια το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με την ειλικρίνειά του το λέει μια ώρα νωρίτερα, ενώ η Νέα Δημοκρατία μάλλον δεν το λέει γιατί λέει «άσε να το πει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.», για να καλλιεργήσει το έδαφος. Ο αντίστοιχος τρόπος λειτουργίας των πανεπιστημίων θα μεταφερθεί και στο υπόλοιπο εκπαιδευτικό σύστημα, κάτω από τις εύχες τάχα λέξεις «αυτονομία και αποκέντρωση» της σχολικής μονάδας.

Καταλαβαίνετε λοιπόν, ότι η μόνη ελπίδα είναι ένα παλλαϊκό αγωνιστικό κίνημα, που δεν αρκεί μόνο να μετέχουν οι φορείς της παιδείας και η νεολαία, αλλά πρέπει να γίνει πραγματικά παλλαϊκό και υπογραμμίζω όχι με μεσοβέζικα συνθήματα.

Θέλω να ξεκαθαρίσω το εξής πράγμα. Βεβαίως ξέρουμε ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρχει ένα ενιαίο ενωτικό κίνημα, όπου κατά κάποιο τρόπο να συμφωνεί με το Κ.Κ.Ε. ή με κάποιο άλλο κόμμα. Βεβαίως πρέπει να υπάρχει μια κοινή κατεύθυνση και οπωσδήποτε οι στόχοι πάλης. Πρέπει να παίρνουμε υπ' όψιν μας, εγώ θα έλεγα ακόμα και τη διατύπωση των αιτημάτων.

Όταν λέμε «αυτοτέλεια» των πανεπιστημίων, άλλος την εννοεί μ' ένα τρόπο και άλλος με τον άλλο. Δε λέει τίποτα η λέξη «αυτοτέλεια» του πανεπιστημίου. Παραδείγματος χάριν, όταν λέγεται ότι είμαστε υπέρ της αξιολόγησης, αλλά εναντίον της αξιολόγησης που φέρνει το Υπουργείο Παιδείας, αυτό «μπάζει» από χίλιες μεριές. Μπορεί να υπάρξει αξιολόγηση σήμερα; Η ίδια η αξιολόγηση –δεν υπάρχει αυτή και η άλλη– έχει συγκεκριμένο στόχο. Και αυτός ο στόχος είναι αντικειμενικός, αντικειμενικός, χωρίς να δέν υπάρχει δυνατότητα αξιολόγησης ενός πανεπιστημίου για ό,τι συντελείται μέσα σ' αυτό.

Δεν αξιολογούνται έτσι τα πανεπιστήμια. Τα πανεπιστήμια αξιολογούνται μέσα από μια μακρόχρονη πορεία, από τα αποτελέσματα, από το επιστημονικό δυναμικό που βγάζουν και πάλι δεν μπορούν να αξιολογηθούν με ενιαίο τρόπο. Διότι από εκεί και πέρα το επιστημονικό στοιχείο καθαρά υποτάσσεται στο πολιτικό στοιχείο στην αξιολόγηση. Δεν θέλω να επεκταθώ περισσότερο.

Το κίνημα αυτό θα φέρει εμπόδια. Όχι να λέει «με ενδιαφέρει η δημόσια παιδεία, ας υπάρχει και η ιδιωτική για να δούμε τους κανόνες της αγοράς. Ή ας υπάρχει αξιολόγηση, αλλά να δούμε το σύστημα». Αυτά είναι μεσοβέζικα συνθήματα. Ακόμα και όταν πηγαίνουν καλοπροαίρετα και από μια διάθεση να αποκρουστεί η κυβερνητική προπαγάνδα, που λέει «δεν θέλετε την αξιολόγηση», ακόμα και σε αυτήν την περίπτωση προσφέρονται για να τα χρησιμοποιήσει η εκάστοτε κυβέρνηση σε βάρος των εργαζομένων.

Εμείς σ' αυτό το παλλαϊκό κίνημα θα καταθέσουμε τη δική μας συμβολή, χωρίς μεγάλα λόγια και χωρίς έπαρση. Θα καταθέσουμε τη συμβολή μας θεωρώντας το εξής πράγμα: Το πρόβλημα της παιδείας είναι δραματικό. Συμφωνούμε όλοι ότι πρέπει να αλλάξει. Πρέπει να αλλάξουν όσο γίνεται περισσότερα πράγματα. Αλλά το θέμα είναι για ποιο σκοπό και προς ποια κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ την Πρόεδρο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αλεξάνδρα Παπαρήγα.

Το λόγο έχει η Υπουργός Παιδείας κα Γιαννάκου.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για οποιονδήποτε καλοπροαίρετο παρατηρητή είναι σαφές ότι ο στόχος της Κυβέρνησης είναι μια ποιοτικά αναβαθμισμένη εκπαίδευση, παιδεία που θα μπορεί να ανταποκρίνεται στα καλύτερα ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι τελευταία το σύνολο της εκπαίδευσης και ιδιαίτερα, της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, από την

Ευρωπαϊκή Επιτροπή ως αποσπασματικό, ως δημιουργημένο σε πολυδιασπασμένη βάση, ότι δεν υπηρετεί τη νέα γνώση, τη νέα επιστήμη και την κοινωνία της γνώσης, αντιλαμβάνεστε ποια κριτική θα μπορούσε να κάνει κάποιος για διάφορα εγχώρια προβλήματα στην Ανώτατη Εκπαίδευση.

Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού έθεσε μια σειρά ζητημάτων, τα οποία ήδη έχει θέσει με διάφορες ερωτήσεις του και τα οποία έχουν απαντηθεί. Δεν νομίζω πως πρέπει σήμερα να απαντήσω με λεπτομέρειες για το τι έχει κάνει το Υπουργείο Παιδείας για τη βία στα σχολεία, για το bullying, για το θέμα που αφορά στη συνεργασία με ψυχολόγους.

Άλλωστε, το Υπουργείο Παιδείας προκάλεσε το ίδιο συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων πολύ πριν συμβούν τα γεγονότα της Αμαρύνθου, γιατί είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα και η συζήτηση επ' αυτού θα συνεχιστεί.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι ποτέ δεν θα μπορεί ένα σύστημα παιδείας και εκπαίδευσης να είναι τέλειο. Και δεν θα μπορεί, γιατί οι καταγιτιστικές εξελίξεις στο χώρο της κοινωνίας της γνώσης δεν είναι δυνατόν να ακολουθηθούν πάντα, από καμία χώρα του κόσμου ίσως. Και μην αμφιβάλετε ότι κριτική στο σύστημα παιδείας και εκπαίδευσης γίνεται σ' όλο τον κόσμο. Σημασία έχει, όμως, ποιες είναι οι προθέσεις, πώς αποτυπώνουμε το πρόβλημα και ποια είναι η πολιτική βούληση. Και νομίζω ότι, κατ' αρχήν, πρέπει να συμφωνήσουμε για ποιο πράγμα μιλάμε. Τι είναι η εκπαίδευση, η θεσμοθετημένη από το κράτος, η δημόσια ή και η ιδιωτική εκπαίδευση, πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια, η οποία υπακούει στους κανόνες που έχει θεσπίσει το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και η Βουλή των Ελλήνων;

Παραδείγματος χάριν, όταν μιλάμε για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ο χώρος αυτός είναι χώρος έρευνας και επιστήμης. Δεν είναι χώρος απλώς διακίνησης ιδεών γενικώς και «περάσματος» της ώρας. Χώρος επιστήμης και έρευνας σημαίνει ότι χρειάζονται οργανωμένα μυαλά, στρατηγική και στόχοι. Είναι ένα σύστημα δηλαδή –ιδίως το σύστημα έρευνας– περαιοποιημένο, όπως είχε πει στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ο κ. Λεβέντης του Συνασπισμού. Αυτό είναι προφανές. Το πώς ορίζονται τα πανεπιστήμια από τον ενδέκατο αιώνα, είναι επίσης προφανές. Επομένως, θα πρέπει να συμφωνήσουμε, κατ' αρχήν, για τι μιλάμε. Διότι αν ορισμένοι ομιλούν περί κατάρτισης, αυτό είναι μια άλλη υπόθεση και μια άλλη ιστορία. Εμείς δεν μιλάμε γι' αυτό.

Λέμε, λοιπόν, αρχίζοντας από την τριτοβάθμια εκπαίδευση και επειδή εθίγη η πρόταση του προσχεδίου, ότι εμείς, μετά από διετή διάλογο με όλες τις πλευρές στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, αλλά και με όλους όσους έχουν κάνει προτάσεις, συζητάμε με τρεις στόχους:

Πρώτον, την περαιτέρω διεύρυνση της αυτοδιοίκησης. Έχουμε ήδη προτείνει τετραετή αναπτυξιακό προγραμματισμό και την απαλλαγή από τον έλεγχο σκοπιμότητας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Έχουμε ζητήσει να μας προτείνουν και άλλους τρόπους ενίσχυσης της αυτοδιοίκησης.

Το δεύτερο ζήτημα είναι η ποιότητα στην εκπαίδευση. Ο νόμος για την αξιολόγηση, που ανταποκρίνεται στα καλύτερα ευρωπαϊκά πρότυπα, έχει αρχίσει να εφαρμόζεται. Δεν είναι δυνατόν να προχωρήσει τίποτα, εάν δεν αξιολογούμε το έργο μας και δεν κάνουμε διορθωτικές κινήσεις.

Και το τρίτο ζήτημα, φυσικά, είναι ο τρόπος επιλογής ποιοτικού προσωπικού.

Τα κακώς κείμενα στην εκπαίδευση τα ξέρουμε. Τα ξέρει και η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Και επειδή ο Αρχηγός της μίλησε για την έκθεση του Ο.Ο.Σ.Α., η οποία συντάχθηκε επί υπουργίας του και την οποία έχω εδώ, θα σας διαβάσω ένα μικρό απόσπασμα.

Λέει ο κ. Παπανδρέου: «Δημιουργήθηκε το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας με αντικείμενο την τεκμηρίωση της ποιότητας, τη συνεχή αξιολόγηση, τη στενότερη διασύνδεση της εκπαίδευσης. Το Συμβούλιο αυτό αντιπροσωπεύει ένα νέο μοντέλο πολιτικής συνεργασίας, που πιστεύουμε ότι θα προσφέρει την αναγκαία συνέχεια στις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις». Από το Συμβούλιο αυτό απεχώρησε ο κ. Παπανδρέου την επομένη

ακριβώς της ημέρας που έγιναν δεκτές όλες οι προτάσεις του ΠΑΣΟΚ για την αξιολόγηση. Πώς κρίνεται αυτό;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Σωπάτε τώρα! Όταν ψηφίζατε τους νόμους χωρίς να ρωτάτε, κάνατε διάλογο; Ήταν διάλογος αυτός;

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα σας συνιστούσα, κύριε συνάδελφε, να μη διακόπτετε και να σέβεστε τους συνομιλητές σας, γιατί αυτό είναι δείγμα δημοκρατικής παιδείας, αν υπάρχει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Βοηθάω τη μνήμη σας, κυρία Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, κύριε Αλευρά!

Συνεχίστε, κυρία Υπουργέ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το δεύτερο σημείο που θα αναφέρω, είναι ο πρόλογος του κ. Παπανδρέου. Τα λέει ο ίδιος: «Σκοπός του Υπουργείου Παιδείας είναι να θέσει τις προτάσεις του Ο.Ο.Σ.Α. σε δημόσιο διάλογο με όλους τους φορείς», που δεν έγινε ποτέ.

Εν συνεχεία, ερχόμαστε στην έκθεση, η οποία λέει: «Εξαιτίας της έντονης πίεσης για εισαγωγή στα πανεπιστήμια, το φαινόμενο των φροντιστηρίων εμφανίζεται εξίσου έντονο για τους μαθητές των δημοσίων σχολείων και όλους τους μαθητές των καλών ιδιωτικών σχολείων».

Και εν συνεχεία αναφέρεται: «Πολλές από τις πιο σπουδαίες μεταρρυθμίσεις απαιτούν αλλαγές στη νοοτροπία και τη στάση και όχι περισσότερα χρήματα».

Θέλω να πω ότι ο καθένας από εμάς είναι αυτό που είναι, αυτό που ήταν στο παρελθόν και αυτό που έχει κάνει. Επειδή ο κ. Παπανδρέου αναφέρθηκε σε κομματικές επιλογές, θέλω να του υπενθυμίσω ότι το 1996 «ξήλωσε» είκοσι έξι χιλιάδες διευθυντές σχολείων, στελέχη, τους πάντες. «Στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σχοινί». Συνεπώς δεν έπρεπε να υπάρξει τέτοιου είδους αιχμή για την Κυβέρνηση σε τέτοια συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως προς τις αναφορές για το χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η Κυβέρνηση έχει επίγνωση του ότι ξεκινάμε από διαφορετικές πολιτικές αφετηρίες και πιθανώς έχουμε διαφορετικές απόψεις. Όμως, δεν είναι δυνατόν άνθρωποι, που διαθέτουν την κοινή λογική, να μην ξέρουν ποιο είναι το αντικείμενο για το οποίο μιλάμε. Και επαναλαμβάνω, μιλάμε για πανεπιστήμια. Δεν μιλάμε για κατάρτιση β' κατηγορίας. Ξέρουμε τι κάνουν στα πανεπιστήμια. Ξέρουμε τι είδους χώροι είναι τα πανεπιστήμια.

Γιατί η Ελλάδα πρέπει να πρωτοτυπεί διεθνώς; Καλά είναι τα σχόλια περί αυτοδιοίκησης και ποτέ τα πανεπιστήμια δεν είχαν τόση αυτοδιοίκηση όση έχουν αυτήν τη στιγμή. Αυτό το προβλέπει το Σύνταγμα. Όμως καλό είναι να θυμίσουμε ότι δεκατέσσερα απ' αυτά τα πανεπιστήμια, που θεωρούν ότι όλα μπορούν να τα τακτοποιήσουν μόνο τους, δεν έχουν καν εσωτερικό κανονισμό. Εν ολίγοις, λειτουργούν δίχως εσωτερικό κανονιστικό πλαίσιο.

Δεύτερον, σε καμία περίπτωση η Κυβέρνηση δεν προτείνει εθνικό κατάλογο βιβλίων που θα τον φτιάχνει το Υπουργείο. Η Κυβέρνηση λέει ότι το κάθε τμήμα θα προτείνει όλη τη βιβλιογραφία. Αυτό θα περνά στο internet, θα μπορούν να τα δουν όλοι και αυτό συνιστά τον εθνικό κατάλογο βιβλίων. Όμως, είναι τόσο σπουδαίο αυτό; Σημασία έχει να μπούμε σε περισσότερα επιστημονικά πεδία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν τη στιγμή υπάρχουν πανεπιστημιακοί κύρους και εμβέλεια –και δεν υποτιμούμε την Π.Ο.Σ.Δ.Ε.Π., αλλά γνωρίζουμε πόσα μέλη έχει και πόσους αντιπροσωπεύει– όπως, παραδείγματός χάριν, οι είκοσι δύο προσωπικότητες που ήρθαν από το εξωτερικό, που είναι διαφόρων πολιτικών πεποιθήσεων, οι τετρακόσιοι ενενήντα καθηγητές, οι οποίοι θεωρούν ως βάση συζήτησης την πρόταση-προσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και άλλες ομάδες διακεκριμένων καθηγητών επιθυμούν μεταρρύθμιση. Άλλωστε, έτσι γίνεται στις δημοκρατικές χώρες. Αλίμονο, εάν η Κυβέρνηση δεν φέρει πρόταση. Αυτοί που δεν θέλουν κάτι τέτοιο, ας φέρουν δικές τους προτάσεις. Δεν έχουμε ακούσει, όμως, προτάσεις μέχρι στιγμής.

Το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο μιλά για ένα ανοιχτό δημόσιο

πανεπιστήμιο του ελεύθερου διαλόγου και της δημοκρατικής συναίνεσης. Δέχεται να μπει σε διάλογο για την πρόταση που έχουμε κάνει. Οι τετρακόσιοι ενενήντα πανεπιστημιακοί, δηλώνοντας «να μην αγνοήσουμε τις προτάσεις», είναι υπέρ της μεταρρύθμισης του νόμου-πλαίσιου του εκτελεστικού νόμου του Συντάγματος.

Ο όμιλος «ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΣΗΜΕΡΑ (ΑΡΣΗ)» προτείνει διάλογο για την παιδεία με προτάσεις. Άλλη κίνηση πανεπιστημιακών, ο ΟΠΕΚ και άλλοι πανεπιστημιακοί και σύμβουλοι του κ. Παπανδρέου προτείνουν μεταρρύθμιση για την αναβάθμιση του πανεπιστημίου με πυξίδα την κοινή λογική. Το ΕΛ.Ι.ΑΜ.Ε.Π. κάνει προτάσεις πολιτικής σχετικά με τη μεταρρύθμιση των πανεπιστημίων.

Αν τα εξετάσει κανείς όλα αυτά, στη βάση θα δει ακριβώς το ίδιο, ότι μιλάνε για πανεπιστήμιο και όλοι ξέρουμε τι είναι πανεπιστήμιο. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι υπάρχουν στοιχεία σήμερα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση που απάδουν της πανεπιστημιακής ιδιότητας των ιδρυμάτων αυτών. Ταυτόχρονα, βεβαίως, υπάρχουν νησίδες εξαιρετικής δουλειάς και βεβαίως πρόσωπα με εξαιρετική δουλειά και αντίκρισμα στο εξωτερικό.

Όμως, για ποιο θέμα μίλησε ο κ. Παπανδρέου, όταν μέχρι το 2004 απαγορεύονταν τα κοινά μεταπτυχιακά με ξένα πανεπιστήμια; Δηλαδή, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε αναγορεύσει την επιστήμη και την έρευνα ως χώρο με σύνορα, τα οποία δεν μπορούσες να περάσεις. Για ποια νέα πολιτική μίλησε, όταν ήταν αδύνατον να γίνει μεταπτυχιακό σε ξένη γλώσσα; Και για ποια πολιτική μιλάμε, όταν στα συρτάρια βρέθηκε κάποιος νόμος περί αξιολόγησης, περί διεθνούς πανεπιστημίου, περί αναγνώρισης των τίτλων σπουδών, περί δια βίου μάθησης, που δεν ήρθε ποτέ στη Βουλή; Γιατί δεν ήρθε; Διότι υπήρχαν –λέει– αναταραχές στα πανεπιστήμια.

Και ερωτώ: Τώρα ανακαλύφθηκαν οι αναταραχές στα πανεπιστήμια; Δεν ξέρουμε τι γινόνταν πάντα; Δεν ξέρουμε ότι υπάρχουν αντικρουόμενες απόψεις και συμφέροντα; Αλλά τι θα κάνουμε; Το κάθε κόμμα αναγορεύει τον εαυτό του σε αυθεντικό εκφραστή της κοινωνίας και έρχεται εδώ να μας πει ότι είναι αυθεντικός εκφραστής ο Συνασπισμός, το Κομμουνιστικό Κόμμα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., διότι εκφράζουν την κοινωνία και ανησυχούν για την αναταραχή;

Και ποιο σημαντικό πράγμα έγινε ποτέ στον κόσμο χωρίς αναταραχή, κυρίες και κύριοι; Αλλά η δημοκρατία δεν έχει αδιέξοδο. Και στη δημοκρατία υπάρχουν κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες και εντολή του λαού ...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...εκτός εάν ορισμένοι δεν το δέχονται ως αρχή του συστήματος και πρέπει να μας το πουν εδώ μέσα.

Ο κ. Αλαβάνος που έκανε την πρόταση για να γίνει συζήτηση για την παιδεία –και καλά έκανε και έκανε την πρόταση, διότι αυτό δείχνει πράγματι το ενδιαφέρον του– μίλησε για χάλια σχολεία, για αίθουσες χωρίς υπολογιστές κ.λπ.. Μα, δεν μπορεί να απαξιώνεται όλο το σύστημα, κυρίες και κύριοι. Και η προηγούμενη κυβέρνηση έκανε έργο σε ορισμένους τομείς και εμείς κάνουμε έργο. Πώς μιλάτε για απαξίωση της προσπάθειας για τους υπολογιστές, για το σχολικό δίκτυο και για όλα, όταν τεράστια ποσά διατίθενται κάθε χρόνο, όταν οι φοιτητές έχουν αυτήν τη στιγμή φθινό internet και όταν υπάρχουν αυτήν τη στιγμή σε εξελίξη διαγωνισμοί που αφορούν τεράστια ποσά για να ανανεωθεί όλο το hardware με νέα προγράμματα και προγράμματα λογισμικού; Ήδη, έχουμε εκπαιδεύσει ογδόντα πέντε χιλιάδες εκπαιδευτικούς, που πιστοποιήθηκαν, στις βασικές δεξιότητες. Τώρα εκπαιδεύουμε άλλους τριάντα χιλιάδες, καθώς και δεκαπέντε χιλιάδες εκπαιδευτικούς για να μπορούν να κάνουν μαθήματα μ' αυτά τα λογισμικά. Αυτά δεν γίνονται ως εκ θαύματος, σε μια μέρα.

Βεβαίως έχουν γίνει πράγματα και βεβαίως καλό είναι να μη γυρίζουμε στο παρελθόν. Αλλά ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι το σύστημα βαρύνεται από αγκυλώσεις, βαρύνεται από νοοτροπίες. Το σύστημα, όμως, έχει φτιαχτεί για τα παιδιά, δεν έχει φτιαχτεί για τους εκπαιδευτικούς. Οι εκπαιδευτικοί είναι το μέσο, είναι προφανές. Φυσικά, ανάλογα με τα οικονομικά της χώρας, πρέπει να είναι όσον το δυνατόν πιο καλοπληρωμένοι.

Επειδή, όμως, μεταχειρίζεστε το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊ-

όν θέλω να σας πω ότι με βάση το κατά κεφαλήν Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν, οι Έλληνες εκπαιδευτικοί είναι έκτοι στη σειρά σε μισθούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση των είκοσι πέντε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**).

Επομένως, όταν συζητάμε για την παιδεία, καλό είναι να μιλάμε με βάση την πραγματικότητα, για να μην ξαναγυρίσουμε σ' αυτά που λέει ο κ. Παπανδρέου εδώ, στην έκθεση του Ο.Ο.Σ.Α., δηλαδή, στις διαπιστώσεις που έκανε και προφανώς δεν προχώρησε τίποτα από αυτά.

Αυτή η Κυβέρνηση έχει προωθήσει βασικά ζητήματα. Και, αν θέλετε, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση σημασία έχει η αξιολόγηση, η οποία γίνεται εσωτερικά, αλλά και εξωτερικά μέσω των εκπροσώπων των πανεπιστημίων. Δεν παρεμβαίνει το κράτος. Σημασία έχει η αλλαγή του νόμου-πλαισίου να έρθει να «κλείσει» μαζί με την αξιολόγηση, για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις, για να γίνουν περισσότερα και καλύτερα πράγματα από τους ανθρώπους που είναι ήδη μέσα.

Επομένως, τα πράγματα θα προχωρήσουν. Θα προχωρήσουν διεθνώς, θα προχωρήσουν στην Ευρώπη, θα δημιουργηθεί το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τεχνολογίας, όπου θα συμμετέχουν οι καλύτεροι από τα καλύτερα πανεπιστήμια και αν μείνουμε εμείς έτσι, δεν θα συμμετέχει κανένας επιστήμονας από την Ελλάδα.

Ο κόσμος αλλάζει και δεν θα περιμένει εμάς. Λοιπόν, αυτή η Κυβέρνηση δεν θα περιμένει πότε θα αλλάξει τελείως ο κόσμος, για να αρχίσει να σκέπτεται πότε δεν θα αντιδρά κανείς.

Το διάλογο –το είπε ο Πρωθυπουργός– τον εξαντλούμε μέχρι τέλους. Εγώ προσωπικά ζητώ με τους πάντες. Φέρτε προτάσεις, κυρίες και κύριοι. Δεν εμμένουμε σε κανένα σημείο του προσχεδίου εκτός από μια αρχή: Ότι θα μιλάμε για πανεπιστήμια. Δεν θα φέρουμε προτάσεις που δεν ανταποκρίνονται στην ανώτατη εκπαίδευση και μάλιστα της εποχής μας.

Και βεβαίως, κυρία Παπαρήγα, σέβομαι όλα όσα είπατε για τα βιβλία. Είπαμε ότι φέτος θα τα αξιολογήσουμε και μέσα στο σχολείο. Θα σας παρακαλούσα ιδιαίτερα, λοιπόν, όσα σημεία θεωρείτε ότι πάσχουν, όπως και πολλοί άλλοι έχουν απευθυνθεί, να τα στείλετε και γραπτώς, για να συνεκτιμηθούν και από τους ίδιους τους συγγραφείς και από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να μην προχωρήσει η υπόθεση και το ξέρετε, το γνωρίζετε όλοι. Εγώ σας καλώ άλλη μια φορά να φέρετε συγκεκριμένες προτάσεις.

Και να είστε βέβαιοι ότι αν ανταποκρίνονται στη λογική και στο τι πραγματικά σημαίνει πανεπιστήμιο, το Υπουργείο Παιδείας θα τα δεχθεί. Εκτός εάν φοβάστε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κύριος Πρόεδρος της Κυβέρνησης για να δευτερολογήσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα και πάλι να προβάλλονται ισχυρισμοί τάχα για έλλειψη διαλόγου. Επιστρατεύθηκαν μάλιστα και κάποιες ακραίες εκφράσεις.

Είναι προφανές ότι κάποιοι μετατρέπουν την αδυναμία τους σε αντιδραστικότητα, κάποιοι προφασίζονται έλλειψη διαλόγου για να δικαιολογήσουν την απουσία τους. Δεν μπορούν να διαμορφώσουν θέση συμμετοχής και κατασκευάζουν προφάσεις αποχής.

Ξεκινήσαμε το διάλογο από την αρχή του 2005. Έγιναν, με τη σημερινή, τρεις συζητήσεις προ ημερησίας διατάξεως, έγιναν –το είπα ήδη– περίπου πενήντα συνεδριάσεις της αρμόδιας Διαρκούς Επιτροπής και άλλες είκοσι του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας και των Τμημάτων του. Κατατέθηκαν στο δικτυακό τόπο του Υπουργείου Παιδείας πάνω από πεντακόσιες προτάσεις. Πραγματοποιήθηκαν και δημοσιοποιήθηκαν σημαντικές έρευνες από ιδρύματα και ομίλους προβληματισμού. Έγιναν ανοιχτές συζητήσεις κορυφαίων Ελλήνων πανεπιστημιακών, που διαπρέπουν στη χώρα και στο εξωτερικό.

Για πρώτη φορά διαμορφώνεται μία τόσο ισχυρή κοινωνική πλειοψηφία που συντάσσεται με την απόφασή μας, να σπάσουμε την αδράνεια του παρελθόντος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Εκατοντάδες πανεπιστημιακοί συνυπογράφουν το αίτημα για αλλαγές και μεταρρυθμίσεις στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Και ερωτώ: Υπήρξε ποτέ παρόμοιας έκτασης διάλογος; Υπήρξε ποτέ παρόμοια ενεργοποίηση της πανεπιστημιακής κοινότητας; Η πραγματικότητα είναι γνωστή. Κάποιοι αποφεύγουν να εκφράσουν ξεκάθαρες θέσεις, γιατί φοβούνται το παρελθόν που κουβαλούν, γιατί ενώ ξέρουν την αλήθεια, υποκύπτουν στο λαϊκισμό. Κάποιοι άλλοι δεν κάνουν τίποτα άλλο, παρά μόνο να κατασκευάζουν προσχήματα άρνησης. Ακούστηκε σήμερα. Απαιτούσαν και απαιτούν να ξεκινήσουν όλα τάχα από «μηδενική βάση», όλα τάχα από την αρχή.

Τι σημαίνει, όμως, αυτό; Τι θέλουν δηλαδή; Να μην έχει θέση η Κυβέρνηση; Να καταθέσει πρώτος κάποιος άλλος τις προτάσεις του; Αυτό είναι το πρόβλημα; Η αλήθεια είναι ότι κάποιοι δεν θέλουν κανένα διάλογο, θέλουν να μην ξεκινήσει τίποτα, να μη γίνει καμία αλλαγή, να μη διαταραχθεί η στασιμότητα, η ακινησία, το τέλμα, ο συντηρητισμός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η στάση, όμως, αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημαίνει άρνηση στην ανάγκη αναβάθμισης του δημόσιου πανεπιστημίου, σημαίνει άρνηση στις δημοκρατικές διαδικασίες, σημαίνει άρνηση στο καθολικό αίτημα της κοινωνίας για αλλαγές στα Α.Ε.Ι..

Όλα αυτά αδικούν τα παιδιά μας. Όλα αυτά συνδιαμορφώνουν μία συνταγή που αποβαίνει σε βάρος των νέων. Και τη συνταγή αυτή δεν μπορεί ούτε να την υιοθετούν, αλλά ούτε και να την ευνοούν με στάση ανοχής υπεύθυνες πολιτικές δυνάμεις. Η κοινωνία δεν υποτάσσεται στη συντήρηση, η κοινωνία απαιτεί αλλαγές. Και βέβαια, ως μην επιχειρείται να κρυφτεί η έλλειψη θέσεων πίσω από προσχήματα και γενικόλογες αρνήσεις.

Εμείς συνεχίζουμε το διάλογο. Κάποιοι μίλησαν σήμερα για αυταρχισμό. Θα είχαμε κάθε δικαίωμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την επομένη των εκλογών να ψηφίσουμε το νόμο που περιείχε τις προγραμματικές μας θέσεις. Δεν το κάναμε, όχι γιατί φοβόμαστε κανένα, αλλά γιατί θέλαμε να διαμορφωθούν συνθήκες όσο γίνεται μεγαλύτερης συνεννόησης και σύνθεσης απόψεων. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και συνεχίζουμε το διάλογο μ' αυτό το μοναδικό στόχο, τη μέγιστη δυνατή συνεννόηση για ένα θέμα, το οποίο δεν μπορεί να αλλάξει από κυβέρνηση σε κυβέρνηση. Και τον συνεχίζουμε, γιατί θέλουμε να δώσουμε και την ύστατη ευκαιρία σε όλους να καταθέσουν προτάσεις. Και τις δικές σας προτάσεις θέλουμε, αν είχατε ή αν έχετε, με διάθεση συνεννόησης. Αλλά τα περί «μηδενικής βάσης», είναι κακοπαιγμένο θέατρο λαϊκισμού και υποκρισίας.

Έρχομαι στα θέματα των δασκάλων, που απετέλεσαν και την αιτία μίας παρατεταμένης πράγματι απεργίας. Οι θέσεις της Κυβέρνησης ήταν από την αρχή γνωστές και δεν επέτρεπαν αμφιβολίες. Αναπτύχθηκαν κατ' επανάληψη στους εκπροσώπους τους από την αρμόδια Υπουργό, εξηγήθηκαν και από εμένα. Οι θέσεις αυτές δεν διαμορφώθηκαν έτσι, επειδή έτσι θέλαμε. Είναι αυτονόητο –και το έχω πει επανειλημμένα– ότι καμία κυβέρνηση δεν θέλει να είναι δυσάρεστη σε καμία επαγγελματική ομάδα. Πολύ περισσότερο, δεν θέλει να είναι δυσάρεστη στους εκπαιδευτικούς. Σεβόμαστε το λειτούργημά τους, σεβόμαστε το ρόλο τους στην κοινωνία. Αν θέλετε, όλοι έχουμε ευθύνες απέναντί τους.

Όμως, τα ζητούμενα που προβάλλονται σήμερα, ούτε δημιουργήθηκαν ξαφνικά και πρόσφατα ούτε βέβαια καλύπτονται από τη μία στιγμή στην άλλη. Οφείλουμε να είμαστε ειλικρινείς και υπεύθυνοι. Οφείλουμε να μη λησμονούμε ότι οι ευθύνες όλων μας επεκτείνονται σε όλους τους πολίτες, σ' αυτούς που ήδη εργάζονται και επιδιώκουν βελτίωση στο εισόδημά τους, αλλά και σ' αυτούς που αναζητούν δουλειά και αξιώνουν πολιτικές για την αύξηση της απασχόλησης.

Έχουμε ευθύνες και για το παρόν, αλλά και για το μέλλον της πατρίδας μας, για τις σημερινές, αλλά και για τις επόμενες γενιές. Είναι εύκολο για τις κυβερνήσεις –και το έχουμε δει, δυστυχώς, πολλές φορές στο παρελθόν– να μοιράζουν δανεικά. Είναι ανεύθυνο να τα δίνουν πριν, για να τα πάρουν μετά τις

εκλογές. Όμως, αυτές οι πρακτικές υπονομεύουν την οικονομία, την ανάπτυξη, την απασχόληση. Αδικοούν μόνιμα τους οικονομικά ασθενέστερους, αποκλείουν τη δημιουργία κράτους δικαίου, πραγματικά κοινωνικού.

Αυτό το δρόμο –το είπα και δεν θα πάψω να το επαναλαμβάνω– δεν πρόκειται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να τον ακολουθήσουμε. Δεν έχουμε το δικαίωμα να υποθηκεύουμε το μέλλον του τόπου, υποκρίνοντας σε συνταγές ανεύθυνου λαϊκισμού. Δεν έχουμε το δικαίωμα να υπονομεύουμε τα σταθερά βήματα της οικονομίας μας, επιδιώκοντας πρόσκαιρα κομματικά οφέλη. Δεν έχουμε το δικαίωμα να εξανεμίζουμε τις θυσίες όλων των πολιτών, για να κερδίσουμε προσωρινές εντυπώσεις. Και αυτό μας αφορά όλους. Δεν αντέχει η οικονομία αυξήσεις, που να φτάνουν το 45% του μισθού, όπως αυτές που ζητήθηκαν. Προχωρούμε, ωστόσο, στη σταδιακή απόδοση του επιδόματος των 105 ευρώ, με τρόπο που κινείται στα όρια της αντοχής της οικονομίας.

Σε ό,τι αφορά τα θεσμικά αιτήματα, ορισμένα έχουν ήδη υιοθετηθεί, άλλα παραμένουν για διάλογο. Αντιμετωπίζονται θετικά μεν, αλλά και ρεαλιστικά. Άλλωστε, ο διάλογος για την παιδεία δεν σταματά και δεν πρέπει να σταματά ποτέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκαν πολλά και διάφορα. Μιλώ τώρα για τη χρηματοδότηση. Τολμούμε τη σύγκριση σε όλους τους τομείς, τόσο ως προς τις πολιτικές που εφαρμόζουμε όσο και ως προς τους πόρους που διατίθενται για την παιδεία.

Να θυμίσω απλά πράγματα. Στον προϋπολογισμό του 2004, η προηγούμενη κυβέρνηση είχε εγγράψει για την παιδεία συνολικό κονδύλιο 5.550.000.000 ευρώ. Διαθέσαμε περίπου 400.000.000 ευρώ περισσότερα. Το 2005, δόθηκαν γύρω στα 6.270.000.000 ευρώ. Για το 2006, είναι εγγεγραμμένα πάνω από 6.850.000.000 ευρώ. Για το 2007, έχουν εγγραφεί περίπου 7.280.000.000 ευρώ.

Τα στοιχεία είναι ξεκάθαρα. Στα χρόνια από το 1994 μέχρι το 2004, η προηγούμενη κυβέρνηση αύξησε τα κονδύλια για την παιδεία κατά 1.600.000.000 ευρώ. Σε λιγότερα χρόνια, από το 2004 έως το 2007, τα αυξήσαμε κατά 1.700.000.000 ευρώ.

Αυτοί είναι οι πραγματικοί αριθμοί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έρχομαι τώρα σε ό,τι αφορά το στόχο για το 5%. Να ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, ότι πρώτος εγώ δεν είμαι ευχαριστημένος με τα σημερινά ποσοστά χρηματοδότησης της παιδείας. Είμαστε οι πρώτοι –και ο μιλών– που ορίσαμε ως στόχο το 5% και οι πρώτοι που θέλουμε να τον φθάσουμε. Ο στόχος είναι δεδομένος και δεν εγκαταλείπεται. Δεν μπορεί, όμως, εκείνοι που είκοσι χρόνια δεν θέλησαν να αυξήσουν τις δαπάνες για την παιδεία, να κατηγορούν άλλους για όσα οι ίδιοι αρνούνται. Πολύ περισσότερο, δεν μπορούν να παριστάνουν τους καταγγέλλοντες, όταν οι ίδιοι ευθύνονται για τις αδυναμίες της οικονομίας, την υπερχρέωση της χώρας, τα τεράστια ελλείμματα που άφησαν φεύγοντας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα υπήρχε καμία δεύτερη σκέψη, εάν τα δημόσια οικονομικά ήταν πράγματι όπως τα παρουσίαζαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Κανένας, μα κανένας όμως, δεν μπορεί να προσποιείται άγνοια των δυνατοτήτων της οικονομίας! Κανένας δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν εξαντλούμε κάθε δυνατό περιθώριο!

Ωστόσο, η κληρονομιά του παρελθόντος κάνει, πράγματι, δύσκολα τα πράγματα. Ένα μόνο στοιχείο να θυμίσω: Αμέσως μετά το 2000 οι τότε κυβερνήσεις ισχυρίζονταν ότι κατάρτιζαν πλεονασματικούς προϋπολογισμούς. Στον προϋπολογισμό του 2004 ισχυρίζονταν ότι το έλλειμμα ήταν στο 1,2% του Α.Ε.Π.. Η πιο ακραία εκτίμηση που έγινε τότε, ήταν πως το έλλειμμα θα ήταν διπλάσιο. Κανένας δεν μπορούσε να φανταστεί το μέγεθος της ανακρίβειας και το μέγεθος της ανευθυνότητας που κρυβόταν πίσω από τη λεγόμενη «δημοιουργική λογιστική».

Η αλήθεια σήμερα είναι μια γνωστή σε όλους. Εμείς από την αρχή επιλέξαμε το δρόμο της ευθύνης. Εφαρμόσαμε σχέδιο για την πιο ήπια και δυνατή δημοσιονομική εξυγίανση. Πετύχαμε θετικά αποτελέσματα και συνεχίζουμε σταθερά στον ίδιο δρόμο. Αυτή, άλλωστε, είναι βασική και απαραίτητη προϋπόθε-

ση για το κοινωνικό κράτος που οραματιζόμαστε. Αυτή είναι η προϋπόθεση που εξασφαλίζει την πλήρη ανταπόκριση στις δεσμεύσεις μας.

Όμως, για να φθάσουμε στο 5% του Α.Ε.Π. για την παιδεία, απαιτείται και κάτι ακόμα: Είναι ανάγκη να προχωρήσουν οι μεταρρυθμίσεις! Είναι ανάγκη να διασφαλιστεί το ότι η αύξηση της χρηματοδότησης θα οδηγήσει σε αυξημένη ποιότητα σπουδών και σε αυξημένες ευκαιρίες για τις νέες και τους νέους μας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έρχομαι τώρα στη μεταρρύθμιση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Άκουσα να υποστηρίζεται από τον κ. Αλαβάνο πως δεν πρέπει –λέει– να αφήσουμε την Κυβέρνηση να αναθεωρήσει το άρθρο 16. Άκουσα να απειλεί πως «Οι κινητοποιήσεις που αντιμετώπισε η Κυβέρνηση έως τώρα, δεν είναι τίποτα μπροστά στην κινητοποίηση των πολιτών, για να διαφυλάξουμε το δημόσιο πανεπιστήμιο». Κάπως έτσι επανήλθε και σήμερα.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διακηρύξεις του τύπου «Δεν θα αφήσουμε την πλειοψηφία να προχωρήσει», απειλές του τύπου «Αυτά που είδατε, δεν είναι τίποτα μπροστά σ' αυτά που θα ακολουθήσουν», εκφράζουν αντιδραστική, συντηρητική και αλαζονική αντίληψη!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν μπορεί κανείς να προαναγγέλλει ακραίες αντιδράσεις για επιλογές της κοινωνικής, αλλά και της πολιτικής πλειοψηφίας. Δεν μπορεί να επενδύει σε απόπειρες δημιουργίας σύγχυσης, σε απόπειρες που στόχο έχουν να συντηρούν λαθεμένες εντυπώσεις. Είναι αδιανόητο να χρησιμοποιείται η συνταγματική μεταρρύθμιση ως άλλοθι και ως πρόσχημα εναντίον της αναβάθμισης του δημόσιου πανεπιστημίου. Είναι αντιδράσεις που στόχο έχουν να ματαιώσουν τις μεταρρυθμίσεις στην ανώτατη εκπαίδευση. Αντιδράσεις στις αλλαγές για την αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου, δεν μπορεί να δικαιολογούνται με το πρόσχημα ότι κάποτε μπορεί να ιδρυθούν και μη κρατικά πανεπιστήμια.

Υποστηρίχθηκε ακόμα ότι το θέμα έχει σχέση με τα ίδια τα πανεπιστήμια, αν θα γίνουν –λέει– σαν τους τηλεοπτικούς σταθμούς ή σαν τα σούπερ μάρκετ. Οι ισχυρισμοί αυτοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παραποιούν την πραγματικότητα. Γιατί το άναρχο πεδίο στους τηλεοπτικούς σταθμούς δεν δημιουργήθηκε από την ύπαρξη, αλλά από την ανυπαρξία συνταγματικού και γενικότερα θεσμικού πλαισίου για την ίδρυση και τη λειτουργία του. Εάν, λοιπόν, πιστεύουν αυτά που λένε, οφείλουν να στηρίξουν και όχι να αντιταχθούν στην αναθεώρηση του άρθρου 16.

Προσθέτω ένα μόνο: Στόχος της μεταρρύθμισης του άρθρου 16 δεν είναι η ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης, αλλά η πρόληψη μιας ανεξέλεγκτης κατάστασης, που μπορεί να προκύψει ως αποτέλεσμα των εξελίξεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στόχος είναι η ανταπόκριση της πολιτείας στα δεδομένα και στις τάσεις που αναπτύσσονται στην Ευρώπη. Στόχος είναι να οριοθετηθούν οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη δημιουργία μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών Α.Ε.Ι.. Να μην αφήσουμε τα πράγματα να εξελιχθούν εκτός ορίων και κανόνων. Να μην αφήσουμε ανοιχτό το ενδεχόμενο να δημιουργηθεί αύριο ένα άναρχο τοπίο στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης. Είναι αδιανόητο να υποστηρίζεται η αδράνεια της πολιτείας μπροστά σε εξελίξεις που έρχονται.

Και κάτι ακόμη: Καμία από τις αλλαγές που έγιναν, καμία από τις μεταρρυθμίσεις που σχεδιάζονται για τα πανεπιστήμια, δεν συντείνει, όπως παραπλανητικά διαδίδεται, στην ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης.

Επιδιώκεται και προωθείται το ακριβώς αντίθετο: η ουσιαστική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης. Κι αυτό το αποδεικνύουμε στην πράξη.

Και εν πάση περιπτώσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μια συγκεκριμένη διαδικασία για τη συνταγματική Αναθεώρηση: δύο Βουλές. Άρα, μεσολαβεί η λαϊκή έγκριση. Ούτε αυτή θα τη λάβουμε υπόψη μας; Αυξημένη πλειοψηφία των 3/5 για τη συνταγματική Αναθεώρηση; Τα σεβόμαστε αυτά ή δεν τα σεβόμαστε; Είναι οι κανόνες της δημοκρατίας μας ή όχι;

Η πρόταση που καταθέσαμε, είναι ξεκάθαρη. Δεν αρνούμαστε, όμως, προτάσεις που αποβλέπουν στη βελτίωσή της. Εισή-

γούμαστε να υπογραμμίζεται, πριν απ' όλα, στο άρθρο 16 του Συντάγματος η σύνδεση της παιδείας, με τον ελληνικό και κατ' επέκταση με τον ευρωπαϊκό πολιτισμό. Κεντρική επιδίωξη –το έχω τονίσει και άλλη φορά– είναι η απελευθέρωση της δύναμης της παιδείας αλλά και ο έλεγχος της πολιτείας σε ό,τι αφορά την ενδεχόμενη ίδρυση και λειτουργία μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων. Προτείνουμε να υπογραμμίζεται ρητά και κατηγορηματικά ότι η παιδεία ως δημόσιο αγαθό μπορεί να παρέχεται από μη δημόσιους φορείς, μόνο κάτω από την αυστηρή εποπτεία του κράτους. Να υπογραμμίζεται ρητά και κατηγορηματικά η υποχρέωση για υψηλής ποιότητας υπηρεσίες σε όλο το φάσμα της ανώτατης εκπαίδευσης, αλλά και να ιθύνονται συγκεκριμένες προϋποθέσεις που να εγγυώνται την ορθολογική ανάπτυξη των Α.Ε.Ι.. Να προβλέπεται ακόμη ότι τα προσόντα του διδακτικού προσωπικού στα μη κρατικά ιδρύματα θα είναι αντίστοιχα μ' εκείνα των διδασκόντων στα κρατικά ιδρύματα.

Όλα αυτά δεν σημαίνουν ούτε ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης ούτε υποβάθμιση της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης. Αποβλέπουν στο ακριβώς αντίθετο. Βάζουν φραγμό στις στάσεις, που οδηγούν σ' ένα ανεξέλεγκτο *de facto* καθεστώς. Αναδεικνύουν τον καθοριστικό ρόλο της πολιτείας στο εκπαιδευτικό σύστημα, ικανοποιούν τα αιτήματα της κοινωνίας και της νέας γενιάς. Και είναι ανάγκη να το πούμε πολύ καθαρά. Η διαστρέβλωση που επιχειρείται, δεν οδηγεί στην πρόοδο. Ευνοεί τη συντήρηση και τελικά ευνοεί τους οικονομικά ισχυρούς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μένοντας στο θέμα αυτό, με κατανόηση και με συμπάθεια παρακολούθησα την προσπάθεια του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να σχοινοβατήσει πάνω στο ζήτημα και, βεβαίως, με τα περιτύλιγμα πάντα περί κακίας Δεξιάς, περί Εμφυλίου Πολέμου, περί Τουρκοκρατίας και δεν ξέρω τι άλλο.

Εδώ είναι απλά τα πράγματα: Ή στηρίζετε την Αναθεώρηση ή δεν τη στηρίζετε. Κατ' αρχήν εξέλαβα ότι, εν πάση περιπτώσει, μέσα απ' όλο αυτό το περιτύλιγμα έχετε μια θετική προσέγγιση για το ότι πρέπει να αλλάξουν αυτά. Μετά, ακούω να το γυρνάτε σ' ένα δημοψήφισμα. Λοιπόν, η δική μου άποψη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η εξής με τρεις απλές παρατηρήσεις:

Η Νέα Δημοκρατία έχει πρόγραμμα για την παιδεία. Αυτό το πρόγραμμα κρίθηκε στο μεγάλο δημοψήφισμα, στις εκλογές του 2004, όταν οι πολίτες σύγκριναν το δικό σας πρόγραμμα για την παιδεία με το δικό μας. Και αποφάσισαν ότι θέλουν τις μεταρρυθμίσεις, που εμείς τώρα κάνουμε πράξη ως Κυβέρνηση. Αν αύριο στις επόμενες εκλογές οι πολίτες αποφασίσουν διαφορετικά, ελάτε εσείς να εφαρμόσετε το δικό σας πρόγραμμα, αλλά μην ψάχνετε για υπεκφυγές.

Δεύτερη παρατήρηση. Για το άρθρο 16, είπατε ότι γνωρίζετε τις θέσεις των κομμάτων της Αριστεράς. Γνωρίζετε σίγουρα –είμαι βέβαιος– και τις απόψεις της Νέας Δημοκρατίας –και τις επανάλαβα με και σήμερα– που είναι διατυπωμένες και κατατεθειμένες στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Εκείνο που δεν γνωρίζουμε, όμως, τελικά, είναι ποιες είναι οι δικές σας απόψεις, γιατί αλλάζουν κάθε τόσο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γι' αυτό φροντίστε να τα βρείτε μεταξύ σας. Κάντε, αν θέλετε, ένα δημοψήφισμα μέσα στο Π.Α.Σ.Ο.Κ., για να καταλήξετε σε ενιαία άποψη και μην προσπαθείτε να φορτώσετε τις δικές σας ευθύνες, τη δική σας αναποφασιστικότητα σε άλλους και πάντως όχι στους πολίτες.

Τέλος, οφείλατε και οφείλετε να γνωρίζετε ότι η συνταγματική Αναθεώρηση αποφασίζεται σε μια Βουλή και ολοκληρώνεται σε μια άλλη, αφού έχουν προηγηθεί εκλογές. Ουσιαστικά, δηλαδή, έχει γίνει το μεγαλύτερο δυνατό δημοψήφισμα σε επίπεδο λαού, ο οποίος εν τέλει αποφασίζει. Πιστεύω, όμως, ότι δεν είναι άγνοια, αλλά προσπάθεια ανεπιτυχής, όπως όλοι αντιλαμβανόμαστε, να βγείτε από ένα εσωκομματικό αδιέξοδο –το οποίο δεν μας αφορά, αλλά πάντως δεν μπορεί να μετακυλιεται στις πλάτες της κοινωνίας– στο οποίο έχετε περιέλθει, ακριβώς γιατί δεν συμφωνείτε μεταξύ σας σε μια ενιαία γραμμή.

Τέλος, μια παρατήρηση. Κύριε Αλαβάνο, μας είπατε ότι ήρθατε εδώ με παλιούς λογαριασμούς. Είναι επιλογή σας. Θέλω, όμως, να ξεκαθαρίσω τη δική μας θέση. Εμείς, δεν έχουμε λογαριασμούς, σαν και αυτούς που λέτε, με καμιά πολιτική δύναμη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς έχουμε άλλη άποψη. Δεν βουτάμε στο χθες, κοιτάμε το αύριο. Δεν επιλέγουμε την άγωνα αντιπαράθεση. Επιλέγουμε τη συνεννόηση και τη σύνθεση, έχουμε κοινό μέλλον. Εργαζόμαστε για ένα καλύτερο αύριο. Αυτή είναι η προοδευτική πολιτική, η πολιτική που κοιτά και οδηγεί μπροστά, η πολιτική που αλλάζει τα πράγματα, η πολιτική που προωθεί θαρραλέες και αναγκαίες μεταρρυθμίσεις.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναγγείλω ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι έξι μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί καθηγητές από το Λύκειο Λίμνης Ευβοίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος για να δευτερολογήσει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού

Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ωραία ηλικία τα δεκαπέντε, τα δεκαέξι, τα δεκαεπτά χρόνια για κάποιον που είναι στο λύκειο, τα δεκαοκτώ, τα δεκαεννιά, τα είκοσι στο πανεπιστήμιο, αν μπορέσει να μπει, αν πήρε πάνω από τη βάση του δέκα «10» που είπε η κ. Γιαννάκου. Διαβάζει τα πιο ωραία σου βιβλία τον Τολστόι, τον Ντοστογιέφσκι, την Καρυστιάνη, τη Δούκα. Πας σ' ένα θέατρο να δεις Τσέχωφ, γνωρίζεις το άλλο φύλο.

Είναι ωραίο να είσαι δάσκαλος. Να πω κάτι που θα καταλάβετε, ίσως, εσείς καλύτερα από μένα. Τον Ιησού τον φώναζαν «Δάσκαλε». Δεν έκανε ούτε Άλγεβρα ούτε Γεωμετρία. Μάθαινε αξίες, τρόπο ζωής και ήθος.

Είναι ωραίο να είσαι γονιός. Και πιστεύω ότι όλοι θα συμφωνήσετε μαζί μου ότι σε όλη μας τη ζωή, που πολλά χρόνια τα περάσαμε στην πολιτική, το πιο σημαντικό, το πιο υπεύθυνο, το πιο δύσκολο και το πιο ωραίο πράγμα ήταν το να είμαστε γονείς. Μ' αυτήν την έννοια νομίζω ότι θα άξιζε επομένως στους νέους, στις νέες, στα παιδιά, στους δασκάλους και στις δασκάλες, σε όποια βαθμίδα και αν είναι, στους γονείς, να υπάρχει μια διαφορετική αντιμετώπιση από την πολιτεία και από την κυβερνητική εξουσία, απ' αυτή που υπάρχει σήμερα και απ' αυτή που εκφράστηκε είτε με τεχνοκρατικό τρόπο είτε με υποσχητικό τρόπο είτε στη δευτερολογία με πολεμικό τρόπο από τον Πρωθυπουργό της Ελλάδος.

Οι μαθητές και οι φοιτητές που κινητοποιούνταν χρησιμοποιούσαν τρία νούμερα: Το ένα είναι το «5», το άλλο είναι το «10» και το άλλο είναι το «16». Ήταν ένα σύνθημα που έλεγαν: «5», «10», «16».

Το «5» είναι το 5% για την εκπαίδευση. Και εσείς που χειροκροτήσατε τον κύριο Πρωθυπουργό τώρα, οι φίλοι και συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τον είχατε χειροκροτήσει, όταν έλεγε στην αρχή της ανάλυσης της Κυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία ότι θα φθάσουν στο 5%. Και κατέφυγε στις συγκρίσεις με τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Δεν είναι σύγκριση αυτή για τη χώρα μας. Δεν ενδιαφέρει τη χώρα μας εάν είστε καλύτερος ή εάν δώσατε 5 ευρώ ή 10 ευρώ ή 10.000 ευρώ παραπάνω από την κυβέρνηση του κ. Σημίτη. Αυτό που ενδιαφέρει τη χώρα μας, είναι εάν έχετε κατανοήσει ότι η μεγαλύτερη επένδυση, η πιο σημαντική αξιοποίηση του πλούτου που παράγει η χώρα είναι στην παιδεία και ως κάλυψη ενός δικαιώματος ότι θέλουμε ανθρώπους με κρίση και γνώση αλλά και ως εξοπλισμός με δυνατότητες να αντέξει στο μέλλον.

Και εδώ, κύριε Πρωθυπουργέ, σας προκάλεσα να το διαψεύσετε, έχουμε το χαμηλότερο ποσοστό μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσον αφορά την κατανομή πόρων του Ακαθάριστου

Εθνικού Προϊόντος στην εκπαίδευση. Είναι εύκολο. Λιγότερα F-16, λιγότερα προνόμια και φοροαπαλλαγές, ενίσχυση της εκπαίδευσης. Είναι εύκολο, δεν είναι δύσκολο. Και εκεί μετράνε οι μεταρρυθμίσεις και οι τομές που κάνετε.

Αυτό είναι το 5% που, κατά τη γνώμη μου, είναι το μίνιμουμ.

Το δεύτερο είναι το δέκα «10» που, μέσα από το δεύτερο απαγορευτικό όριο που έμπαινε με το δέκα «10» στις κατατακτήριες εξετάσεις, ουσιαστικά αμφισβητείται. Έχει κάνει το λύκειο, όπως είπαμε, ανύπαρκτο, έχει υποβαθμίσει όλη την εκπαίδευση, έχει οδηγήσει στα φροντιστήρια, έχει αδειάσει τις τσέπες των γονιών και εδώ θέλει μία τομή. Και είπαμε εμείς ως Συνασπισμός -έξι Βουλευτές είμαστε, θα το κάνουμε όμως- ότι μέσα στις επόμενες εβδομάδες θα καταθέσουμε σχέδιο νόμου σχετικά με την αυτονομία του λυκείου, την κατάρτιση των εισαγωγικών εξετάσεων και την ελεύθερη πρόσβαση.

Κύριε Πρωθυπουργέ, τα παιδιά των ελληνικών οικογενειών έχουν το δικαίωμα να μπουν σε καλές σχολές, καλά πανεπιστήμια από ένα κράτος που με τον προϋπολογισμό τα στηρίζει και όχι να πάνε στα κέντρα ελευθέρων σπουδών, ή να πάρουν το δρόμο για τις διάφορες χώρες της Βαλκανικής να γυρίσουν πίσω με το πτυχίο. Μπορούν να αποκτήσουν ικανότητες, μπορούν να αποκτήσουν γνώσεις, μπορούν να αποκτήσουν τους τίτλους αυτούς και επί της ουσίας που θα τα βοηθήσει. Αυτό το σύστημα είναι αποτυχημένο, είναι ένα σύστημα διακρίσεων, ένα σύστημα που διώχνει τα παιδιά. Διαβάσατε τις σημερινές εφημερίδες. Για κάθε σχολείο που κλείνει, για κάθε εκατοντάδα και χιλιάδα μαθητών που μένει έξω από την εκπαιδευτική διαδικασία, να σκεφτόμαστε να ανοίξουμε μονάδες του Ο.ΚΑ.ΝΑ.. Σήμερα δόθηκαν τα στοιχεία για όλη την Ευρώπη. Η Ελλάδα έχει ένα ποσοστό υπερδιπλάσιο από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε αιφνίδιους θανάτους νέων ανθρώπων από τη χρήση ουσιών. Δείτε τα αυτά και μην κάθεστε στους στενούς ορίζοντες και στις ιδεοληψίες της πολιτικής σας.

Και μετά είναι το άρθρο 16, κύριε Πρωθυπουργέ. Δεν είναι τυχαίο κατά τη γνώμη μου που υπήρξε όλη αυτή η κινητοποίηση, είναι μία φωνή της ιστορίας και θα υπάρξει. Και αν είπα ότι δεν πρέπει να περάσει, μπορώ να σας πω ότι πιστεύω πως δεν θα περάσει η αναθεώρηση του άρθρου 16, γιατί οι φοιτητές και οι φοιτήτριες, οι μαθητές και οι μαθήτριες της Ελλάδας υπερασπίζονται όχι μόνο τον ελληνικό πολιτισμό, υπερασπίζονται τον ευρωπαϊκό πολιτισμό από ένα μοντέλο το οποίο πάει να περάσει και το οποίο εμπορευματοποιεί και αυτά που δεν εμπορευματοποιήθηκαν ακόμη. Και αυτό που δεν εμπορευματοποιήθηκε πλήρως ακόμη -διότι έχουμε αυτές τις διαδικασίες με τις διάφορες ιδιωτικές σχολές που προχωρούν κ.λπ.- είναι η ανώτατη εκπαίδευση, είναι η ζωή της ελευθερίας και η ζωή υπεράσπισης του δημόσιου χώρου. Και όλα αυτά τα επιχειρήματα που λέτε για την αναθεώρηση του άρθρου 16, να προσαρμοστούμε στην ευρωπαϊκή νομοθεσία, μη τα λέτε σε μένα, γιατί επί είκοσι τρία χρόνια ήμουν Ευρωβουλευτής. Δεν μας υποχρεώνει καμία ευρωπαϊκή νομοθεσία. Η λειτουργία εκπαιδευτικών ιδρυμάτων μέσα σε μία χώρα ανήκει στην αρμοδιότητα της χώρας αυτής. Είναι στοιχείο της εθνικής πολιτικής και όχι της ευρωπαϊκής πολιτικής. Με βάση την επικουρικότητα η κ. Γιαννάκου πιστεύω να μπορεί να σας τα εξηγήσει αυτά. Άλλο είναι η αναγνώριση των πτυχίων. Αυτά τα πτυχία μπορεί να μην προέρχονται τουλάχιστον από την Ελλάδα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εάν δεν αναγνωρίζονται τα πτυχία;
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Για το εξωτερικό μίλησα. Στην Ελλάδα εάν λειτουργεί το «ΕΚ ΑΚΜΗ», για παράδειγμα,...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Λειτουργεί.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): ...λειτουργεί γιατί του έχετε δώσει άδεια ως Κυβέρνηση. Αν του αφαιρέσετε την άδεια, το «Ι.Ε.Κ. ΑΚΜΗ» δεν θα λειτουργεί και δεν μπορεί να βάλει κανένα θέμα με βάση το Ευρωπαϊκό Δίκαιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Από το Υπουργείο Εμπορίου έχει την άδεια.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Και αναφέρω αυτό το Ι.Ε.Κ., ξέρετε γιατί; Διότι μοιράζει στα παιδιά τα οποία έμειναν έξω από τα

πανεπιστήμια, στους γονείς που έχουν ένα άγχος και μία αγωνία τι θα γίνουν, τα διαφημιστικά του για την Ακαδημία Τεχνών. Ακαδημία Τεχνών είχε ανακοινώσει ο κύριος Πρωθυπουργός όταν ανελάμβανε τη διακυβέρνηση της χώρας. Ακαδημία Τεχνών δεν έγινε, δεν υπήρξε. Ακαδημία Τεχνών πλασάρει ένας ιδιωτικός όμιλος Ι.Ε.Κ. και βέβαια άντε ο άλλος να διακρίνει τι είναι δημόσιο, τι είναι ιδιωτικό, τι είναι πραγματικό, τι δεν είναι πραγματικό. Και την ευρωπαϊκή νομοθεσία, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν μπορείτε να την ξεχνάτε για τους συμβασιούχους και να τη θυμάστε εκεί που σας συμφέρει και να την αλλάζετε κιόλας. Αυτό για το θέμα του άρθρου 16.

Η αλλαγή στο άρθρο 16 -και όποιος θέλει να κοροϊδεύεται, αν κοροϊδεύεται, αλλά δεν μπορούν να κοροϊδεύουν οι φοιτητές και οι φοιτήτριες και οι δάσκαλοι και οι δασκάλες- γίνεται για ένα λόγο: να επιτραπούν τα πανεπιστήμια, τα οποία ανήκουν στην ιδιωτική σφαίρα. Και είπα ούτε μη κρατικά ούτε μη κερδοσκοπικά, είναι ιδιωτική η πρωτοβουλία μέσα στον ιερό χώρο των πανεπιστημίων.

Και δεν είναι τυχαίο. Δεν είναι φιλοπολεμικό αποκρουσάλλω-μα αυτό το πράγμα. Φυσικά όλα τα άρθρα του Συντάγματος εκφράζουν απόψεις, αποχρώσεις και θέσεις πρώτα απ' όλα της πλειοψηφίας που τα ψήφισε και ήταν μια πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας το 1974, αλλά αυτό το άρθρο έγινε μετά την πτώση της δικτατορίας και είχε δοθεί μάχη στη δικτατορία για τις σπουδές, για την ελευθερία των σπουδών, για το άσυλο, για τη δημοκρατία σε ολόκληρη τη χώρα μας.

Με αυτήν την άποψη θέλω να πω ότι μου έκανε εντύπωση η τοποθέτηση η οποία έγινε από τον Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τον επικεφαλής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν μπορεί αυτό που υπερασπίζονται σήμερα με όλη τους την ψυχή, με όλες τους τις αξίες, με όλη τους την αγνότητα παιδιά δεκαεπτά, δεκαοκτώ, είκοσι, είκοσι πέντε ετών, μαζί με τους δασκάλους τους, μαζί με τους πανεπιστημιακούς κ.λπ., να το αποδίδουμε σε ένα εμφυλιοπολεμικό κατάλοιπο. Αυτό θυμίζει την ίδια λογική που λέει η Νέα Δημοκρατία, την είπε και η κ. Γιαννάκου, την είπε και ο Πρωθυπουργός, κοιτάζε να δείτε, οι μεταρρυθμίσεις σημαίνουν αναταραχή. Φυσικά σημαίνουν αναταραχή. Οι μεταρρυθμίσεις περνούν με τη συμμετοχή του λαού ενάντια στις δυνάμεις καταστολής του καθεστώτος το οποίο δεν θέλει να αλλάξει ή θέλει να αλλάξει τα πράγματα προς το χειρότερο. Έτσι έχουν ξεπηδήσει όλες οι μεγάλες στιγμές του φοιτητικού κινήματος, οι παρεμβάσεις των φοιτητών στην Ελλάδα, στη Χιλή, στη Γερμανία, στη Γαλλία κ.λπ.. Εσείς ενάντια σ' αυτήν τη μεγάλη δύναμη των μεταρρυθμίσεων στο πανεπιστήμιο, που είναι τα όνειρα και οι προσδοκίες των φοιτητών, ερχόσαστε με τις σιδερογροθιές, με τους τύπους με τα πολιτικά με τις συλλήψεις μαθητών, με όλα αυτά τα μέσα. Εάν η μεταρρύθμιση που είχε γίνει πριν από το 1967 επί κυβέρνησης του Γεωργίου Παπανδρέου ονομαζόταν μεταρρύθμιση Παπανούτσου, η δική σας η μεταρρύθμιση -το σχέδιο, η απόπειρα- δεν θα ονομασθεί ούτε μεταρρύθμιση Καραμανλή ούτε μεταρρύθμιση Γιαννάκου, αλλά αυτή είναι μεταρρύθμιση Πολύδωρα.

Κυρία Γιαννάκου, πάτε με τα Ε.Κ.Α.Μ. ενάντια στους φοιτητές; Αυτήν τη μεταρρύθμιση θέλετε; Με αυτόν τον κόσμο θα προχωρήσετε; Δεν θα περάσουμε με αυτά!

Εγώ καλώ για μία ακόμα φορά, το επαναλαμβάνω...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Καθίστε τώρα, κύριε Φωτιάδη. Εσείς είστε

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε!

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ανακαλέστε!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Δεν θέλω να θίξω κανένα συνάδελφο και το ξέρει αυτό και ο κ. Φωτιάδης πολύ καλά, αλλά παρεμβαίνουμε πολιτικά και με το χειροκρότημά μας. Και το είπα από την αρχή. Όταν χειροκροτούμε τον Πρωθυπουργό, ό,τι κι αν πει, είτε πει 5% για την παιδεία είτε πει 2%, είναι το

ίδιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, ελάτε στο θέμα για να ολοκληρώσουμε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Για να κλείσω, όπως βλέπετε, αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχει μια σύγκρουση ανάμεσα στο Συνασπισμό της Ριζοσπαστικής Αριστεράς και της Νέας Δημοκρατίας. Και έρχεται και μέσα στη Βουλή αυτή. Και θα είναι σύγκρουση σκληρή, διότι εμείς θα προσπαθήσουμε να ενισχύσουμε με κάθε τρόπο τους αγώνες για το δημόσιο πανεπιστήμιο.

Καταλήγοντας θέλω να πω, ότι πιστεύω πως είναι και άλλες δυνάμεις και ότι σ' αυτό ακριβώς το ζήτημα όπου αμφισβητείται με τέτοιο τρόπο σ' ένα τόσο μεγάλο θέμα, σ' ένα θέμα που έχει σχέση με τον ίδιο το χώρο της εκπαίδευσης και το δημόσιο πανεπιστήμιο και τη γνώση και την ελευθερία της γνώσης και την αποφυγή από την κερδοσκοπία, είναι πολύ άστοχη η επιλογή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ουσιαστικά να συνταχθεί με τη Νέα Δημοκρατία, να μας εμφανίζει επιχειρήματα τα οποία μόνον η Νέα Δημοκρατία τα χρειάζεται και να μην είναι παρούσα στη μεγάλη μάχη και στο μεγάλο μέτωπο που είναι κεντρικό για τις πολιτικές εξελίξεις, δηλαδή, στο δημόσιο πανεπιστήμιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπανδρέου για να δευτερολογήσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έκανα μία πρόταση. Ήταν μία ξεκάθαρη πρόταση. Να τεθεί το σύνολο των βασικών μεταρρυθμίσεων για μία παιδεία ανοικτών οριζώντων, στην κρίση του ελληνικού λαού και μάλιστα με δημοψήφισμα. Θα τεθεί στην κρίση του ελληνικού λαού, ώστε να μπορεί να ξέρει ποιες είναι οι αλλαγές, αλλά και πώς θα εφαρμοστεί με τον εκτελεστικό νόμο και το θέμα του άρθρου 16. Έχει πολύ μεγάλη σημασία το πώς θα εφαρμοστεί ο εκτελεστικός νόμος στο άρθρο 16. Έτσι, θα υπάρχει εγγύηση ότι θα είναι ένα δίκαιο σύστημα. Έτσι, θα υπάρχει εγγύηση ότι μπορούμε να προχωρήσουμε μπροστά, να σπάσουμε αδιέξοδα και να διαμορφώσουμε μία πολιτική παιδείας διαχρονική, που δεν θα αλλάζει από τη μία μέρα στην άλλη λόγω αλλαγής κυβερνήσεων ή ακόμα και Υπουργών. Βασικά στοιχεία, τα οποία θα δεσμεύσουν τη χώρα μας μέχρι το 2021, που είναι και τα διακόσια χρόνια της ανεξαρτησίας του ελληνικού κράτους.

Ο κ. Καραμανλής φοβήθηκε το δημοψήφισμα. Εσείς είστε, κύριε Καραμανλή, που υπεκφεύγετε, όχι εμείς. Άλλο είναι το δημοψήφισμα, άλλο είναι οι γενικές εκλογές. Στις εκλογές, όπως καταλαβαίνετε, τίθενται πολλά και διάφορα θέματα για τα οποία αποφασίζει ο ελληνικός λαός. Εδώ, εγώ ζητώ να μιλήσουμε και να δεσμευτούμε για το θέμα της παιδείας, συγκεκριμένα. Δεν μπορεί να είναι δημοψήφισμα οι γενικές εκλογές. Σας δίδω μία ιστορική ευκαιρία, την οποία εσείς ουσιαστικά αρνείστε. Αρνείστε προφανώς, διότι εμείς θέλουμε να κάνουμε μία νέα αρχή στη χώρα και μία ουσιαστική μεταρρύθμιση, που ούτε θελήσατε, ούτε τολμήσατε να κάνετε, κύριε Καραμανλή. Την ελληνική κοινή γνώμη δεν τη «φορτώνουμε». Της δίνουμε δικαίωμα. Και η δημοκρατία για μας δεν είναι βάρος. Η δημοκρατία για μας, είναι δικαίωμα του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Εμείς ξέρουμε τι σημαίνει διάλογος, ξέρουμε τι σημαίνει συναίνεση, συνεννόηση, διαβούλευση και ξέρουμε πώς να διαμορφώσουμε ευρύτερες κοινωνικές συναίνεσεις για να προχωρά μπροστά ο τόπος. Και το κάναμε και επί Ανδρέα Παπανδρέου και επί Κώστα Σημίτη. Καταφέραμε να διαμορφώσουμε μεγάλες εθνικές συναίνεσεις για μεγάλα θέματα στη χώρα μας, από την εξωτερική πολιτική, μέχρι την κοινωνική πολιτική.

Είστε εσείς που δεν μπορείτε. Είστε εσείς όπου παντού ανοίγουν μέτωπα, από τα λιμάνια μέχρι τους εκπαιδευτικούς, από τα νοσοκομεία μέχρι τους συμβασιούχους. Εμείς, ως νέα κυβέρνηση, θα θέσουμε τις αλλαγές στην κρίση του ελληνικού λαού.

Σ' ό,τι αφορά το διάλογο, δεν υπήρξε κανένας ουσιαστικός

διάλογος. Εσείς δημιουργήσατε την πόλωση, εσείς δημιουργήσατε την ένταση, εσείς δημιουργήσατε τις διαιρέσεις μέσα στον ελληνικό λαό, εσείς προωθήσατε αυταρχικά μέτρα, που κάθε άλλο παρά σεβάστηκαν τη βασική έννοια του διαλόγου.

Το πρώτο σας νομοσχέδιο για την εκπαίδευση ξέρετε ποιο ήταν; Να αλλάξετε όλους τους διευθυντές στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, για να βάλλετε κομματικούς εγκάθετους. Αυτή είναι η λογική του διαλόγου; Αυτή είναι η λογική του σεβασμού; Αυτή είναι η λογική της αξιοκρατίας; Με ποιους κανόνες θα κάνουμε διάλογο; Με ποιες αξίες;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Εσείς θέλετε «και το σκύλο χορτάτο και την πίτα ολάκερη». Αλλά θα τα χάσετε και τα δυο στις επόμενες εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Σε ό,τι αφορά στη μηδενική βάση, δεν το είπα εγώ, αλλά, κατά τα δικά σας λόγια, ο «λαϊκιστής» κ. Μπαμπινιώτης, που βεβαίως όπως ξέρετε δεν ανήκει στην παράταξή μας, τουλάχιστον μέχρι τώρα. Γιατί μηδενική βάση; Διότι είναι λαθεμένη η βάση του προσχεδίου που εσείς έχετε προτείνει. Δεν είναι τα επί μέρους άρθρα το πρόβλημα. Είναι η όλη φιλοσοφία του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και σε ό,τι αφορά στο τι θέλετε να κάνετε με τη δημόσια παιδεία και τι θέλετε να κάνετε με την ιδιωτική παιδεία ή τα μη κρατικά, το έχετε αποδείξει. Δεν αρκούν πια οι προγραμματικές δηλώσεις και οι διακηρύξεις, κύριε Καραμανλή. Δεν αρκεί να επικαλείσθε το παρελθόν. Έχετε παρόν. Μέλλον μπορεί να μην έχετε, αλλά παρόν σίγουρα έχετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και τι απέδωσε η πολιτική σας; Στο δημόσιο τομέα έλεγχος ασφυκτικός, συγκεντρωτικός. Και το προσχέδιο; Ακόμη μεγαλύτερος έλεγχος. Ακόμη πιο ασφυκτικός έλεγχος. Και υποχρηματοδότηση μαζί. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Απαξίωση του δημόσιου συστήματος. Αδυναμία να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις. Αδυναμία να εξελιχθεί.

Προχθές ήμουν σ' ένα δημοτικό σχολείο στο Πέραμα. Σταμάτησαν τα ολοήμερα σχολεία. Διαμαρτυρίες από τους γονείς. Η διευθύντρια –τριάντα δύο χρόνια στην εκπαίδευση– μου λέει «είναι η χειρότερη χρονιά οικονομικώς για το σχολείο στα τριάντα δύο μου χρόνια». Δεν έχουν βρεθεί τα λεφτά για τη θέρμανση. Δεν έχουν τους απαραίτητους δασκάλους κ.ο.κ.. Πάτε στην περιοχή σας. Πάτε να δείτε τα σχολεία. Πάτε να δείτε ότι έχετε καταργήσει το ολοήμερο σχολείο, το οποίο ήταν ουσιαστικό βοήθημα για την ελληνική οικογένεια και το παιδί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Από την άλλη, απελευθέρωση και ασυδοσία στον ιδιωτικό τομέα. Έτσι θέλετε να εφαρμόσετε εσείς το άρθρο 16.

Σε ό,τι αφορά δε τον λαϊκισμό, φοβάμαι, κύριε Καραμανλή, ότι εδώ αποδεικνύετε τη δημαγωγική ευκολία να λέτε άλλα και να κάνετε άλλα. Να λέτε άλλα χθες και να κάνετε άλλα σήμερα. Με τον ίδιο στόμφο και με τον ίδιο δημαγωγικό τρόπο. Μιλάτε για τα προβλήματα του ελληνικού κράτους. Εσείς τι είπατε στους διακόσιους πενήντα χιλιάδες συμβασιούχους προεκλογικά και μετά κρυφτήκατε πίσω από τη δικαιοσύνη, όταν ο νομικός σύμβουλος του κράτους ήταν ο ίδιος που ζήτησε να απορριφθεί η αίτηση θεραπείας από τους συμβασιούχους για το θέμα αυτό; Ενώ παράλληλα, μιλώντας για τις αδυναμίες του ελληνικού κράτους, εσείς έχετε προχωρήσει στα δυόμισι χρόνια σε εκατόν είκοσι έξι χιλιάδες νέες εγκρίσεις συμβασιούχων, με μεγάλο αριθμό εγκρίσεων τις τελευταίες εβδομάδες προ των δημοτικών εκλογών.

Όσο για το «για όλα φταίει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.», εσείς είστε πια κοντά τρία χρόνια, κύριε Καραμανλή, στην Κυβέρνηση. Δείτε σε ποιονόηποτε τομέα θέλετε. Έχει πάει πίσω η χώρα. Έχετε αποτύχει οικτρά. Και γι' αυτό δεν φταίει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Φταίει ο Πρωθυπουργός, ο κ. Καραμανλής.

Και αν μιλάτε για την «απογραφή», εσείς δεν κάνατε τη μεγαλύτερη αλχημεία να αλλάξετε από τη μια μέρα στην άλλη τον τρόπο υπολογισμού των αμυντικών δαπανών και τώρα ξαναλάζετε τον τρόπο υπολογισμού των αμυντικών δαπανών; Με αποτέλεσμα να διασυνθεί η εικόνα της χώρας μας, όχι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., και να μπει σε μια κρίση η οικονομία μας. Αλλά ουσιαστικά, θέλατε να αξιοποιήσετε αυτή τη λογική της «απο-

γραφής», για να στερήσετε εισοδήματα από ανθρώπους που τα έχουν ανάγκη και να δώσετε σε εκείνους που δεν τα έχουν ανάγκη, στους ισχυρότερους.

Εγώ πηγαίνω στα σχολεία. Και ξέρετε πόσα λίγα παίρνει ο εκπαιδευτικός. Μπορείτε, όμως, να προσλάβετε αγροφύλακες και να δίνετε φοροαπαλλαγές στους δυνατότερους!

Αγαπητοί συνάδελφοι, έκανα την πρότασή μου. Εμείς θέλουμε μία δίκαιη κοινωνία, που θα επικρατεί ο νόμος του δικαίου, μία κοινωνία προοδευτική, με αναπτυξιακό προσανατολισμό, εξωστρεφή, αποκεντρωμένη, με υπηρεσίες κοντά στον πολίτη. Θέλουμε μία κοινωνία με πολίτες δυνατούς. Θέλουμε τη νέα γενιά και πάλι κοντά μας.

Κι αν θέλουμε το διάλογο κι αν θέτουμε εμείς το θέμα του δημοψηφίσματος, είναι διότι εμείς έχουμε εμπιστοσύνη στον ελληνικό λαό και πάνω απ' όλα εμπιστοσύνη στην έννοια του δικαιώματός του, να αποφασίζει δημοκρατικά και να διαμορφώνει ένα μέλλον μαζί μας.

Γι' αυτό θα παλέψουμε, για το διάλογο. Και θα είμαστε στην επόμενη κυβέρνηση, για να δημιουργήσουμε μία ουσιαστική εμπέδωση της δημοκρατίας και μία μεγάλη αλλαγή στην παιδεία. Θα είναι το διακύβευμα στις επόμενες εκλογές, εάν θέλει ο ελληνικός λαός έναν άλλο δρόμο –σας δοκίμασε– για μία δίκαιη κοινωνία. Και νομίζω ότι ξέρετε, πως η απάντηση θα είναι ο ελληνικός λαός να αποφασίσει για μία δίκαιη κοινωνία.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κύριε Πρωθυπουργέ, θέλω να σας κάνω μία ερώτηση. Πείτε τη ρητορική, γιατί θα απαντήσω κιόλας.

Έχουμε δικαίωμα –ας μιλήσω για το Κ.Κ.Ε., γιατί δεν εκπροσωπώ τα άλλα κόμματα, ένα κόμμα της Αντιπολίτευσης με ένα μικρό έως τώρα ποσοστό– να παλεύουμε από την άλλη μέρα –μία μέρα μετά τις εκλογές και ως τις επόμενες– να πείσουμε αυτούς που ψήφισαν εσάς, αυτούς που ψήφισαν το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι έκαναν λάθος και ότι εν πάση περιπτώσει, ανεξάρτητα αν το θεωρούν λάθος, ανεξάρτητα αν έχουν ριζικά διαφοροποιηθεί από τα κόμματα που ψήφισαν, να τους ζητήσουμε να παλέψουν εναντίον του άρθρου 16, εναντίον της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, όπως το λέτε εσείς; Και είναι μεταρρύθμιση, απλώς είναι αντιδραστική.

Λέτε κάθε φορά στη δευτερολογία σας: «Είμαστε Κυβέρνηση. Έχουμε πρόγραμμα. Μας ψήφισε ο ελληνικός λαός». Βεβαίως το αναγνωρίζουμε. Κι εμείς, όμως, έχουμε κάθε δικαίωμα, με τη μέθοδο βεβαίως της πειθούς –δεν έχουμε άλλα μέσα– να καλέσουμε τον ελληνικό λαό ή ένα μέρος του, να αλλάξει γνώμη και να μη δεσμευτεί από την ψήφο.

Λίγο – πολύ, δηλαδή, θεωρείτε κάτι εξωπραγματικό, κάτι ανορθολογικό το να παλεύεις σε μία κυβέρνηση που έχει την πλειοψηφία ή σε μία αξιωματική αντιπολίτευση που και αυτή έχει μεγάλο ποσοστό.

Έχετε κάθε δικαίωμα –θα σας το πω καθαρά– να φέρετε και νόμο –και να σας πω;– και να μην κάνετε και μακρύ διάλογο. Έχετε το δικαίωμα. Εμείς δεν σας έχουμε κατηγορήσει. Εμείς δεν πήραμε μέρος στο διάλογο. Δεν κάναμε «κόνεζες». Εμείς δεν σας κατηγορήσαμε για έλλειψη διαλόγου ούτε ότι είστε κλεισμένοι στο Μαξίμου και δεν δίνετε σημασία ούτε γιατί κάθε μέρα δεν ανοίγετε τις πόρτες να μπουν οι αντιπροσωπείες και να συζητάτε. Εμείς σας κατηγορούμε για μία πολιτική, με την οποία δεν συμφωνούμε. Βεβαίως δεν μιλάμε ως εκπρόσωποι του λαού, ως αντιπρόσωποι του λαού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Σεβαστό είναι αυτό που λέτε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Δεν εκπροσωπούμε όλο το λαό. Θεωρούμε, όμως, ότι αυτά που λέμε, συμφέρουν την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Αυτό να το ξεκαθαρίσουμε. Δεν είναι επιχείρημα για εμάς αυτό που μας

λέτε και έχουμε κάθε δικαίωμα να συμβάλλουμε στην αλλαγή των συσχετισμών.

Αυτό να το ξεκαθαρίσουμε, γιατί έτσι είναι τα πράγματα.

Με την ευκαιρία θα σας πω ότι για πολύ μεγάλο διάστημα –ομολογώ ότι το τελευταίο διάστημα δεν το είχα κάνει, γιατί δεν είχα καιρό– και προσωπικά, πέρα από τη δουλειά που κάνουν τα επιτελεία του κόμματος, μελέτησα στο site του Υπουργείου όλες τις απόψεις που κατατέθηκαν για το θέμα της παιδείας στα πλαίσια αυτού του διαλόγου. Θα πρέπει να σας πω ότι τρόμαξα με μια σειρά –βεβαία ατομικές απόψεις κατατέθηκαν εκεί από απόψεις που κατατέθηκαν. Θα πω καθαρά ότι πρόκειται για απόψεις βαθιά αντιδραστικές. Βεβαίως επίσημα δεν φαίνονται στα κείμενα ή στα νομοσχέδια ή στα επίσημα πλαίσια διαλόγου της Κυβέρνησης. Κατατέθηκαν απόψεις και από καθηγητές της μέσης εκπαίδευσης και από πανεπιστημιακούς. Γι' αυτό εμείς δεν μιλάμε για το σύνολο. Λέμε αντικειμενικά τι συμφέρει την πλειοψηφία, αλλά δεν έχει και όλη η πλειοψηφία σωστές απόψεις. Ούτε, όμως, επειδή ένα μέρος των καθηγητών έχει λαθεμένες απόψεις θα τους εκδικηθούμε, μη υποστηρίζοντας τα αιτήματα που αντικειμενικά σήμερα είναι ώριμα.

Θα σας αναφέρω μία άποψη, σύμφωνα με την οποία τα παιδιά που ανήκουν στα κατώτερα λαϊκά στρώματα δεν έχουν ενδιαφέρον να μάθουν. Αυτό κατά κόρον επρόκειτο από επιστήμονες. Σας λέω ότι δεν είναι ανάγκη να είναι κανείς ούτε μαρξιστής ούτε κομμουνιστής –έλεος!– για να δει ότι σήμερα η μεγάλη πλειοψηφία των παιδιών, με εξαίρεση παιδιά που έχουν κάποια προβλήματα από την γέννησή τους ή στα πρώτα χρόνια τους, είναι πανέξυπνα παιδιά. Είναι φυσικό, έτσι είναι. Όλα μπορούν να μάθουν. Ειπώθηκαν τέτοια πράγματα και μάλιστα από εκλεγμένους. Δεν ξέρω, όταν ζητούσαν την ψήφο –μιλάω για συνδικαλιστικά όργανα– των μελών των σωματείων, εάν έλεγαν αυτές τις απόψεις και αν οι άλλοι τους ψήφισαν συνειδητά ή τους ψήφισαν μόνο με βάση κάποια τρέχοντα αιτήματα. Ναι, εγώ θα σας το πω καθαρά και το ομολογώ, υπάρχει και μέρος ανθρώπων που και εγώ μπορώ να τους κατατάξω και να αυτοκαταταχθούν στον προοδευτικό ριζοσπαστικό χώρο –δεν βάζω κομματικές ταμπέλες– που στα συγκεκριμένα θέματα μπορεί να έχουν αντιδραστικές απόψεις.

Επομένως εμείς είμαστε εν γνώσει τέτοιων απόψεων και είμαστε εν γνώσει ότι υπάρχουν και αντιστάσεις, που θα τις πω συντεχνιακές, που δεν θέλουν τίποτε να αλλάξει, γιατί υπάρχουν ιδιαίτερα συμφέροντα. Αλλά εσείς αυτά τα χρησιμοποιείτε για να φέρετε συντηρητικά και αντιδραστικά μέτρα. Εμείς αυτά τα πολεμάμε μέσα στο κίνημα, εάν πρόκειται για ανθρώπους που είναι μέσα στο κίνημα και εν πάση περιπτώσει προσπαθούμε αυτές οι απόψεις να ξεσκεπαστούν ως τέτοιες και να μην παρασύρουν περισσότερο κόσμο.

Επομένως η αντίθεσή μας είναι καθαρά πολιτική. Εμείς θα παλέψουμε όσο μπορούμε και μέσα και έξω από τη Βουλή να μην περάσουν κάποια μέτρα. Είναι κι αυτά μέσα στους κανόνες της δημοκρατίας. Δεν θέλουμε να μας απαντάτε κάθε φορά: «Είμαστε πλειοψηφία, μας ψήφισε ο κόσμος». Το ξέρουμε. Εμείς παλεύουμε και γι' αυτόν τον κόσμο που σας ψήφισε και θεωρούμε –εμείς είμαστε βέβαιοι ότι αυτό που λέμε είναι σωστό, αλλά εν πάση περιπτώσει– να το εκφράσω έτσι– ότι κατά τη γνώμη μας λέμε σωστά πράγματα.

Ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έβαλε το ζήτημα του δημοψηφίσματος. Εγώ σκοπίμως δεν τοποθετήθηκα, γιατί κατ' αρχάς δεν είπα και κάτι συγκεκριμένο. Εάν θέλετε, δεν βιαζόμαστε να τοποθετηθούμε. Τα κανάλια λένε: «Δεν τοποθετήθηκες». Δεν βιαζόμαστε. Δεν διαμορφώνουμε τις θέσεις μας με βάση τα μέσα ενημέρωσης, κανένα μέσο ενημέρωσης. Το διευκρινίζετε καλύτερα τώρα. Κατ' αρχάς, εμείς γενικά δεν είμαστε εναντίον των δημοψηφισμάτων και το ξέρετε. Αν θέλετε και για εμάς που είμαστε κόμμα της Αντιπολίτευσης, είναι μία ευκαιρία να ανοίξουμε μία συζήτηση με τον κόσμο. Να σας πω και κάτι: Τον εμπιστευόμαστε. Και εάν δεν μπορούμε να πείσουμε τους περισσότερους, θα είναι μία θαυμάσια ευκαιρία μέσα από ένα δημοψήφισμα να έρθουμε σε επικοινωνία με περισσότερους εργαζόμενους. Δεν φοβόμαστε.

Για να δούμε τώρα τι εννοείτε, όταν λέτε να μπει σε δημοψήφισμα. Να ψηφίσει ο κόσμος ανάμεσα στην πρόταση του

ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στην πρόταση της Νέας Δημοκρατίας; Αυτό δεν είναι δημοψήφισμα. Και επομένως υπάρχει το θέμα του ερωτήματος του δημοψηφίσματος, γιατί...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΟΣ: Μα, δεν ξέρουμε...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Αφήστε, παίρνω αυτήν την πλευρά.

Να βάλουμε την πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας; Είπατε, για παράδειγμα, «Θα ζητήσω από τους Βουλευτές να ψηφίσουν την πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το άρθρο 16».

Τώρα μην κοροϊδεύομαστε. Μιλάμε για μη κρατικά ή ιδιωτικά πανεπιστήμια ή δεν μιλάμε; Τώρα θα πάμε να βρούμε την άποψη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή της Νέας Δημοκρατίας για να ξεφύγουμε, αφού το κεντρικό ζήτημα είναι εάν πέρα από τα δημόσια πανεπιστήμια θα υπάρχουν και μη δημόσια.

Εμείς λέμε ότι για μας το δημοψήφισμα είναι ευκαιρία, γιατί κινείται και περισσότερος κόσμος, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα. Πάντως δεν μπορούμε να κοροϊδεύουμε τον κόσμο. Θα βάλουμε μέσα στο δημοψήφισμα ένα βασικό θέμα που έχει να κάνει με τα προγράμματα διδασκαλίας, όπως την ολιστική προσέγγιση των θεμάτων, για να ξέρει τι θα ψηφίσει ο κόσμος; Έχει σημασία γιατί μιλάμε για εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Εδώ δεν είναι, εάν είσαι υπέρ του συναινετικού ή μη συναινετικού διαζυγίου ή υπέρ της άμβλωσης. Εδώ είναι μία ολόκληρη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Θα τα βάλουμε, λοιπόν, αυτά;

Επομένως δεν έχω πρόβλημα να σας πω ότι είναι πολύ ωραίο το δημοψήφισμα ή να πω ότι είναι και παγίδα. Όμως, αυτή είναι η ουσία; Στο δημοψήφισμα τι θα βάλουμε για να ξέρω; Πάντως δημοψήφισμα που να λέμε ψηφίζουμε την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας ή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όχι. Δεν είναι δημοψήφισμα. Αυτό είναι να λύσουμε προβλήματα που πιθανόν μεταφέροντας την ευθύνη στον κόσμο και να του πούμε ψήφισες.

Και ένα τελευταίο. Συνειδητά δεν μίλησα στο θέμα που βάλανε για τον εμφύλιο κ.λπ., όταν τοποθετηθήκατε. Είναι κακό να θέλεις να έχεις πλήρη γνώμη για να απαντήσεις; Εδώ δεν κάνω προσωπική πολιτική, μιλάω εκ μέρους ενός κόμματος και προτιμώ να μην πάρω θέση σε κάτι, εάν θεωρήσω τον εαυτόν μου ότι δεν είναι έτοιμος να απαντήσει. Δεν μπορώ να εκθέτω το κόμμα μου. Ρώτησα και τους Βουλευτές, τι καταλάβατε απ' αυτό που είπε ο κ. Παπανδρέου ότι το δημόσιο λέει πανεπιστήμιο είναι προϊόν του εμφυλίου πολέμου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν είπε αυτό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κατ' αρχάς όταν κάποιος λέει κάτι και πρέπει να γίνει διαβούλευση για να εξηγήσουμε τι είπε κάποιο πρόβλημα υπάρχει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κάνετε πως δεν καταλάβατε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Εγώ ρώτησα και τους Βουλευτές.

Μου έκαναν κριτική, γιατί δεν τοποθετήθηκα. Τους είπα δεν κατάλαβα τι είπατε. Να το πω αλλιώς. Ας αφήσουμε την ιστορία. Αυτό δεν ξέρω είχε τρομοκρατικό χαρακτήρα; Πάντως ούτε η Νέα Δημοκρατία μπορεί να εξασφαλίσει κοινωνική συναίνεση όσους διαλόγους και να κάνει ούτε εσείς. Γιατί κοινωνική συναίνεση σημαίνει κατάργηση υπαρκτών αντιπαράθετων συμπεριφορών.

Εγώ σας λέω ότι και η Νέα Δημοκρατία και εσείς ως κυβέρνηση επιδιώκατε την κοινωνική συναίνεση. Ίσως ένα κόμμα να έχει τρελαθεί και να δημιουργεί καταστάσεις. Προσωρινά μπορείτε να ξεγελάσετε και να υπάρχουν μικρότερες αντιπαραθέσεις. Πάντως θα το πω καθαρά πως η Νέα Δημοκρατία είναι ζήτημα τι πολιτική έχει και είναι η συγκεκριμένη πολιτική που την οδηγεί και στον αυταρχισμό, χώρια το γενικό κλίμα το παγκόσμιο που υπάρχει. Αλλά και εσείς, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που είχατε την κοινωνική συναίνεση κάνατε πράξη νομοθετικού περιεχομένου για να κάθονται οι μαθητές στο σκαμνί με το νόμο Αρσένη και δεν την καταργήσατε. Στα σχολεία έλεγαν ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε τα δικαστήρια και η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να πείσει κάποιο τμήμα των γονιών. Με λίγα λόγια γέλαγαν μ' αυτό.

Μετά είχαμε τα αγροτοδικεία, το χτύπημα των αγροτικών κινητοποιήσεων και μαζικές δίκες, ξεφούσκωμα των λάστιχων κ.λπ.. Υπήρχαν αυτά. Εννιά φορές επιστρατεύθηκαν οι ναυτεργάτες. Επομένως κοινωνική συναίνεση δεν μπορεί να υπάρξει. Αν περάσουν αντιλαϊκοί νόμοι με κοινωνική συναίνεση, σημαίνει τότε ότι ένα μεγάλο μέρος του λαού χειραγωγείται. Αν θέλετε εμείς εδώ βλέπουμε τη δική μας συμβολή, γιατί δεν πετάμε στα σύννεφα. Ξέρουμε τι γίνεται.

Αλλά θα σας το πω καθαρά. Και 1% να είμαστε και έξω από τη Βουλή να είμαστε, εμείς θα παλεύαμε. Όχι με όρους γκρουπούσκουλου, αλλά με πολιτικούς όρους. Και δεν λέω γκρουπούσκουλο κάποιον που έχει το 1%, μιλάω για τη νοσοτροπία. Γιατί μπορεί να έχεις και 10% και να έχεις τέτοια νοσοτροπία. Δεν υποτιμώ καμία εξωκοινοβουλευτική δύναμη. Δεν είναι γκρουπούσκουλο, να μην παρεξηγηθώ.

Για να τα ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, τα πράγματα. Υπάρχει οξύτατη πολιτική αντιπαράθεση και αυτή η αντιπαράθεση δεν πρόκειται να λυθεί μέσα στη Βουλή. Θα λυθεί έξω από τη Βουλή. Τα αποτελέσματα θα τα εκτιμήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κύριος Πρόεδρος της Κυβερνήσεως για να τριτολογήσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μπω σε λεπτομέρειες, γιατί νομίζω ότι τα ζητήματα που έχουν τεθεί από τη δική μας πλευρά έχουν λάβει πλήρεις απαντήσεις. Θα κάνω μόνο τρία σύντομα σχόλια.

Το πρώτο είναι να ευχαριστήσω τον κ. Αλέκο Αλαβάνο, γιατί με την ευκαιρία της πρότασης να γίνει αυτή η συζήτηση, πράγματι μέσα από διαφωνίες νομίζω ότι έγιναν ξεκάθαρα τα πράγματα και ποιος είναι οι ανάγκες οι κοινωνικές. Να ευχαριστήσω τον κ. Παπανδρέου, γιατί νομίζω ότι σήμερα δόθηκε η ευκαιρία σε όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες να κατανοήσουν ποιος έχει θέση και ποιος δεν έχει για τα θέματα αυτά, ποιος είναι υπέρ των μεταρρυθμίσεων και ποιος δεν είναι και βέβαια τελικά, ποιος νοιάζεται και ποιος όχι, για τους νέους ανθρώπους.

Δεύτερο σχόλιο. Προβλέπατε, κύριε Παπανδρέου, ότι δεν έχω μέλλον. Εν πάση περιπτώσει, αυτό αφήστε το να το αποφασίσει άλλος. Αλλά εγώ δεν μοιράζομαι τα ίδια αισθήματα μαζί σας. Εγώ και θέλω και εύχομαι να έχετε μέλλον και μάλιστα πολύ καλό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα σας έλεγα μάλιστα, ότι όσο ταχύτερα εγκαταλείψετε τη λογική της πόλωσης, της οξύτητας, των διχασμών, της στείρας άρνησης, της απουσίας από το διάλογο και μπείτε σε μια λογική πιο δημιουργική και παραγωγική και για τους πολίτες και για την κοινωνία και για την ουσιαστική πολιτική σύνθεση που χρειάζεται ο τόπος, τόσο πιο ευοίωνα θα είναι αυτό το μέλλον.

Και τρίτον, επειδή επανήλθατε στα περί δημοψηφίσματος, εν πάση περιπτώσει να συμφωνήσουμε στα εξής: Εσείς να στηρίξετε και να υπερψηφίσετε την αναθεώρηση του άρθρου 16 και γίνετε να συμφωνήσουμε ότι εάν, εφόσον και όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. γίνει κυβέρνηση, να σας βοηθήσουμε να οργανώσετε το δημοψήφισμα που θέλετε.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση, η οποία διεξήχθη σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου, σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων και με θέμα την παιδεία.

Πριν λύσουμε την συνεδρίαση, σας ανακοινώνω τα εξής:

Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κατέθεσε σχέδιο νόμου: «Ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 2005/19/ΕΚ σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς για τις συγχωνεύσεις, διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών μεταξύ εταιρειών διαφορετικών Κρατών-Μελών και άλλες διατάξεις.»

Οι Υπουργοί Μεταφορών και Επικοινωνιών, Εξωτερικών,

Οικονομίας και Οικονομικών, Εμπορικής Ναυτιλίας, Εθνικής Άμυνας και Ανάπτυξης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας Συνεργασίας, μεταξύ της Κυβέρνησης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών-Μελών της και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας για την ανάπτυξη ενός παγκοσμίου δορυφορικού συστήματος πλοήγησης (GNSS) –Galileo για μη στρατιωτικούς σκοπούς.»

Ο Υφυπουργός Πολιτισμού και οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης κατά της φαρμακοδιέγερσης (ντόπινγκ) στον αθλητισμό.»

Οι Υπουργοί Εξωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Δικαιοσύνης, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Δημόσιας Τάξης, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου για τα προνόμια και τις ασυλίες του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Πυρηνικών Ερευνών».

Παραπέμπονται στις αρμόδιες Διαρκείς Επιτροπές.

Ο Βουλευτής κ. Αριστείδης Μουσιώνης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας ανακοινώσω ότι σαραντα εννέα Βουλευτές του Κόμματος της Νέας Δημοκρατίας και ένας ανεξάρτητος Βουλευτής υπέβαλαν συμπληρωματική πρόταση αναθεώρησης των άρθρων 21, παράγραφος 5 και 102 παράγραφος 2, εδάφιο β' του Συντάγματος.

Επίσης πενήντα οκτώ Βουλευτές του Κόμματος της Νέας Δημοκρατίας υπέβαλαν συμπληρωματική πρόταση αναθεώρησης του άρθρου 101 Α' του Συντάγματος. Οι προτάσεις θα τυπωθούν, θα διανεμηθούν στους κυρίους συναδέλφους και θα παραπεμφθούν στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14:35' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Δευτέρα 27 Νοεμβρίου 2006 και ώρα 18:00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επερωτήσεων, σύμφωνα με την ημερησία διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

